
II WIELKOPOLSKI FESTIWAL FOTOGRAFII

im. Ireneusza Zjeżdżałki

13-31 października 2014 r.

Chalin, Chodzież, Czarnków, Gniezno, Gostyń, Grabów nad Prosną, Grodzisk Wlkp., Jarocin, Kalisz, Kępno, Koło, Komorniki, Konin, Koszuty, Kościan, Krotoszyn, Książ Wlkp., Leszno, Nowy Tomyśl, Oborniki, Opalenica, Ostrów Wlkp., Ostrzeszów, Piła, Pleszew, Powidz, Poznań, Puszczykowo, Sieraków, Stęszew, Szamotuły, Śmigiel, Środa Wlkp., Trzemeszno, Turek, Trzcianka, Wągrowiec, Wielichowo, Wolsztyn, Wronki, Września, Złotów, Zduny

PATRONAT HONOROWY

MARZAŁEK WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

PATRONATY MEDIALNE

Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury
II WIELKOPOLSKI FESTIWAL FOTOGRAFII im. Ireneusza Zjeżdżałki

Redakcja, opracowanie graficzne, skład i łamanie

Władysław Nielipiński

współpraca

Ewa Salewska

Korekta

Natalia Słomińska

© Wydawnictwo Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu

Poznań 2014

ISBN 978-83-64504-17-4

Wydawca, druk

WBPiCAK w Poznaniu

Instytucja Kultury Samorządu Województwa Wielkopolskiego

ul. Prusa 3

60-819 Poznań

www.wbp.poznan.pl

Układ treści

Piotr Chojnacki, <i>Wstęp</i>	6
Kalendarium imprez w Poznaniu i w Wielkopolsce	8
Krzysztof Szymoniak, <i>Przeciw amatorszczyźnie</i>	12
Moja Wielkopolska 2014 – wystawa pokonkursowa	17
Wystawy w Poznaniu chronologicznie według dat	29
Wydarzenia w województwie alfabetycznie według nazw miejscowości	49
Henryk Kuś, <i>Fotografia: medium nie w pełni elastyczne</i>	106

Wstęp

Co tak naprawdę możemy powiedzieć o swojej historii? Czy miejsce, w którym żyjemy, ma dla nas szczególną wartość? A może żyjemy tylko dniem dzisiejszym, mając za nic własny rodowód, nie zaprzatając sobie głowy problemami swojej tożsamości? Współczesność podkreśliła prędkość życia do granic możliwości, lansując jednocześnie materialny wymiar funkcjonowania człowieka. Czy w takich warunkach refleksja nad „być” ma szansę zaistnieć, czy też wszechobecny problem „mieć” całkowicie pochłoniął współczesne społeczeństwo?

Rewolucja obejmująca cyfrowe techniki obrazowania spowodowała upowszczenie na gigantyczną skalę posługiwanie się obrazem fotograficznym. Uproszczenie i zautomatyzowanie technologii powstawania zdjęcia, która wcześniej wiązała się z opanowaniem dość rozległej i wyspecjalizowanej wiedzy, spowodowało lawinowy wzrost ilości rejestrowanych obrazów. Ale rewolucja objęła również sposoby komunikowania, a więc możliwość pokazywania własnych fotografii, jak również zapoznawania się z obrazami fotograficznymi wykonanymi przez innych.

Od wielu lat żyjemy w „globalnej wiosce”, a McLuhanowskie „medium is the message” czyli zwrócenie uwagi na to, że charakter środka komunikacji ma większy wpływ na odbiorcę niż sama przekazywana wiadomość, wpłynęło w znacznym stopniu na jakościowe zmiany w poziomie i sposobie obrazowania fotograficznego.

Fotografia właściwie już od momentu powstania, zaczęła pełnić funkcję dokumentalną. Tworzyła niezliczone obrazy odnoszące się do ważnych wydarzeń z życia świata i ludzi, ale również ich codzienności.

Te „cięcia” przez przestrzeń i czas, jak nazywali zdjęcia fotografowie Agencji Magnum, tworzą ciągle niezwykle archiwum świata zapisywane z wielką precyzją. Ludzie i przedmioty są w nim zapisywani i przechowywani z niezwykłą dokładnością. Wartość obrazów polega na tym, że istnieją i przywołują istnienie wiele lat po zniknięciu pierwowzorów. A jeżeli mądrość twórców fotografii pozwala na odczytanie czegoś więcej niż to, jak ludzie i świat kiedyś wyglądali, na przykład również i to, co myśleli i czuli, to te obrazy ukazują nam minione epoki w niezwykle i wielowymiarowy sposób.

Vilem Flusser pisał o inteligentnych fotografach nazywając ich twórcami, a pozostałych, tych którzy podporządkowywali się programowi aparatu, nazywał „funkcjonariuszami”.

Wielkopolski Festiwal Fotografii im. Ireneusza Zjeżdżałki to niezwykle przedsięwzięcie skupiające twórców ze wszystkich środowisk, którzy podejmują tematykę regionu Wielkopolski we wszelkich możliwych aspektach. Niewątpliwym atutem Festiwalu jest to, że wystawy odbywają się jednocześnie w wielu miastach i galeriach całej Wielkopolski. Główną wystawą Festiwalu jest prezentacja laureatów i uczestników konkursu „Moja Wielkopolska”.

Warto w tym miejscu podkreślić, że na tegorocznej wystawie jest wiele niezwykle zestawów prac fotograficznych wykonanych z dużym wyczuciem przez wrażliwych twórców. Ukazuje ona nasze czasy i naszą Wielkopolskę w subtelnym i wnikliwym przekazie, z uwzględnieniem specyficznych problemów współczesności.

Myślę, że waga problemów, zjawisk i tematów, podejmowanych przez twórców biorących udział w wystawie „Moja Wielkopolska” oraz innych wystawach Festiwalu, może być uszanowaniem pamięci Ireneusza Zjeżdżałki, dla którego idee współuczestnictwa w budowaniu tożsamości współczesnej Wielkopolski były szczególnie bliskie. Dlatego wielokrotnie w kilku miejscowościach prowadził warsztaty przygotowujące do udziału w minionych edycjach tego konkursu. A jako jeden z najciekawszych polskich dokumentalistów był bardzo silnie związany ze swoim rodzinnym wielkopolskim miastem Wrześnią, które wytrwale fotografował. Większość jego bardzo znanych i wybitnych cykli fotograficznych dotyczyła ludzi, obiektów i historii związanych właśnie z Wrześnią.

Jestem przekonany, że Festiwal Fotografii im. Ireneusza Zjeżdżałki spełnia bezcenną rolę zarówno mobilizując fotografów do tworzenia i pokazywania świadectwa o miejscu i czasie, w którym żyjemy, jak i edukując kolejne pokolenia, które docenią spuściznę swoich przodków i zainspirują się do stworzenia zapisu czasów i miejsc, w których będą żyć.

Piotr Chojnacki

II Wielkopolski Festiwal Fotografii im. Ireneusza Zjeżdżałki

Wydarzenia w Poznaniu

data, godz. wernisażu	tytuł	miejsce
10.10.2014 g. 18.00	„FotoStawka Obok” – zbiorowa, Grupy Literycznej NA KRECHĘ	Biblioteka Uniwersytecka, Poznań, ul. Ratajczaka 38/40
11.10.2014 g. 10-15.	Warsztaty fotograficzne Grupy Literycznej NA KRECHĘ	Biblioteka Uniwersytecka, Poznań, ul. Ratajczaka 38/40
13.10.2014 g. 18.00	„Fotodialog” – poplenerowa polsko-niemiecka (Opalenica)	Klub Os. Krąg, Poznań, ul. Dmowskiego 37
14.10.2014 g. 17.00	„Inside-outside” – Świetlica Kolektyw Fotograficzny	Klub „Mamałyga”, Poznań, ul. Nowowiejskiego 17
g. 19.00	„Ostatni taki zamek, jedyny taki zamek” – Ireneusz Zjeżdżałka	Centrum Kultury „Zamek”, Poznań, ul. Św. Marcin 80/82
15.10.2014 g. 19.00	„Team Chittagong” – Jerzy Wierzbicki	ODK Pod Lipami, Poznań, os. Pod Lipami 108a
16.10.2014 g. 16.00	„Moc Kamieni” – Lech Szymanowski	Galeria OBOK, Poznań, ul. Słowackiego 20
g. 17.00	„Moja Wielkopolska” – wystawa pokonkursowa	WBPiCAK, Poznań, ul. Prusa 3
g. 17.30	„Znaki dróg – krzyże Puszczy Zielonki” – Piotr Chojnacki	WBPiCAK, Poznań, ul. Prusa 3 (sala wykładowa)
g. 19.00	„Autobiografia” – Bartosz Nowicki	SPOT, Poznań, ul. Dolna Wilda 87
17.10.2014 g. 18.00	„Ślady światła” – zbiorowa ZAP	DK Polan Sto, Poznań, os. Polan 100
18.10.2014 g. 17.00	„Mieszkańcy” – PGF INNA	SARP, Poznań, Stary Rynek 56
g. 19.00	„Bez pośpiechu. Opowieści z ulic i podwórka” – grupa MOBILNI	ODK Słońce, Poznań, os. Przyjaźni 120
g. 19.30.	ODK Słońce – promocja kolejnego zeszytu z serii „Fotografowie Wielkopolski”	ODK Słońce, Poznań, os. Przyjaźni 120
20.10.2014 g. 18.00	NOTEĆ – BARKA SZTUKI vol. 3	Republika Sztuki Tłusta Langusta Poznań, ul. Gwarna 11
23.10.2014 g. 18.18	„Wielkopolska/Teraz” – ZPAF	Face to face, Poznań, ul. Garbary 59
24.10.2014 g. 12.00	Kolekcja Wrzesińska „Muzyka milczenia” – Nicolas Groszpiere „Deja vu” – Zbigniew Tomaszczuk	Urząd Wojewódzki, Poznań, al. Niepodległości 16/18
g. 17.00	„Krzyk” – Jan Rosołowski	Galeria OKO-UCHO, Poznań, ul. Masztalarska 8
13-31.10. 2014	„Portret 2013” – pokonkursowa KKF FAKT	Biblioteka Wyższej Szkoły Umiejętności Społecznych, Poznań, Głogowska 26
13-31.10. 2014	„Pejzaż 2012” – pokonkursowa MDK Turek	Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, ul. Powstańców Wlkp. 16
13-31.10. 2014	„Ślady słońca” – Mała Galeria Pracowników WBPiCAK	WBPiCAK, Poznań, ul. Prusa 3 (korytarz I ptr.)

Wystawy i inne wydarzenia fotograficzne w Wielkopolsce

Data, godz. wernisaży	tytuł	miejsce
10.10.2014 g. 16.00	Panel dyskusyjny	Galeria „Wieża Ciśnień”, Konin, ul. Kolejowa 1a
g. 18.00	„Fotografowie Wielkopolski – wybór: Wieża Ciśnień”	Galeria „Wieża Ciśnień”, Konin, ul. Kolejowa 1a
g. 17.00	„Pamiętnik” – Katarzyna Jędrzejczyk	Miejska Biblioteka Publiczna im. C. Norwida, Złotów, ul. Grochowskiego 17
12.10.2014	Akcja fotograficzna „Dziurkujemy Szamotyły”	Szamotulski Ośrodek Kultury, Szamotyły, ul. Dworcowa 7
g. 16.00	„Pomnik wspomnień”	Muzeum Początków Państwa Polskiego, Gniezno, ul. Kostrzewskiego 1
13.10.2014 g. 12.00	„Kłębko inaczej”	Centrum Kultury „Rondo”, Grodzisk Wielkopolski, ul. Kolejowa 12
g. 18.00	„Szkola” – Sławomir Skrobała	Kościński Ośrodek Kultury, Kościan, ul. Adama Mickiewicza 11
g. 18.00	„Prosto w słońce” – Grażyna Banaszkiewicz	Krotoszyńska Biblioteka Publiczna im. Arkadego Fiedlera, Krotoszyn, ul. Benicka 9
14.10.2014 g. 17.00	„Oblicza” – Sławomir Skrobała	Miejska Biblioteka Publiczna im. Stanisława Grochowiaka, „Galeria za Regalami”, Leszno, ul. Bolesława Chrobrego 3
g. 17.00	„Fotografie” – Ryszard Warszewski	Miejski Dom Kultury, Koło, ul. Słowackiego 5
1-14.10. 2014	„Jarocin w Norwegii”	Kino „Echo” Jarocin, ul. Gołębia 1
15.10.2014 g. 12.00	„Zapach kobiety” – Dawid i Waldemar Stube	Biblioteka Publiczna Miasta Gniezna, Gniezno, ul. Staszica 12a
16.10.2014 g. 17.00	„Moja historia fotografii” – Paweł Semenowicz	Trzcianecki Dom Kultury, Trzcianka, ul. Broniewskiego 7
17.10.2014 g. 16.30	„Moje wakacje w Obiektywie” – konk. „Głosu Wągrowieckiego”	Miejska Biblioteka Publiczna, Wągrowiec, ul. Średnia 18
g. 18.00	„23 (okrągła) rocznica Pieprzonego Jubilata” – Paweł Be	Miejski Dom Kultury, Wągrowiec, ul. Kościuszki 55
g. 18.00	„Inspiracje – 41 odsłon Puszczykowa”	Biblioteka Miejska Centrum Animacji Kultury Puszczykowo, ul. Wysoka 1
g. 18.00	„Pokolenie tak trzymać” – Elżbieta Linde	Muzeum-Zamek Opalińskich „Galeria w Remoncie”, Sieraków, ul. Stadnina 3a
g. 18.00	„Z Gwinei (autobiografia)” – Bartosz Nowicki	Muzeum Regionalne, Stęszew, ul. Rynek 8
g. 18.00	„Działki nasze wieczyste”	Ośr. Kult. Plast. „Wieża Ciśnień”, Kalisz, ul. Górnośląska 66a
g. 18.00	„Pożegnanie z ciemnią” – Andrzej Fraś	Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy im. Antoniego Małeckiego, Oborniki, ul. Kopernika 10
g. 18.00	„Kody miasta” – zbiorowa Klub Fotograficzny BLEND A	Krotoszyński Ośrodek Kultury, Galeria Refektarz, Krotoszyn, ul. Mały Rynek 1

18.10.2014 g. 10.00 g. 13.30	„Ostrowski Maraton Fotograficzny” „Rodzinny Album Ostrowian”	Galeria „33”, Ostrów Wlkp., ul. Wiosny Ludów 17
g. 11.00 g. 14.00	Warsztaty Fotografii Otworkowej Warsztaty szablonu	Książ Wlkp.
g. 11.00	„Fotografia: Medium nie w pełni elastyczne” – spotkanie autorskie z dr. Henrykiem Kusiem	Galeria Muzeum Stanisława Staszica, Piła, ul. Browarna 18
g. 16.00	„Ginące zawody” – Tomasz Smoczyk	Centrum Kultury, Śmigiel, ul. Tadeusza Kościuszki 20
g. 17.00	„Dwa Światy”	Powiatowa Biblioteka Publiczna, Kępno, ul. Sienkiewicza 26a
19.10.2014 g. 10.00	„Rejs Stefanem Batorym” – Wojciech Józef Krenz „Tutaj” – zbiorowa	Galeria autorska Wojciecha J. Krenza Grabów nad Prosną, ul. Kaliska 31
g. 15.00	„Zestawy autorskie” – Bartłomiej Busz, „Subiektywnie widziane” – Sławomir Brdek	Muzeum Regionalne im. Władysława Goluśa, Ostrzeszów, Plac Rynek 19
g. 16.00	„Fotograf w drodze” – Janusz Nowacki	MGOK Taklamakan, Opalenica, os. Centrum 11
g. 17.00	„Książ – przestrzenie nieuśpione”	Biblioteka Publiczna, Książ Wlkp., ul. Wichury 11a
g. 17.30	„Warta topografia lokalności”	Biblioteka Publiczna, Książ Wlkp., ul. Wichury 11a
g. 19.00	„Rozstrzelani...”	Biblioteka Publiczna, Książ Wlkp., ul. Wichury 11a
20.10.2014 g. 10.00 g. 17.00	Dzień z fotografią Warsztaty fotograficzne „Ojcowie. Lista obecności” – Maciej Herman	g.10.00 – ZSP Czarnków, ul. Chodzieska 29 g.17.00 – Miejskie Centrum Kultury, Czarnków ul. Kościuszki 60
23.10.2014 g. 17.00	„A w lasach koło Wolsztyna...” – Rafał Mencel	Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy Wolsztyn im. Stanisława Platara, Wolsztyn, ul. Gajewskich 48
g. 17.00	„Komornickie opowieści” – zbiorowa Klubu „Migawka”	Gminny Ośrodek Kultury, Komorniki, ul. Stawna 7/11
g. 18.00	„Moja mała Ojczyzna” – Wiktor Nowacki	Biblioteka Publiczna Gminy i Miasta, Zduny, ul. Henryka Sienkiewicza 9
24.10.2014 g. 18.00	„Przestrzeń poza przestrzenią” – Antoni Rut	Muzeum Ziemi Średzkiej, Środa Wielkopolska, Koszuty 27
g. 18.00	„Portret Prawdziwy”	Nowotomyski Ośrodek Kultury, Nowy Tomyśl, ul. Tysiąclecia 3
g. 18.00	„Obrazy Czasu”	Miejska Biblioteka Publiczna im. R.W. Berwińskiego, Środa Wlkp., Plac Zamkowy 7
25.10.2014 g. 18.00	„FotoDIALOG z przeszłością”	Muzeum Regionalne im. Dzieci Wrzesińskich, Września, ul. Dzieci Wrzesińskich 13
g. 18.00	„Niewinne oko nie istnieje” – Wojciech Wilczyk	Zamiejskowy Ośrodek Dydaktyczny w Pile Uniwersytetu im. A. Mickiewicza Piła, ul. Kołobrzaska 15
26.10.2014 g. 15.00	„Drzewo” – Kamil Cichoń	Kino PIAST, Ostrzeszów, ul. Gorgolewskiego 2
30.10.2014 g. 18.00	„Oto ja i czern” – Dorota Jeśmontowicz	Miejski Ośrodek Kultury im. Klemensa Waberskiego, Gniezno, ul. Łubieńskiego 11

Ponadto w dniach 13-31.10.2014 r. czynne będą wystawy:

tytuł	miejsce
„Ptasie menu” – Tomasz Skorupka	Ośrodek Edukacji Przyrodniczej, Chalin, Sieraków
„Gruzja” – Halina Radoła	Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy, Gostyń, ul. Wrocławska 257
„Gniezno Antywidokówki, czyli ...” – Krzysztof Szymoniak	Centrum Kultury i Sztuki, Kalisz, ul. Łazienna 6
„Moje miasto po zmroku”	Centrum Kultury i Sztuki, Galeria Za Progiem Konin, ul. Okólna 47A
„Pejzaż niecodzienny” – Tomasz Juszkiewicz	Starostwo Powiatowe, Pleszew, ul. Poznańska 79
„Powidz wczoraj i dziś”	Biblioteka Publiczna Gminy, Powidz, ul. Park Powstańców Wielkopolskich 25
„Z Innej Perspektywy” – Szymon Domagała	Dom Kultury, Sępólno, ul. Poznańska 11
„Poza czasem” – zbiorowa	Dom Kultury, Trzemeszno, ul. Św. Jana 11
„Dziecko 2014”	Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna, Turek, ul. Dworcowa 5
„Ptaki” – Karol Fornalczyk	Galeria fotograficzna „Ptaki w obiektywie” Turek, Nadleśnictwo, ul. Chopina 70
„Pieczarkowy ogród”	Centrum Kultury „Pod Wieżą”, Wielichowo, ul. Poczтовая 16
„W obiektywie fokusa”	Wroniecki Ośrodek Kultury, Wronki, ul. Poznańska 59

wystawy zakończone

„Organizm” – Krzysztof Ślachciak	Miejskie Biuro Wystaw Artystycznych Leszno, ul. Jana Matejki 8
----------------------------------	---

Godziny otwarcia galerii i inne szczegółowe informacje dostępne są na stronie
www.wbp.poznan.pl

Przeciw amatorszczyźnie

W *Uniwersalnym słowniku języka polskiego* (Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003, tom I, strony 61-62) widnieją następujące hasła: *amator*, *amatorka*, *amatorski*, *po amatorsku*, *amatorsko*, *amatorskość*, *amatorstwo* i *amatorszczyzna*. Na potrzeby tego tekstu przyjrzyjmy się pierwszemu i ostatniemu. I tak, pochodzący z łaciny **amator** („miłośnik”) ma w języku polskim trzy główne znaczenia: 1) osoba, która zajmuje się czymś dla przyjemności, nie traktując tego jako źródła utrzymania; 2) osoba mająca upodobanie w czymś, lubiąca coś; 3) osoba wykonująca coś bez fachowego przygotowania, często nieudolnie. Natomiast pod słowem **amatorszczyzna** ukrywa się potoczne określenie pejoratywne: brak fachowości, zajmowanie się czymś bez odpowiedniego przygotowania, po amatorsku.

Spoglądając poza Poznań, patrząc tylko na miasta i miasteczka Wielkopolski, w których zaistnieją w tym roku zdarzenia i wystawy fotograficzne mające związek z Festiwałem im. Zjeżdżalki, z satysfakcją mogę stwierdzić, że coraz więcej jest miejsc i miejscowości powiatowych oraz gminnych, gdzie szerzy się kulturę fotograficzną na bardzo przyzwoitym poziomie. Jest to zazwyczaj efekt zawiązywania się lokalnych grup pasjonatów fotografii, efekt wieloletniej działalności instruktorów osadzonych w samorządowych instytucjach kultury, ale także skutek aktywności fotografujących i odnoszących sukcesy samotników (oraz samotniczek) z poczuciem misji, wokół których skupiają się utalentowani zapaleńcy i szlachetni amatorzy. Od kilku lat widuję sporo różnych miejsc tego typu oraz poznaję ludzi, którzy niejednokrotnie tworzą środowisko od zera, a niekiedy odbudowują lokalne tradycje fotograficzne po ustrojowej i technologicznej zagładzie wszelkiej maści przyzakładowych klubów, sekcji, kółek i towarzystw fotograficznych. To dzięki nim reanimuje się ciemnie fotograficznie, wracają do łask stare aparaty analogowe, to dzięki nim wielu porzuca bezrefleksyjną pstrykaninę cyfrówkami na rzecz powolnej i przemyślanej fotografii średnioformatowej. Na marginesie warto także wspomnieć o zjawisku przeciwnym, czyli o tym, że właśnie lustrzanki cyfrowe coraz częściej padają ofiarą wielofunkcyjnych, podłączonych do internetu smartfonów i tabletów wzbogaconych o aplikacje do graficznej obróbki obrazu, dzięki którym można uprawiać poza komputerem tak zwaną fotografię mobilną.

Nie trzeba jednak szukać daleko, żeby znaleźć potwierdzenie mojej niewesołej niestety tezy o widocznej gołym okiem marności i miałości tego typu działań animacyjnych i wystawienniczych, do których dochodzi w wielu innych miastach i miasteczkach Wielkopolski, także niemal obok miejsc, gdzie trwa i rozwija się kultura fotograficzna wysokich lotów. W swojej relacji z pewnego węgrowskiego wernisazu napisałem: „Mówiąc o pokazywaniu i prezentowaniu kadrów, mam na myśli tylko byty zmaterializowane w postaci analogowych odbitek, powiększeń, stykówok, pinholi lub fotomontaży oraz wydruki (także te wielkoformatowe) plików cyfrowych. A skoro można pokazywać i wieszać je niemal wszędzie, to na tak zwanej prowincji, choć przecież i w miastach średniej wielkości, pokazuje i wiesza się wystawy fotograficzne w najbardziej nawet kuriozalnych (z punktu widzenia praktyki wystawienniczej) i niedostosowanych pomieszczeniach. W efekcie często niestety się zdarza, że marniutkie propozycje fotograficzne lokalnych

autorów, ujęte w ramy i wsadzone pod szkło, wieszają się w jeszcze marniejszych warunkach ekspozycyjnych, oświetleniowych i w dodatku bez jakiegokolwiek nadzoru kuratorskiego, ale za to przy bezzasadnych zachwytach i pieniach miejscowych niby-znawców, zabierających głos w trakcie tych niby-wydarzeń fotograficznych. Roi się więc w gminach, miasteczkach i miastach średniej wielkości od samozwańczych ekspertów, jurorów, mistrzów i artystów, co pociąga za sobą chwilami wręcz upiorną (a często po prostu komiczną w swej nieporadności) lawinę ideowych i estetycznych koszmarków z zakresu sztuk wizualnych (mam na myśli konkretne wystawy i wernisaże, także te pokonkursowe), które nijak mają się do tego, co w innych małych ośrodkach miejskich przyjmuje kształt wysokiej jakości, profesjonalizmu i poważnego traktowania materii fotograficznej”.

Rozwijając powyższe uwagi powołałam się w tej kwestii tylko na własne doświadczenia i refleksje, wieloletnie doświadczenia autora serii „Fotografowie Wielkopolski” wydawanej przez WBPiCAK. Od kilku sezonów, pobudzony do przemyśleń rozmowami z tej serii, obserwuję słabą dynamikę mentalną różnych środowisk fotograficznych amatorów, ale i tzw. zawodowców. Z przykrością stwierdzam, że zbyt często nie widać w ich prezentacjach ani myśli warsztatowej (samodoskonalenie umiejętności), ani myśli ideowej (autorzy prac nie potrafią sensownie zdefiniować celu swojej aktywności fotograficznej), ani wreszcie myśli estetycznej (ich słabiutkie niekiedy realizacje cyfrowe mogą jedynie zniechęcić odbiorcę do fotografii jako dziedziny sztuk wizualnych). Co gorsza, dzieje się to zarówno w miejskich placówkach kultury instytucjonalnej, w różnych powiatowych ośrodkach kultury, w placówkach bibliotecznych, jak i w placówkach edukacyjnych, włącznie z prywatnymi szkołami wyższymi, a nawet w pozapoznańskich siedzibach UAM. Wszędzie tam – obok godnych szacunku prezentacji i uznanych autorów – pojawiają się amatorzy bez wiedzy i umiejętności (amatorzy – w najsmutniejszym znaczeniu tego słowa), a ci, którzy ich wprowadzają na salony, którzy wygłaszają na ich cześć laudacje, zbyt łatwo i zbyt często opowiadają niestworzone historie albo zwyczajne uroczę bzdurki na temat fotografii, definicji piękna, mistrzowskich osiągnięć i kondycji artysty. Ten sam ton w publicznych wystąpieniach podchwytywa niestety także owi amatorzy (w wieku od 15 do 70 lat) jakże często pozbawieni nie tylko rudymetów wiedzy o dziedzinie, którą się zajmują, ale także zdroworoządkowej skromności.

Dlaczego o tym wszystkim wspominam? I dlaczego mnie to zajmuje? Powody są dwa.

Powód pierwszy. Odnoszę wrażenie, że fotografia, jako dziedzina sztuki wizualnej, wbrew pozorom, mimo że dzisiaj prawie wszyscy fotografują i niemal wszyscy mogą pokazywać swoje prace (jeżeli nie na ścianach jakiegokolwiek pomieszczenia, to na pewno w internecie), wcale na tym nie zyskała. Egalitaryzm w tym obszarze dotyczy tylko możliwości technologicznych i ucyfrowienia fotografii, co zdejmuje z „fotografa-amatora” obowiązek myślenia – o sprzęcie i kadrze, o celowości działań fotograficznych, o estetyce i wartościach. Przy okazji dewaluują się takie określenia, jak: „talent”, „artysta”, „piękno”, „mistrzostwo”, „myśl przewodnia”, „konceptja”, „wrażliwość” czy „sprawność oka i kamery”. Konsekwencje takiego stanu rzeczy? Osoba **X** jedzie na wakacje w Dolomity, przywozi stamtąd 100 kolorowych kadrów i natychmiast robi z tego wystawę. Osoba **Y** fotografuje biedronki na liściach i kwiatki w ogrodzie babci lub zachody słońca i natychmiast robi z tego wystawę. Osoba **Z** sfotografuje kilkadziesiąt odrapanych murów oraz zapuszczone podwórka i natychmiast robi z tego zaangażowaną wystawę. Osoba **S** sfotografuje kilkanaście ładnych koleżanek na tle lub w pomieszczeniach jakiejś rudery i natychmiast robi z tego wystawę. Osoba **K** sfotografuje kilkanaście banalnie oczywistych widoczków swojego miasta i już w holu jakiejś instytucji robi się z tego (z wielkim zadęciem, rzecz jasna) dosyć nieporadną wystawę kiepskich widokówek. A dysponenci przestrzeni wy-

stawowej (w domach kultury, bibliotekach, szkołach i uczelniach) z uporem godnym lepszej sprawy snują rozpaczliwie niezborne przemyślenia na temat talentu młodych ponoć artystów i wybitnych ponoć walorów tego, co właśnie owi amatorzy powiesili przed chwilą na ścianie. W sytuacjach skrajnych, gdy miasto średniej wielkości organizuje jakiś mitomański festiwal sztuki (gdzie ideą przewodnią jest przerost formy nad treścią), urzędnik-decydent o zupełnie sympatycznej prezentacji lokalnych fotografów, mniej czy bardziej sprawnych, wypowiada się frazą: oto mistrzowie fotografii. Nie byłoby problemu z takimi stwierdzeniami, gdyby nie fakt, że spora część pokazanych tam kadrów, to są obrazki, jakie tysiącami powstają codziennie u cioci na imieninach. I gdyby nie fakt, że ten urzędnik-decydent uprawia manipulację w sferze semantyki, robiąc krzywdę młodym fotografom i ośmieszając poniekąd ideę sympatycznej, jako się rzekło, prezentacji ich prac w przestrzeni publicznej. Bo – należy zapytać – jeżeli oni są mistrzami, to kim są wobec tego ci prawdziwi mistrzowie z kart współczesnej, choćby tylko XX-wiecznej historii fotografii?

Powód drugi. Inne dziedziny sztuki – muzyka, malarstwo, rzeźba, taniec, poezja, śpiew, film – choć równie mocno rozpowszechnione w amatorskim ruchu artystycznym, nie mają szansy na wywołanie tak powszechnej bezrefleksyjności nadawców, odbiorców i dysponentów, jak to się dzieje w przypadku fotografii. Pomijam w tej materii kuriozalne wyjątki, ale zazwyczaj jest tak, że nikt nie będzie udawał, iż podoba mu się fałszujący piosenkarz, muzyk gubiący nuty, otyła panna rozpaczliwie tańcząca w *Jeziorku łabędzim*, czy malarz (i rzeźbiarz) mający kłopoty z anatomią i odwzorowywaniem podobieństwa modeli. Natomiast na pewnym poziomie upowszechnionej nieświadomości oraz instytucjonalnej niekompetencji radosną fotografię uprawia kto chce i to bez żenady, wszyscy się na niej znają, wszyscy zachwycają się wszystkim i każdy każdego uważa za chodzące wcielenie mistrzostwa. Pół biedy, jeżeli kończy się to na etapie, gdy w nieoficjalnych sytuacjach amator chwali amatora, gorzej, dużo gorzej jest wówczas, gdy instruktorzy placówek kulturalnych, a także niekiedy dyrektorzy tychże oraz lokalni politycy i samorządowcy wypowiadają się o tych zmaterializowanych fotograficznie nieszczęściach z najwyższym zachwytem, do czego – o zgrozo – przyłącza się lokalna prasa, przede wszystkim ta internetowa, w osobach niedouczonej młodzieńców i kiepsko piszących po polsku pańienek z branży dziennikarskiej, którym wydaje się, że uprawiają reportaż, wywiad i relację, że ich nieskładne i pozbawione rysu kompetencji publikacje są wysokiej jakości recenzjami literatury, malarstwa, fotografii. Smutne, ale prawdziwe.

I tak oto zamyka się na mentalnej prowincji (czyli wszędzie) błędne koło niewiedzy, niekompetencji, pustosłowania, bylejakości, braku edukacji artystycznej na poziomie odbiorcy, że o nadawcach (tzw. lokalnych artystach) już nie wspomnę. Dlatego tak ważne i cenne jest to, co robi się poza Poznaniem dla fotografii, czyli np. w Wągrowcu, w Trzciance, we Wrześni, w Kole, w Krotoszynie, w Obornikach, w Ostrzeszowie, w Koninie, w Książu Wielkopolskim i w wielu, wielu innych miejscach. Skutecznie łączy się tam edukację z wysokim poziomem prezentacji. I nie nadużywa się słów: mistrz, artysta, fotografik... A skoro i o tym mowa, to zastanówmy się jeszcze, skąd w języku polskim wziął się ów „nieszczęsny” *fotografik*?

W pierwszym tomie *Uniwersalnego słownika języka polskiego* (Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003, s. 936 i 937) obok słów *fotograf* (człowiek zajmujący się wykonywaniem zdjęć fotograficznych, zwykle zawodowo) i *fotografia* (sposób wytwarzania trwałych obrazów przedmiotów, za pomocą klisz lub błon światłoczułych, na które działają promienie świetlne odbite od danych przedmiotów) znajdują się także słowa *fotografik* (fotograf wykonujący fotografie o walorach artystycznych; artysta fotograf) i *fotografika* (fotografia, fotografowanie pojmowane jako sztuka; fotografia artystyczna). Od razu dodajmy,

że autorzy słownika przy słowach *fotografik* oraz *fotografika* użyli kwalifikatora: *książkowy*. We wstępie do pierwszego tomu USJP (s. XL-XLI) czytamy, że „dotyczy on jednostek słownikowych, których rozumienie i stosowanie wymaga przygotowania intelektualnego i kompetencji językowej większej niż te, które stanowią motywację używania słownictwa podstawowego; można zatem przyjąć, że kwalifikator *książkowy* odnosi się do tego podzbioru słownictwa, które charakteryzuje wypowiedzi osób należących do warstwy inteligencji humanistycznej”. Dla ścisłości dodajmy tylko, że słowa *fotografik* i *fotografika* odnotowuje także *Słownik języka polskiego* pod redakcją Witolda Doroszewskiego (Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1965, tom II, s. 956). Tutaj jednak autorzy słownika dodają od razu, że *fotografika*, czyli fotografia pojęta jako sztuka, a więc jako fotografia artystyczna, to termin wprowadzony przez Jana Bułhaka. W *Wielkiej encyklopedii PWN* (Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002, tom 9, s. 272) Krzysztof Jurecki, autor hasła *Fotografia artystyczna (fotografia estetyzująca)*, pisze m.in. o XIX-wiecznych piktorialistach, którzy zakładali świadome naśladowanie malarstwa przez fotografię. Ruch ten rozwijał się przede wszystkim we Francji. Dalej czytamy, że artystyczne zdjęcie (czyli *fotogram*) według piktorialistów musiało być wyrazem odczuwania piękna oraz twórczej interpretacji natury. Był to – co podkreśla Jurecki – naczelny postulat artystyczny także dla piktorialistów polskich, skupionych wokół Jana Bułhaka i Fotoklubu Polskiego. Jak widzimy jednak, autor hasła unika w swojej wypowiedzi słów *fotografik* i *fotografika*. Zapewne nie bez powodu.

Idźmy więc dalej. Oto w leksykonie Henryka Latosia „1000 słów o fotografii” (Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, Warszawa 1979, s. 97) czytamy: „fotografik – przyjęte w Polsce określenie zastrzeżone dla członków Związku Polskich Artystów Fotografików, używane też często na określenie obcych (zagranicznych) artystów-fotografów o liczącym się dorobku artystycznym; wprowadzone przez J. Bułhaka... oraz: „fotografika – fotografia o walorach artystycznych, określenie wprowadzone przez J. Bułhaka...” Także w *Ilustrowanej encyklopedii dla wszystkich. Podstawy fotografii* (Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 1981, s. 52) istnieje hasło *fotografika*. Czytamy w nim, że określenie to odnosi się do fotografii artystycznej, że jest to dziedzina fotografii jako gałęzi sztuk plastycznych. W związku z tym *fotografikę* charakteryzują środki warsztatowe fotograficzne, a środki wyrazu – właściwe grafice artystycznej. Autorzy zawartości hasła dodają jeszcze, że pojęcia *fotografiki*, wprowadzonego przez Jana Bułhaka, nadużywa się niesłusznie do określania fotografii ogólnej lub fotografii amatorskiej.

Podsumowaniem tej części rozważań niżej podpisanego niech będą uwagi i refleksje wywiedzione z książki Marcina Krzanickiego *Fotografia i propaganda. Polski fotoreportaż prasowy w dwudziestolecie międzywojennym* (Universitas, Kraków 2013, s. 27 i 28). Zacytujmy interesujący nas fragment: „Ton polskiej fotografii artystycznej przez długi czas (jeszcze w okresie po II wojnie światowej) nadawał Jan Bułhak. Debiutował w roku 1905, a fotografii uczył się w Dreźnie u Hugo Erfurtha. Od 1912 roku prowadził własny zakład fotograficzny w Wilnie. W uznaniu zasług dla propagowania fotografii i wiedzy, zarówno teoretycznej, jak i praktycznej, po odzyskaniu przez Polskę niepodległości został kierownikiem pracowni fotograficznej oraz wykładowcą fotografii na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Wileńskiego. Przez cały okres pracy twórczej Bułhak propagował stworzoną przez siebie estetykę fotografii, którą oparł na założeniach Fotoklubu Paryskiego¹. Była ona przeciwstawieniem niemieckiej «Nowej Rzeczowości», prądu, który skupiał się na roli dokumentacyjnej i autentyczności fotografii”.

1 Jego twórcy (E.J.C. Puyo i R. de La Sizeranne) nawoływali do stosowania w fotografii estetyki rodem z malarstwa realistycznego, z mocnym zaznaczeniem czynnika emocjonalnego w wykonywanych pracach fotograficznych. Postulowali zerwanie z ostrością obrazu, która według nich jest niezgodna z naturalnym postrzeganiem świata przez człowieka.

Według założeń nurtu niemieckiej „Nowej Rzeczowości” – co podkreśla Krzanicki – fotograf miał być idealnym rzemieślnikiem, potrafiącym w najwyższym stopniu korzystać ze swoich narzędzi, czyli aparatu i materiałów światłoczułych. Jego zdjęcia nie miały jednak nieść ze sobą artystycznego piękna, ale pokazywać rzeczywistość w najdoskonalszy z możliwych sposobów. Wyrażało się to w dużej ostrości obrazów, fotografowaniu przedmiotów w zbliżeniach, prostej kompozycji obrazu, która nie odrywała widza od głównego tematu zdjęcia. W Polsce, w której dominowali wówczas zwolennicy estetyki Bułhaka, niemiecki model znalazł naśladowców prawie wyłącznie wśród zawodowych fotografów prasowych. W tej sytuacji nie może dziwić, że Jan Bułhak – gdy pojawiły się aparaty małoobrazkowe, a wraz z nimi technika fotografowania „z ręki” (a nie ze statywu, na którym umieszczano skrzynkowy aparat wielkoformatowy) – nie zaakceptował tego typu innowacji. Uznał wręcz, że taki styl fotografii odziera ją z artystycznych walorów, pozwalając każdemu, bez większego namysłu w zakresie formy i treści, wytwarzać zwyczajne, a nawet banalne obrazki fotograficzne. Ostatecznie więc, aby oddzielić raz na zawsze artystów od całej reszty amatorów fotografujących wszystko, co się da i jak się da, swoją i swoich wyznawców twórczość artystyczną nazwał *fotografiką*, natomiast siebie i swoich estetycznych współbraci nazwał *fotografikami*. Na koniec dodajmy jeszcze, że oba te neologizmy występują prawdopodobnie tylko w języku polskim, obok normalnej *fotografii* i normalnego *fotografa*. Język angielski np. załatwia tę kwestię opisowo: **fotograf** to po prostu *photographer*, a nasz rodzimy **fotografik** to *fine art photographer*. W *Wielkim słowniku polsko-angielskim* (PWN – Oxford, Warszawa 2004, s. 248) istnieje oczywiście także **fotografika**, w znaczeniu „fotografia artystyczna”, którą słownik definiuje jako *fine art photography*. Podobnie, czyli opisowo, wygląda to w języku niemieckim, gdzie nasz **fotograf** to *der Fotograf*, a nasza **fotografia** to *die Fotografie*. Owszem, *Wielki słownik polsko-niemiecki* (PWN, Warszawa 2008, s. 154) odnotowuje także anachroniczne neologizmy, ale nasz **fotografik** to *der Kunstfotograf* lub *der Fotokünstler* (czyli po prostu artysta fotograf), a nasza **fotografika** to *die Kunstfotografie* lub *die Fotokunst*, czyli po prostu fotografia artystyczna.

Zupełnie na koniec trzeba wspomnieć, że określenia *fotografika* oraz *fotografik* od dawna nie funkcjonują już w środowiskach uczelni artystycznych, w kręgach zawodowych fotografów uprawiających fotografię usługową, fotografię reklamową, fotografię prasową czy inscenizowaną fotografię artystyczną i dokument fotograficzny. Określenie *fotografik* nadal funkcjonuje niemal wyłącznie w nazwie Związku Polskich Artystów Fotografików, ale już tylko jako bierny byt językowy i trwały człon nazwy własnej. Określenie to jednak ciągle jest bardzo żywotne i konsekwentnie stosowane (uzus) w szerokich kręgach fotografujących amatorów (także zrzeszonych w różnego typu „ucyfrowionych” klubach i kółkach fotograficznych), którzy w tej nazwie upatrują szansy dowartościowania, a nawet swego rodzaju nobilitacji fotograficznej. Jednym słowem widzą w niej werbalną „artystyczną” nadzieję dla własnej, zazwyczaj nieporadnej twórczości fotograficznej. Nieporadność ta przejawia się przede wszystkim w bezrefleksyjności, miałkości motywów, powierzchowności oglądu i w braku wyrobienia estetycznego. I to bez względu na rodzaj posiadanego przez nich sprzętu i rozciągłość postpiktoriaalnych tematów, jakimi próbują docierać do istoty ładności i jądra wyrazistego piękna. Lubią o sobie myśleć słowami „artysta fotografik” (choć brzmi to nieco tautologicznie), a najlepiej, gdy inni te słowa wypowiadają głośno w ich obecności i pod ich adresem, zwłaszcza podczas wernisaży wystaw fotograficznych, które są często – wbrew wszelkim definiującym zakłębom i powtarzanym jak mantra słowom magicznym – jeszcze jedną nieudaną, próbą „artystycznego” zobrazowania świata.

Krzysztof Szymoniak

POZNAŃ
Wojewódzka Biblioteka Publiczna
i Centrum Animacji Kultury

ul. Prusa 3

60-819 Poznań

www.wbp.poznan.pl

MOJA WIELKOPOLSKA 2014 – pokonkursowa

wernisaż 16.10.2014, godz.17.00

wystawa czynna do 17.11.2014

Konkurs fotograficzny pt.: „Moja Wielkopolska” jest organizowany przez WBPiCAK w Poznaniu od 2003 r. Idea polegająca na dokumentowaniu życia naszej „małej ojczyzny” we wszystkich jego przejawach i współuczestnictwie w budowaniu tożsamości współczesnej Wielkopolski była szczególnie bliska Ireneuszowi Zjeżdżałce. Kilkakrotnie prowadził warsztaty przygotowujące do udziału w konkursie, a w 2003 r. był jego jurorem.

W 2009 roku finał konkursu zbiegł się w czasie z obchodami pierwszej rocznicy śmierci Eryka. Fakt ten uświadomił nam jak bardzo fotografia Ireneusza Zjeżdżałki, jego filozofia uprawiania i przeżywania fotografii była bliska, wręcz tożsama, z ideą zapisaną w podtytule naszego konkursu. W uznaniu jego zasług dla swoście pojmowanej „fotografii ojczyściej”, a także mając na uwadze kilkuletnią współpracę i bliskie związki Ireneusza z naszą instytucją, postanowiliśmy konkursowi „Moja Wielkopolska” nadać imię Ireneusza Zjeżdżałki.

I właśnie pod taką nazwą odbyły się dwie kolejne edycje konkursu – w 2010 i 2011 r.

Równocześnie modyfikowaliśmy regulamin konkursu dostosowując go do współczesnych technik obrazowania, zmieniających się możliwości technicznych i oczekiwań osób fotografujących. W 2012 r. konkurs stał się elementem Wielkopolskiego Festiwalu Fotografii, a wernisaż pokonkursowej wystawy jego kulminacyjnym punktem. Tradycyjnie do współorganizacji konkursu zapraszamy wielkopolskie ośrodki kultury, organizacje pozarządowe i osoby prywatne, które obok promowania idei na swoim terenie, fundują niektóre nagrody oraz wyróżnienia. W tym roku albumy fotograficzne dla osób wyróżnionych ufundowały:

- Biblioteka Publiczna miasta Gniezna,
- Miejska Biblioteka Publiczna im S. Michalskiego w Chodzieży,
- Andre Abrasive Articles – Robert Andre,
- Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego
oraz
- Grupa Literyczna NA KRECHEŃ – statuetkę autorstwa Bronisława Olachowskiego.

Protokół z obrad jury „Konkursu Fotograficznego Moja Wielkopolska 2014”

Jury w składzie (na zdj. od lewej):

prof. Piotr Chojnacki – UAP – przewodniczący,
Stanisław Kulawiak – ZPAF Okręg Dolnośląski,
Władysław Nielipiński – WBPiCAK w Poznaniu – sekretarz

1. Stwierdziło, że na konkurs wpłynęły 582 zdjęcia 30 autorów,
i po ich wnikliwej analizie przyznało następujące nagrody i wyróżnienia:

Dwie I nagrody w wys. po 1500 zł: – Szamałek Łukasz – zestaw „Mieszkańcy Sołacza”,
– Pławski Artur – zestaw „Figury samotności”,

II nagrodę w wys. 1000 zł – Gregorczyk Anna – 5 zdjęć z zestawu „Osadzeni w sztuce”,

III nagrodę w wys. 600 zł – Ponikiewski Bartłomiej – zestaw „Stare kina”,

IV nagrodę w wys. 400 zł – Wojciechowski Jarosław – zestawy: „Targowisko”, „ul. Półwiejska 2014”.

Wyróżnienia:

Statuetka Grupy Literycznej NA KRECHĘ (projekt i wykonanie – Bronek Olachowski)

– Wojciechowski Jarosław – zestawy „Targowisko”, „ul. Półwiejska 2014”,

Album fotograficzny ufundowany przez Bibliotekę Publiczną miasta Gniezna

– Płocienniczak Paweł Władysław – 6 zdjęć z zestawu „Chata chłopska w Fijałowie”,

Album fotograficzny ufundowany przez Miejską Bibliotekę Publiczną im S. Michalskiego w Chodzieży

– Schmidt Franciszek – 6 zdjęć z zestawu „Utrzymanki wydawnictw i bibliotek”,

Album fotograficzny – ufundowany przez Andre Abrasive Articles – Robert Andre

– Szymkowiak Karol – 9 zdjęć z zestawu „Jest takie miejsce... Pyzdry”,

Album fotograficzny – ufundowany przez Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego

– Szeloch Alicja – zdj. poj. „Anioł Stróż”.

2. Do pokonkursowej wystawy jury zakwalifikowało 150 zdjęć 21 autorów:

Chwalisz Małgorzata – zdj. nr 1 z zestawu „Kolory przedmieścia”,

Dytfeld Marek – zdj. nr 1, 3 z zestawu „Ogródki niedziecięce”,

Ebert Heinz – zestaw „Torsade Des Pointes”,

Głapiak Anđzelika – zestawy: „Dzieci Wildy”, „Nasza Polska święta Polska”,

Gregorczyk Anna – zdj. nr 1, 2, 4, 6, 7 z zestawu „Osadzeni w sztuce”,

Holeczek Mariusz – zdj. poj.: „Pod jelenimi rogami”, „Takie życie”,

Jankowski Bartosz – zdj. poj. „bez tytułu”,

Krzywoźniak Lidia – zdj. nr 1 z zestawu „Tu zaszła zmiana”,

Mocek Mateusz – zdj. nr 1, 4, 5, 6, 7, 8 z zestawu „Międzynarodowe zawody deskorolkowe na Skateplazie w Lesznie”, zdj. poj. „Lądowanie szybowca”,

Oślizło Dominik – zdj. poj. „Pchli targ w Starej Rzeźni w Poznaniu”,

Owczarzak Wojciech – zdj. poj. „Szeźlong na Ofie”,

Pławski Artur – zestaw „Figury samotności”, zdj. nr 1, 2, 3, 4, 5 z zestawu „Kres krajobrazu”, zdj. nr 1 z zestawu „Ostatni rok dzieciństwa”,

Płocienniczak Paweł Władysław – zestaw „Chata chłopska w Fijałowie”,

Ponikiewski Bartłomiej – zestaw „Stare kina”,

Schmidt Franciszek – zestaw „Utrzymanki wydawnictw i bibliotek”,

Sudak Marcin – zdj. poj.: „CK Zamek”, „Targ staroci”, „Jarmark”,

Szamałek Łukasz – zestaw „Mieszkańcy Sołacza”,

Szeloch Alicja – zdj. poj. „Anioł Stróż”,

Szymkowiak Karol – zestawy: „Jest takie miejsce... Pyzdry”, „Sur(realizm)”,

Wojciechowski Jarosław – zestawy: „Nostalgiczny portret uliczny”, „Targowisko”, „ul. Półwiejska 2014”,

Wykrota Adrian – zestawy: „Ekstremalna Droga Krzyżowa”, „Powrót”, zdj. poj. „Tulipan”.

Poznań 03.09.2014

Podpisy jury:

MOJA WIELKOPOLSKA 2014

Artur Pławski „Figury samotności” I NAGRODA

MOJA WIELKOPOLSKA 2014

Łukasz Szamałek „Mieszkańcy Sołacza” I NAGRODA

MOJA WIELKOPOLSKA 2014

„Osadzeni w sztuce” to trzydniowe spotkanie fotograficzne z aktorami teatrów biorących udział w I Ogólnopolskim Konkursie Więziennej Twórczości Teatralnej. W tymczasowym studio zrobionym z płacht na tyłach Teatru Polskiego oraz Teatru Ósmego Dnia przez trzy dni powstało blisko 20 intensywnych i pełnych emocji portretów aktorów, na co dzień aresztantów lub osadzonych w zakładach karnych w Poznaniu oraz w innych miejscach w Polsce. Aktorzy zostali sportretowani w strojach scenicznych oddając również charakter odgrywanych postaci.

MOJA WIELKOPOLSKA 2014

Śrem, Kino Słonko

Zagórz, Kino Gminnego Ośrodka Kultury

Września, Kino Trójka

Wronki, Kino Gwiazda

Buk, Kino Wielkopolanin

Jarocin, Kino Echo

Krobia, Kino Szarotka

Koło, Kino nad Wartą

Bartłomiej Ponikiewski „Stare kina” III NAGRODA

MOJA WIELKOPOLSKA 2014

Jarosław Wojciechowski „Targowisko”, „ul. Półwiejska 2014” IV NAGRODA i WYRÓŻNIENIE

MOJA WIELKOPOLSKA 2014

Karol Szymkowiak „Jest takie miejsce...Pyzdry” WYRÓŻNIENIE

Paweł Władysław Płócienniczak „Chata chłopska w Fijałowie” WYRÓŻNIENIE

MOJA WIELKOPOLSKA 2014

Alicja Szloch „Anioł Stróż” WYRÓŻNIENIE

Franciszek Schmidt „Utrzymanki wydawnictw i bibliotek” WYRÓŻNIENIE

MOJA WIELKOPOLSKA 2014

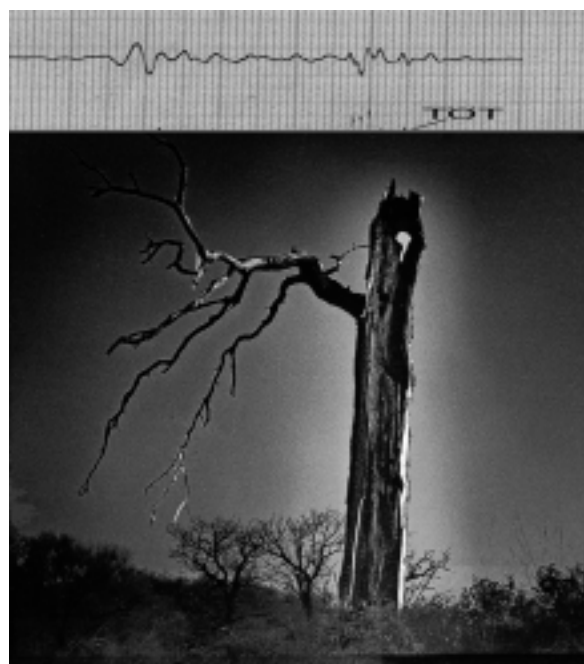
Mateusz Mocek „Lądowanie szybowca”

Andżelika Glapiak „Dzieci Wildy”

Marek Dytfeld „Ogródki niedziecięce”

Heinz Ebert „Torsade Des Pointes”

Mariusz Holeczek „Pod jelenimi rogami”

Lidia Krzywoźniak „Tu zaszła zmiana”

Wojciech Owczarzak „Szeźlong na Ofie”

Bartosz Jankowski „Bez tytułu”

Dominik Oślizło „Pchli targ w Starej Rzeźni”

Małgorzata Chwalisz „Kolory przedmieścia”

Marcin Sudak „CK Zamek”

Adrian Wykrota „Tulipan”

POZNAŃ

Grupa Literyczna NA KRECHĘ

Biblioteka Uniwersytecka

w Poznaniu, ul. Ratajczaka 38/40

61-816 Poznań

<http://grupanakreche.pl/>, <http://lib.amu.edu.pl/>

FotoStawka Obok - zbiorowa

**Rozmowy z fotografią: wernisaż i rozstrzygnięcie konkursu poetyckiego. „Fotografia”
10.10.2014, godz. 18.00**

autorzy: Joanna Borzęcka, Andrzej Chęciński, Dominik Lesiczka, Broniek Olachowski,
Elżbieta Suchecka, Bogusz Szulc

Grupa Literyczna NA KRECHĘ (kontaminacja słów literacko-artystyczna) stawia przed sobą wiele wyzwań. Jest ogólnopolska, niezrzeszona. Skupia młodych poetów i adeptów poezji, prozy, krytyki literackiej oraz twórców fotografii, muzyki, malarstwa. Nazwa grupy „Na krechę” nie oznacza (potocznie), że w sztuce można pójść na skróty – to tylko pozory. Wybieranie, czy wydeptanie własnej ścieżki? – tak! Każda decyzja wymaga podjęcia ryzyka, a każde ryzyko wymaga jeszcze większej odwagi. Pomysłodawczynią i prowadzącą Grupę NA KRECHĘ jest poetka Łucja Dudzińska. Za program można uznać aktywność ponad różnymi podziałami i dążenie do nowatorskich form przekazu. Grupa powstała w 2011 roku przy Związku Literatów Polskich O/Poznań, jako spontaniczny zryw ludzi interpretujących sztukę i wszelkie jej przejawy. Ma na celu rozwój twórczości i twórczej aktywności jej uczestników, a także społeczne upowszechnianie i promocję sztuki. Tutaj, każdy pracuje na swoje nazwisko, ceniona jest indywidualność, wysoki poziom. Z grupą identyfikuje się około 100 twórców.

fot. Bogusz Szulc (Large)

„Puste ramki”

Przegląda stare albumy – wyjmując zaschnięte liście.
Tutaj za *siedmioma górami* zatrzymał się czas.
Pożółkły zbocza, spłowiła zieleń. Ciężą plecaki.
W schronisku wspomina wędrówki z dawnych lat.
Wpatruje się w dal (bólą przekrwione od wiatru oczy).
Odgarnia włosy (pachną żywicą). Chmury otuliły
skały, rzucają cień. Szczyty nadal szczerzą zębę
w uśmiechu do słońca. Trzeba szukać harmonii. Jest
w naturze, szczerą jak krajobraz. On nie robi już zdjęć,
zmruczeniem oka zawęży kadr, zamknięciem powieki
utrwała obraz. Przechowa w sobie. Dla bliskich wywoła
przy ogniu, ogrzeje ręce, piwo. Pomyli białe z czarnym.

Łucja Dudzińska

Warsztaty fotograficzne

Biblioteka Uniwersytecka, 11.10.2014 (sobota) godz. 10.00–15.00.

Prowadzenie: Andrzej Chęciński, Bogusz Szulc, Dominik Lesiczka.

POZNAŃ

Klub Osiedlowy KRAĞ

Spółdzielni Mieszkaniowej Grunwald

ul. Dmowskiego 37

60-222 Poznań

www.klubkrag.pl

KLUB OSIEDLOWY

FOTODIALOG

wernisaż 13.10.2014, godz. 19.00

wystawa czynna do 31.10.2014

W listopadzie 2003 r. w Opalenicy odbył się międzynarodowy plener fotograficzny, w którym udział wziął m.in. prof. Rolf Nobel ze swoimi studentami oraz artyści z Wielkopolski i Niemiec. Efektem tego spotkania była poplenerowa wystawa fotografii, której wernisaż miał miejsce w Nowym Tomyślu, w maju 2004 r., tuż po wstąpieniu Polski do UE. Wystawa wywołała ożywione debaty wśród lokalnej społeczności i była gorąco dyskutowana na łamach lokalnej prasy. Niektórzy mieszkańcy i ówcześni władarze byli oburzeni tym, iż polscy i zagraniczni artyści pokazali na wystawie „najbrzydsze i najgorsze miejsca” w ich okolicach. Wystawę szybko zdjęto i schowano na całe 10 lat.

Wydarzenie to miało jednak swoją pozytywną stronę, gdyż przyczyniło się do podjęcia przez mieszkańców i lokalną prasę dyskusji na temat wizerunku ich miejsca zamieszkania. Właśnie ten wernisaż i związane z nim wydarzenia stały się przyczynkiem do ponownego podjęcia przez organizatorów wysiłku zorganizowania polsko-niemieckiego pleneru fotograficznego w Opalenicy i odwiedzenia po dziesięciu latach przez artystów fotografików tych samych miejsc i miejscowości, gdzie wcześniej powstały fotografie zaprezentowane na wspomnianej wystawie.

Obie wystawy były prezentowane w ramach obchodów 10-lecia wstąpienia Polski do Unii Europejskiej. Dzięki zestawieniu tych dwóch wystaw możliwe jest zaobserwowanie niektórych zmian społeczno-kulturowych, jakie zachodzą w naszym kraju w procesie transformacji.

Autorzy zdjęć z 2004: prof. Rolf Nobel, Ireneusz Zjeżdźałka, Krzysztof Adrian, Jesco Denzel, Klaus Friedel, Markus Hanke, Thomas Langreder, Anna Lichte-Krona, Andreas Müller, Dorota Sliwonik, Maciej Szymanowicz, Andrea Vollmer, Sarah Weyrauch, Julia Zimmerman.

autorzy 2014: prof. Rolf Nobel, David Carreno Hansen, Isabel Winarsch, Martin Ritzmann, Konrad Lippert, Sven Stolzenwald, Petar Beres, Sofie Puttfarken, Nils Tränkler, Agata Szymanska-Medina, Monika Tryzno Nowacka, Krzysztof Grygiel, Sławomir Tobis.

fot. Petar Beres

fot. Rolf Nobel

fot. Konrad Lippert

POZNAŃ

Centrum Kultury ZAMEK

ul. Św. Marcin 80/82

61-809 Poznań

www.zamek.poznan.pl

OSTATNI TAKI ZAMEK, JEDYNY TAKI ZAMEK

– Ireneusz Zjeżdżałka

wernisaż Hol Wielki CK Zamek, 14.10.2014, godz. 19.00

wystawa czynna do 02.11.2014

Wystawa prezentuje cykl fotografii Ireneusza Zjeżdżałki wykonanych na potrzeby publikacji zatytułowanej *OSTATNI TAKI ZAMEK, JEDYNY TAKI ZAMEK* wydanej przez Centrum Kultury ZAMEK w 2003 r. Na zdjęciach znalazły się zarówno historyczne, jak i współczesne wnętrza obiektu. Dawna, monumentalna architektura ostatniego, wybudowanego dla panującego władcy, zamku w Europie, ujawnia na fotografiach Zjeżdżałki nie tylko swój reprezentacyjny charakter, ale i niepowtarzalną atmosferę. Burzliwe i niezwykle historie wpisane w przestrzeń zamku pozostają z nim nierozzerwalnie związane. Nakładają się na siebie razem z kolejnymi gospodarzami tego miejsca. A zamek zdaje się trwać. Majestatyczny, cierpliwie dźwigający swoją historię w postaci śladów po kolejnych przebudowach i modernizacjach. Cykl fotografii Zjeżdżałki to niezwykle dokument ukazujący nie tylko architekturę obiektu, ale i jego niepowtarzalną aurę.

Fotografie zamku Eryka Zjeżdżałki są też śladem jego związku z tym miejscem – Eryk w latach 1998-2003 pracował w Centrum Kultury ZAMEK w Galerii Fotografii „pf”. Tym samym jego biografia nierozzerwalnie spłótła się z zamkiem i na stałe wpisała w historię tego miejsca.

Ireneusz Zjeżdżałka, urodzony w 1972 r. we Wrześni, zmarł 25.07.2008 r.

Absolwent poznańskiej Akademii Rolniczej. Jako fotograf debiutował w końcu lat 90. na 8 Krajowym Salonie Fotografii Artystycznej „Żary 98” i X Biennale Fotografii Górskiej w Jeleniej Górze. W latach 1998-2003 pracował w Galerii Fotografii „pf” mieszczącej się w Centrum Kultury „Zamek” w Poznaniu, a następnie był redaktorem naczelnym „Kwartalnika Fotografia”. W 2002 r. został uhonorowany Medalem Młodej Sztuki i został członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików. Należał do dokumentalistów polskich przełomu XX i XXI w.

POZNAŃ

Klubokawiarnia „Mamałyga”

ul. Nowowiejskiego 17

61-732 Poznań

MAMAŁYGA
KLUBOKAWIARNIA

INSIDE-OUTSIDE

wernisaż 14.10.2014, godz. 17.00

wystawa czynna do 17.10.2014

Świetlica

„11 stycznia 2014 r. rozpoczęliśmy realizację projektu noszącego roboczy tytuł „Inside-outside”. Przeistaczamy wnętrza mieszkań, biur, pustostanów i innych obiektów, na kilka godzin w Camera Obscura. Naświetlając obraz na papier fotograficzny, bierzemy udział w swoistym misterium, podczas którego fotograf-operator znajduje się wewnątrz ogromnej kamery, stając się tym samym jej elementem. Dokonujemy inscenizacji, łącząc zewnętrzny obraz widziany przez kamerę, z obrazem przedmiotów i zdarzeń zachodzących w jej wnętrzu podczas naświetlania”.

Świetlica Kolektyw Fotograficzny

W akcji uczestniczyli: Marlena Grewling, Jerzy Majewski, Przemysław Loba, Mariusz Urbanowicz, Radosław Anger, Jędrzej Paszak, Witold Jagiełłowicz.

POZNAŃ

Dom Kultury POD LIPAMI
osiedle Pod Lipami, pawilon 108 A

61-638 Poznań

www.psmwinogrady.pl

TEAM CHITTAGONG – Jerzy Wierzbicki

www.jerzywierzbicki.com

wernisaż 15.10.2014, godz. 19.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Jerzy Wierzbicki

ur. w 1975 r.
w Gdańsku, od
połowy lat 90.
mieszka w Po-
znaniu. Fotograf
dokumentalista
z wykształcenia

archeolog Bliskiego Wschodu. Członek kilku misji archeologicznych na Bliskim Wschodzie. Kilkukrotnie nagradzany na polskich i zagranicznych festiwalach fotografii prasowej i artystycznej. Od 2007 r. mieszka i pracuje jako fotograf w Sułtanacie Omanu. Od 2011 r. członek rzeczywisty American Society of Media Photographers.

Cykl „Team Chittagong” jest opowieścią o najbardziej niebezpiecznych pracownikach pochodzących z Bangladeszu i zatrudnianych w Omanie za najniższe stawki. Wielu z nich przebywa tu nielegalnie, nie posiadając paszportu czy ważnej karty pobytu. Ludzie ci najczęściej wykonują też najgorszą i najbardziej niebezpieczną dla zdrowia i życia pracę. „Fotografowałem głównie wieczorem lub w nocy. Zabierałem jeden aparat z jednym obiektywem i przechadzałem się samotnie po wąskich, zaniedbanych ulicach, złomowiskach czy małych warsztatach naprawczych. Po kilku sesjach, zacząłem być rozpoznawany i wzrosło zaufanie do mojej osoby. Żaden z lokalnych fotografów nigdy nie przychodził do tych dzielnic robić jakiegokolwiek zdjęcia. Uznałem, że moim powołaniem jest udokumentowanie, choćby skrawka tutejszej rzeczywistości”. (J.W.)

POZNAŃ

galeria OBOK

ul. Słowackiego 20

60-823 Poznań

www.galeriaobok.art.pl

galeria obok

MOC KAMIENI – Lech Szymanowski

wernisaż 16.10.2014, godz. 16.00

wystawa czynna do 31.10.2014

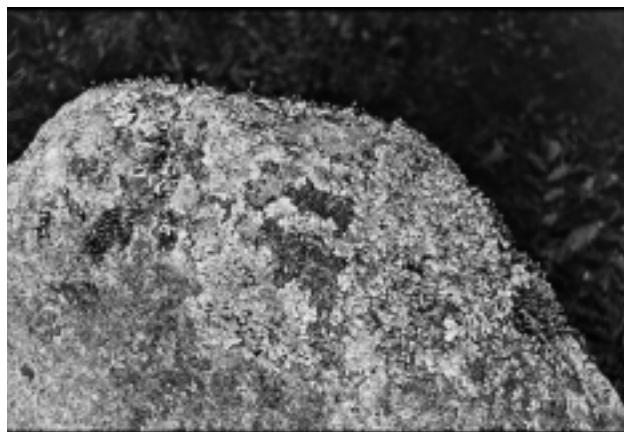

Lech Szymanowski rocznik 1958, fotograf niezależny. Od wielu lat mieszka, pracuje i fotografuje w Wągrowcu. Jest autorem wielu projektów fotograficznych, i edukacyjnych – popularyzujących fotografię, laureatem kilku ogólnopolskich konkursów fotograficznych.

Kamienne kręgi albo kromlechy to obiekty składające się z kilkunastu kamiennych stel ustawionych na obwodzie koła, czasem również z kamieniami w środku okręgu.

W baśniach kaszubskich, kręgi są pozostałością po zamieszkujących niegdyś tutaj stołmach, którzy w tych miejscach sprawowali narady i sądy, a podjęte decyzje upamiętniali ustawionymi kamieniami. Kiedy w I-III w.n.e. na Kaszuby przybyli Goci, zastali tu miejsca otoczone szczególną czcią, więc uznali te święte miejsca za doskonałe na cmentarzyska dla swoich zmarłych. Dla wielbicieli wiedzy tajemnej kromlechy są dawnymi obserwatoriami astronomicznymi i skupiskami energii. Osoby wrażliwe na energię subtelne twierdzą, że wewnątrz kręgów emanuje wspaniałą energią uzdrawiającą dla człowieka i zwiększającą energię życiową.

Wystawa „Moc Kamieni” to zestaw fotografii kamiennych kręgów na Pomorzu (Leśno, Węsiory, Odry, Grzybnica) z lat 2005-2011. Są to zdjęcia wykonane w tradycyjnym procesie żelatynowo-srebrowym na papierze barytowym. Wcześniej były prezentowane w Wągrowcu, Kępnie i Osieku n. Notecią.

POZNAŃ

**Wojewódzka Biblioteka Publiczna
i Centrum Animacji Kultury**

ul. Prusa 3 (sala wykładowa)

60-819 Poznań

www.wbp.poznan.pl

ZNAKI DRÓG – KRZYŻE PUSZCZY ZIELONKI

– Piotr Chojnacki

wernisaż 16.10.2014, godz. 17.30

wystawa czynna do 31.10.2014

UAP | POZNAŃ

Piotr Chojnacki
rocznik 1958, profesor w Katedrze Fotografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Kierownik IV Pracowni Fotografii. Swoje prace

prezentował na kilkunastu wystawach indywidualnych oraz kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i zagranicą. Jest autorem kilkuset fotografii do projektów okładek kilku serii wydawniczych. Opublikował parę tysięcy fotografii w książkach i albumach. Jest autorem tekstów o fotografii, licznych referatów i wykładów na sympozjach, spotkaniach oraz warsztatach. Promotor licznych prac licencjackich i magisterskich oraz prac doktorskich a także recenzent w przewodach doktorskich i habilitacyjnych. Mieszka w Czerwonaku na skraju Puszczy Zielonki.

„Od niedawna mieszkam na obrzeżu Puszczy Zielonki, ale od wielu lat chodziłem na wycieczki lub jeździłem

rowerem po jej terenie. Spotykane krzyże na rozstajach dróg i w wielu innych miejscach często były dla mnie punktami orientacyjnymi. Gdy pewnego razu zobaczyłem krzyż pospawany z metalowych rur na miejscu, w którym wcześniej stał stary krzyż drewniany postanowiłem, że zacząć fotografować krzyże na terenie Puszczy”.

POZNAŃ

Fundacja SPOT.

ul. Dolna Wilda 87

61-501 Poznań

www.spot.poznan.pl

AUTOBIOGRAFIA – Bartosz Nowicki

wernisaż 16.10.2014, godz. 19.00

wystawa czynna do 31.10.2014

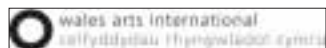

Bartosz Nowicki – polski fotograf mieszkający w Walii. Członek zarządu i kurator renomowanej galerii Third Floor Gallery w Cardiff.

fot. Claire Kern W swojej praktyce fotograficznej autor koncentruje się przede wszystkim na kwestiach społecznych, które go otaczają i które mają wpływ na jego życie osobiste. Zdjęcia do wystawy powstały w latach 2002-2012 w różnych miejscach, ale głównie w Stęszewie, w Wielkopolsce, gdzie Bartosz Nowicki mieszkał przed wyjazdem do Walii w 2005 roku. Nowicki kontynuuje prace nad projektem i fotografuje w trakcie każdej wizyty w Polsce. Jest to dla niego, cytując Chris Verene, „projekt na całe życie”. Początek projektu to czas, w którym Nowicki poznawał tajniki fotografii i kiedy zaczął fotografować rodzinę i znajomych. W ciągu kilku lat cykl „Autobiografia” stał się nie tylko zapisem osobistej historii, ale także zapisem zmian zachodzących w Polsce. Pierwsze zdjęcia powstały dwa lata przed wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej, a kilka lat od tamtego wydarzenia ciągle powstają nowe. Niektórzy z przyjaciół Bartosza Nowickiego, jak i on sam, wyemigrowało za granicę (gdzie powstała część zdjęć z „Autobiografii”), ci którzy zostali są naoczni świadkami i współtwórcami zachodzących zmian.

Projekt został dofinansowany przez:

POZNAŃ

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle Młodych” w Poznaniu

Dom Kultury Polan STO

os. Polan 100

61-253 Poznań

www.polansto.pl

ŚLADY ŚWIATŁA

Wystawa zorganizowana przez

Związek Artystów Plastyków Oddział Poznański. www.artyscizap.pl

kurator: Antoni Rut

wernisaż 17.10.2014, godz. 18.00

autorzy:

Jarosław Gwoździk, Andrzej Haegenbarth, Rafaela Jasionowicz, Rafał Jasionowicz, Jacek Kulm, Dominik Lesiczka, Leszek Lesiczka, Andrzej Maciejewski, Mirosław Mizera, Władysław Nielipiński, Ewa Partyka, Jagoda Pawelczak, Kazimierz Rafalik, Antoni Rut, Piotr Skórnicki, Mirosław Skrzypkowski, Stanisław Wojcieszak.

Leszek Lesiczka

Stanisław Wojcieszak

Władysław Nielipiński

Antoni Rut

Wędrując przez życie gromadzimy w naszej pamięci historie zapisane mgnieniem światła. Gromadzimy je nie tylko w naszej pamięci, ale również w pamięci wirtualnej. Przebłyski światła to zapisy powodowane błyskiem krótkim, nieraz niezauważalnym, ale prawdziwym. To kwintesencja naszej wrażliwości na biegnący, mijający czas. Fotografie na wystawie to takie „ślady światła” uchwycone i zapisane w cyfrowej pamięci fotograficznej rzeczywistości.

POZNAŃ
Poznańska Grupa Fotograficzna
INNA

POZNAŃSKA GRUPA
FOTOGRAFICZNA

MIESZKAŃCY

wernisaż 18.10.2014, godz. 17.00

miejsce: SARP Oddział w Poznaniu ul. Stary Rynek 56

wystawa czynna do 31.10.2014

fot. Anna B. Gregorczyk

fot. Łukasz Szamałek

Poznańska Grupa Fotograficzna INNA od 2012 r. portretuje mieszkańców niezwyklej części Poznania, Osiedla Sołacz. Przy pełnym wsparciu Rady Osiedla oraz mieszkańców, grupa realizuje rodzinne zdjęcia portretowe, tworząc współczesny obraz społeczności lokalnej. „Nasze zdjęcia realizujemy bez pośpiechu, zawsze na zaproszenie fotografowanych przez nas osób. Miła rozmowa przy kawie i ciastku, opowieści dotyczące Sołacza i domów, które odwiedzamy kończą się zazwyczaj wspólnym rodzinnym portretem w ogrodzie, przed domem lub po prostu na ulubionej kanapie. Portretujemy osoby związane z Sołaczem, mieszkające tutaj od lat lub od niedawna, ale zawsze współtworzące obraz i charakter lokalnej społeczności”. W ten sam sposób grupa portretuje mieszkańców niewielkiej miejscowości Nekielka, którzy zauroczeni portretami sołackimi, zaprosili fotografów do stworzenia podobnego cyklu zdjęć w ich miejscowości. Oba projekty przepłatają się ze sobą.

PGF INNA tworzy duet fotografów Anna B. Gregorczyk i Łukasz Szamałek przy wsparciu Tadeusza Koracha.

Chcemy, aby nasze fotografie były świadectwem obecnych czasów, by stanowiły wspaniałą pamiątkę dla przyszłych pokoleń.

POZNAŃ

Osiedlowy Dom Kultury SŁOŃCE

osiedle Przyjaźni 120

61-686 Poznań

www.psmwinogrady.pl

Bez pośpiechu. Opowieści z ulic i podwórek

Wystawa zorganizowana przez

Grupę Entuzjastów Fotografii Mobilnej „Mobilni” www.grupamobilni.pl

kurator: Michał Koralewski

Wernisaż 18.10.2014, godz. 19.00

mobilni

Miasto tętni życiem. Hałasem samochodów, strumieniem ludzi, zapachem barów szybkiej obsługi. My – mieszkańcy miast – przez większość życia przemierzamy nasze ulice i blokowiska w niesamowitym pośpiechu, pędząc do miejsc pracy, szkół, sklepów, urzędów... Wciąż zagonieni, rzadko dostrzegamy inne przejawy życia ulicy: ulicznych grajków, zamyślonych ludzi na ławkach, zakochanych, pochłoniętych intymną rozmową, ludzi, którzy nie dali się porwać przez wartki nurt spieszącego się tłumu. To dzięki nim miasto czasami zwalnia, zatrzymuje się na krótki moment i pozwala nam zaczerpnąć tchu. „Bez pośpiechu. Opowieści z ulic i podwórek” to pierwsza w Polsce międzynarodowa wystawa fotografii mobilnej. 100 zdjęć wykonanych tylko za pomocą telefonów komórkowych, pokazujących miejską codzienność przez pryzmat zamyślenia, zatrzymania i wyciszenia. Na wystawie fotografie prezentują najbardziej znane grupy entuzjastów fotografii mobilnej z różnych krajów europejskich – Czech, Słowacji, Niemiec, Francji, Włoch, Ukrainy, Łotwy i Holandii, a także – Polski, którą reprezentuje grupa „Mobilni”.

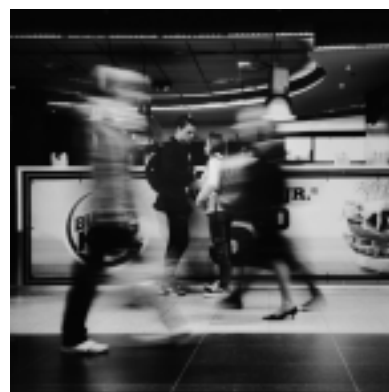
„Mobilni” to nieformalna grupa zrzeszająca entuzjastów fotografii mobilnej z całej Polski. Choć dzielą ich setki kilometrów, łączy wspólna pasja – fotografowanie miejskiego życia przy pomocy telefonów komórkowych. Grupa promuje polską fotografię mobilną w kraju i za granicą, organizuje konkursy, wystawy, plenery, wspiera lokalne inicjatywy fotograficzne i wybranych polskich fotografów mobilnych. Członkowie grupy „Mobilni” są laureatami najważniejszych światowych konkursów fotografii mobilnej, takich jak „Mobile Photography Awards”, „IPPAwards” a także zwycięzcami przeglądów najciekawszych fotografii mobilnych, organizowanych przez największe światowe portale i blogi fotograficzne. Grupa ma na swoim koncie wystawy w Poznaniu (Stary Browar), Murowanej Goślinie (Galeria w Pałacu), Wrocławiu (Domek Romański), Krakowie (Galeria Indalo), Kole (Dom Kultury), Bielsku Białej (Galeria B&B) i czeskim Holesov (Galeria w Zamku).

fot. Rafał Piotrkowski

fot. Gosia Radziszewska

fot. Czarek Dziadurski

POZNAŃ

Republika Sztuki Tłusta Langusta

ul. Gwarna 11

61-702 Poznań

NOTEĆ-BARKA SZTUKI vol. 3 – Bogusław Biegowski

Nadnotecka Fundacja Artystyczna

Mobilny warsztat form wizualnych

wernisaż 20.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 31.10.2014

W tym roku już po raz trzeci Nadnotecka Fundacja Artystyczna realizuje działanie edukacyjno-artystyczne, którego głównym celem jest popularyzacja fotografii poprzez trwałą twórczą obecność i budowanie partnerskich relacji z mieszkańcami regionu opartych o wzajemne zaufanie i współpracę.

„Noteć – Barka sztuki”, to autorska metoda edukacyjno-warsztatowa, której głównym celem jest upowszechnianie w regionie wiedzy i umiejętności dotyczących twórczego wykorzystania tradycyjnych i współczesnych środków i technologii mechanicznego wytwarzania obrazów.

Północna Wielkopolska, a w szczególności Dolina Noteci stanowi odrębny subregion, obszar przejściowy i graniczny z Pomorzem, o szczególnych walorach geograficznych, przyrodniczych, kulturowych i historycznych. Niestety znaczne oddalenie od stolicy regionu czy innych dużych miast utrudnia mieszkańcom dostęp do bezpośrednich i autentycznych form aktywności, upowszechnianej w inny sposób niż przez masowe media. W wielu mniejszych ośrodkach mocno odczuwalny jest brak możliwości realizacji działań twórczych i edukacyjnych opartych o autentyczne, osobowe zwrócenie odwołujące się do kompetencji i zaangażowania. Dostęp do edukacji artystycznej i udział w wartościowych działaniach twórczych staje się co raz bardziej ograniczony. Nie wszystkim stać na płatną partycypację w kulturze.

„Mobilny warsztat form wizualnych” daje możliwość wyposażenia mieszkańców w konkretne umiejętności ale także dostarcza wsparcia technologicznego do realizacji konkretnych działań twórczych wykorzystujących fotografię. Niezależne inicjatywy zmierzające do zmniejszenia dysproporcji kulturowych i edukacyjnych mieszkańców regionu powinny być wspierane ze środków publicznych aby umożliwić dostęp do ciekawej i zróżnicowanej oferty realizowanej również przez podmioty z sektora nieinstytucjonalnego.

Ślusowy Robert Burzyński, Stopień piętrzący
Krostkowo 18.07.2014

Stopień wodny Gromadno, jaz, 18.07.2014

POZNAŃ

ul. Garbary 59, 61-758 Poznań

<http://facetoface.edu.pl/>

WIELKOPOLSKA/TERAZ

Projekt realizowany w ramach Związku Polskich Artystów Fotografików Okręg Wielkopolski, otrzymał wsparcie Samorządu Województwa Wielkopolskiego.

strona www: www.wielkopolskateraz.pl

spotkanie czwartek 23.10.2014, godz. 18.18

face to face

Teren z lekka pofałdowany. Wystarczy dwie godziny, żeby przejechać nową autostradą całą Wielkopolskę z zachodu na wschód, albo trzy, by dostać się z południa na północ. Drogi niezłe. Oznakowanie dobre. Żadnych niespodzianek. Nuda.

Postój w miasteczku. Idziemy na rynek bądź pod sklep, z ludźmi porozmawiać. I życie nabiera barw codzienności, bogactwa osobowości, przeszłości, przyzwyczajień, wizji dobrobytu, porażek, zrealizowanych, ewentualnie niezrealizowanych potrzeb.

Wesele we wsi Bardo jest tak samo ważne, jak Juwenalia w Poznaniu, jarociński festiwal rockowy – jak biesiada dudziarska w Zbąszyniu. We współczesnej świadomości na tutejszych terenach gdzieś głęboko tkwią początki państwa polskiego, sztywny gorset pruskiego zaboru oraz przymusowa germanizacja. Na wygląd i jakość tego kawałka Polski wpłynął równie mocno ów pruski porządek, ale też polski pozytywizm. Zadbane ogródki przed domami, gęsto rosnące zboża na polach to echo wielkopolskich ziemian, przygotowane przez Wyższą Szkołę Rolniczą w Żabikowie, którą założył arystokrata August Cieszkowski. Do dziś czytelne stare, a dobre rozwiązania urbanistyczne lub rozkład pomieszczeń w dawnych obejściach i kamienicach, wynikają z pruskich przepisów budowlanych.

fot. Andrzej Dobosz

fot. Adrian Wykrota

fot. Mariusz Forecki

fot. Michał Adamski

Cała Wielkopolska przesiąknięta jest wymieszaną tradycją rozmaitych narodów i kultur, jakie przewinęły się przez nasz region w ciągu wieków. 25 lat od przemian systemowych kraju przywdziała nową, europejską skórę. Efekt? Zobacz jak wygląda Wielkopolska. Teraz.

Wielkopolska/Teraz to projekt realizowany w ramach Związku Polskich Artystów Fotografików Okręg Wielkopolski przez czwórkę fotografów: Michała Adamskiego, Andrzeja Dobosza, Mariusza Foreckiego i Adriana Wykrota, którzy postawili sobie za cel dokumentowanie codziennego życia regionu, w którym mieszkają i pracują. W projekcie znajdą się też zdjęcia z legendarnej już Kolekcji Wrześnińskiej realizowanej przez miasto Września przy wsparciu „Kwartalnika FOTOGRAFIA” oraz zdjęcia z projektu PKS Kościan 2002-2012.

POZNAŃ

Wielkopolski Urząd Wojewódzki

al. Niepodległości 16/18

61-713 Poznań

KOLEKCJA WRZESIŃSKA

Nicolas Groszperre „Muzyka milczenia”

wernisaż 24.10.2014, godz.12.00

wystawa czynna do 31.10.2014

„Muzykę milczenia” można uznać za konsekwencję pewnej konieczności, ale też za wynik czystego przypadku.

Muszę przyznać, że mało wiedziałem o Wrześni, gdy zostałem zaproszony przez Waldemara Śliwczyńskiego i burmistrza Tomasza Kałużnego, żeby stworzyć 4. edycję Kolekcji Wrzesińskiej. Wiedziałem tylko tyle, że wydawany jest tam „Kwartalnik Fotografia”. Nie dorastałem w Polsce, a zatem nie chodziłem do szkoły i nic nie wiedziałem o dzieciach wrzesińskich. Byłem również nieświadomy faktu, że we Wrześni działała fabryka Tonsilu (mimo że, jako audiofil, znałem te słynne głośniki). (...) Sięgnąłem więc do historii i specyfiki Wrześni. I wtedy uderzył mnie fakt, że dwie najślawniejsze wrzesińskie historie XX wieku, czyli strajk dziecięcy i fabryka Tonsil, łączy niewidzialny wspólny mianownik: dźwięk, albo raczej jego brak.

Wiemy, że strajk dziecięcy z 1901-1902 r. miał na celu protestowanie przeciwko postępującej germanizacji w zaborze pruskim, i czytany jest zazwyczaj w szerszym kontekście walki Polaków o prawo do polskości. Jeden aspekt w tej historii mnie szczególnie zafrapował – a mianowicie, że narzędziem dzieci strajkujących było milczenie, świadomy brak mówienia. Jak to często bywa, siłą strajku było właśnie narzędzie posiadające najmniej siły. Z kolei Tonsil, będąc producentem głośników, był całkowicie skojarzony z dźwiękiem. Niemniej jednak, pomimo swojej renomy i częściowej prywatyzacji, Tonsil musiał ogłosić upadłość w 2004 r. Od tego momentu maszyny produkujące głośniki przestały działać, zamilkły.

Zainteresował mnie sposób, w jaki te dwie historie oddziałują na siebie nawzajem.(...)

Nicolas Groszperre

Urodzony w Genewie w 1975 r. Żyje w Warszawie, www.groszperre.art.pl

POZNAŃ

Wielkopolski Urząd Wojewódzki

al. Niepodległości 16/18

61-713 Poznań

KOLEKCJA WRZESIŃSKA

Zbigniew Tomaszczuk „Deja vu”

wernisaż 24.10.2014, godz. 12.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Kolekcja Wrzesińska to wieloletni projekt fotograficzny polegający na tym, że każdego roku burmistrz Wrześni zaprasza na rezydencję artystyczną jednego, wybranego przez kuratora artystę. Jego zadaniem jest stworzenie osobistego zestawu fotografii miasta, które później prezentowane są na wystawie na Rynku lub w galerii, wydawana jest też książka-album. W przyszłości powstanie miejsce stałej ekspozycji wszystkich prac. Do tej pory fotografowali Wrześnię: Bogdan Konopka (2010), Andrzej Jerzy Lech (2011), Mariusz Forecki (2012), Nicolas Grosperre (2013), Zbigniew Tomaszczuk (2014), a obecnie – Katarzyna Majak (wernisaż 2015).

Założeniem Kolekcji jest, aby zaproszony artysta miał całkowitą swobodę artystyczną i bez przeszkód mógł realizować swoje koncepcje. Mamy nadzieję, że dzięki Kolekcji powstanie we Wrześni interesujący i unikalny zbiór fotografii.

„Deja vu” Zbigniewa Tomaszczuka to kolejny zestaw, który powstał na zamówienie burmistrza Wrześni, Tomasza Kałużnego, do Kolekcji Wrzesińskiej. Jest szczególny w tym sensie, że po raz pierwszy zaproszony fotograf urodził się we Wrześni – i chociaż Tomaszczuk wyprawał się wraz z rodzicami z naszego miasta już jako dziecko, to jednak nadal odczuwa ogromny sentyment do „krajiny dzieciństwa”. Dlatego właśnie włączył do swojego cyklu archiwalne fotografie rodzinne, które nie tylko pokazują rodzeństwo, jego samego i innych członków rodziny oraz znajomych, ale też wchodzą w interesujące interakcje ze zdjęciami wykonanymi przez artystę współcześnie, po półwieczu.

Waldemar Śliwczyński
Kurator Kolekcji Wrzesińskiej

20.07.2013, 16:01:26

15.11.2013, 14:09:13

Co sfotografował Jan Rosołowski?

Czarno-białe prace analogowe umieszczone w Galerii Oko-Ucho są nie tylko śladem pewnej rzeczywistości, którą Jan Rosołowski badał fotograficznie 10-11 lat temu, a i to śladem tylko cząstkowym z racji skupiania się na detalach, za którymi majaczy nieostra reszta owej rzeczywistości. Obrazy z tej wystawy (która jest częścią większej całości wydawniczej), choć wywołał je impuls dokumentalny, nie są dokumentem w znaczeniu *obiektywna, mechaniczna forma pamięci*, gdyż autor prac świadomie zawęził ich perspektywę dokumentalną do poziomu makro, a nawet do poziomu martwej natury; nie są więc te kadry czystym dokumentem fotograficznym. Są znakiem odsyłającym odbiorcę opowieści o cierpieniu do jego własnych doświadczeń lub do wiedzy na ten temat zapośredniczonej także dzięki autorskim opisom zdjęć, które znalazły się w przygotowanym właśnie albumie.

„Wybór padł na trzy ośrodki z Wielkopolski i Pomorza Zachodniego – mówi Jan Rosołowski – w których wtedy przebywały osoby upośledzone fizycznie i psychicznie. Najpierw spotykałem się z dyrektorem każdego z tych zakładów opiekuńczo-leczniczych, aby uzyskać zgodę na wejście z aparatem między podopiecznych, oraz by przedstawić istotę mego przedsięwzięcia fotograficznego. Myślę, że jako praktykujący psycholog i zaawansowany warsztatowo fotograf mogłem nie tylko wyrazić się poprzez gest artystyczny (jak mi się wtedy zdawało), ale także uwidocznić na fotografiach sens psychologiczny tych prac. Mój namysł szedł wtedy taką oto drogą: mogę, choć na kilka minut, wejść w intymny kontakt z fotografowanymi osobami; a to pozwoli mi objąć zmysłami ich realną sytuację materialną i lepiej zrozumieć ich świat wewnętrzny, ich sposób funkcjonowania w ramach naszego świata, świata ludzi sprawnych i zdrowych; a wreszcie, co jest dla mnie bardzo ważne, poznać osobliwość odczuwania przez nich ich własnej egzystencji. Tak to wówczas definiowałem na własny użytek”.

Należy podkreślić fakt, że obrazy fotograficzne Jana Rosołowskiego nawet na pierwszy rzut oka nie są melodramatyczną opowieścią o sprawnych inaczej, którzy po latach wyrzeczeń i ćwiczeń weszli z uśmiechem na ustach w alternatywne formy aktywności zawodowej, sportowej, a nawet w miłość i prokreację. Te obrazy nie są opowieścią realizowaną ku pokrzepieniu serc i z pozycji poprawności politycznej. One nie budują żadnej narracji na temat rodziców dzielnie zmagających się z niepełnosprawnością swoich dzieci, czy poważnie uszkodzonych fizycznie i umysłowo dzieci oddanych pod opiekę najlepszych specjalistów, którzy pracują w nowoczesnych i kolorowych ośrodkach rehabilitacji osób niepełnosprawnych. W czarno-białych, surowych i nie pozostawiających widzowi złudzeń kadrach Jana Rosołowskiego nie ma linearnej czasoprzestrzeni, to nie jest banalny fotoreportaż o życiu w nie-nieżyciu, to są dramatyczne stop-klatki wycinane okiem kamery z niekończącej się podróży przez cierpienie. Całość nie jest nawet, jak już wspominałem wcześniej, nagim dokumentem. Jeżeli do czegoś jednak te prace można porównać, a zwłaszcza ich zawartość – na przykład poprzez uniwersalizującą metaforę ślepego losu – to jedynie do przedśmionka średniowiecznego Inferna, w którym cierpienie ciała jest normą. Tylko – rodzi się od razu pytanie – za jakie grzechy? A co z duszami tych, których Rosołowski nam i pokazuje, i jednocześnie przed nami zakrywa? O tym nie wiemy nic. Autor, przede wszystkim jako psycholog, ma tylko nadzieję, że oni sami poprzez udział w sesji fotograficznej zaczynają wierzyć, że ten ich trud istnienia w cierpieniu nie idzie na marne.

Krzysztof Szymoniak

POZNAŃ

Galeria OKO/UCHO

ul. Masztalarska 8

61-767 Poznań

www.estrada.poznan.pl

KRZYK – Jan Rosołowski

finisaż 24.10.2014, godz. 17.00

wystawa czynna od 15.10.2014

Jan Rosołowski urodził się w 1961 r. We wczesnych latach osiemdziesiątych studiował filozofię na UAM w Poznaniu. Po stanie wojennym zapadła decyzja o emigracji. W 1989 r. był już słuchaczem psychologii na paryskiej Sorbonie. Zdobył uprawnienia do wykonywania zawodu psychologa i do dziś praktykuje w tym zawodzie. Drogę kariery artystycznej tak naprawdę zaczął dopiero po rozpoczętych w 1999 r. studiach na Study of Fine Art in Paris-Sorbone, a w 2003 r. odbył we Francji kolejne studia na Speos – School of Photography Paris. Za swoją działalność fotograficzną otrzymał kilka konkursowych nagród: best portrait (national competition) France 1999, gold medal (Austrian circuit) Austria 2000, gold medal (Italian Grand Tour della Collina) Italy 2000, selection ARLES.

„Do projektu użyłem średnioobrazkowego aparatu MAMIYA RZ z obiektywem 110 mm oraz 140 mm MACRO. Film KODAK T-MAX 400 pozwolił mi na uzyskaniu grubego ziarna przy ekspozycji 1200 ISO. Konieczna, założona od początku anonimowość postaci była punktem wrażliwym, a zarazem najbardziej istotnym. Używając obiektywu o dużym otwarciu, a co za tym idzie, z płytką głębią ostrości, mogłem wyizolować pewne szczegóły, w ten właśnie sposób skupiając na nich wzrok widza. Twarz zawsze jest nieostra, nie można doszukać się w niej szczegółów. Przez to twarze stają się nieosobowe, mogą więc wyrażać ekspresje innych ludzi – kogokolwiek i każdego”. (J.R.)

POZNAŃ

Wyższa Szkoła Umiejętności Społecznych

ul. Głogowska 26

60-734 Poznań

PORTRET 2013 – pokonkursowa KKF FAKT

wystawa czynna od 05.09.2014 – 05.01.2015

KOLSKI KLUB „fakt”
FOTOGRAFICZNY
im. prof. dr. Tadeusza Cypriana

Kolski Klub Fotograficzny „FAKT“ im. prof. dr. Tadeusza Cypriana istnieje w krajobrazie kultury kolskiej już 35 lat. Opisuje obiektywami świat i upowszechnia zdobycze sztuki fotografii w środowisku mieszkańców powiatu kolskiego, niejednokrotnie oddziałując daleko poza jego granice. Na stałe w kalendarium imprez kulturalnych kraju wpisały się takie przedsięwzięcia jak Kolskie Spotkania z Fotografiją czy Ogólnopolski Konkurs Fotograficzny „PORTRET”.

Do XII edycji ogólnopolskiego konkursu fotograficznego „PORTRET 2013” zgłosiło się 161 autorów, którzy przesłali łącznie 420 fotografii. W pierwszym etapie jury ekspertów dokonało wstępnej oceny i wybrało 73 prace 52 autorów. Zostały one przedstawione podczas wystawy pokonkursowej, która odbyła się w maju 2013 r. na terenie MDK w Kole. Obecnie wystawa jest prezentowana w innych miejscowościach kraju, w ramach Objazdowej Galerii Wielkopolskiej Fotografii.

Irena Gałuszka „Teleportacja” – II nagroda

Marta Dąbrowska

Marta Dąbrowska „Autoportret podwójny” – I nagroda

Od kilku lat w dniu zakończenia konkursu wraz z wernisażem wystawy pokonkursowej odbywają się „Kolskie Spotkania z Fotografiją”, których głównym punktem programu, obok działań edukacyjnych, jest plener na ulicach miasta lub w innych atrakcyjnych miejscach na terenie powiatu. Powstająca w ten sposób dokumentacja pozostaje trwałym wkładem członków KKF „Fakt” w historyczne dziedzictwo regionu.

Przemysław Konefał „The lights of home” – wyróżnienie

POZNAŃ

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego

ul. Powstańców Wielkopolskich 16

61-895 Poznań

PEJZAŻ 2012 – pokonkursowa MDK TUREK

wystawa czynna od 04.09 – 31.10.2014

Pejzaż w fotografii

(...) Najbardziej pierwotną „przyczyną” fotografii pejzażowej jest zwyczajny, ludzki zachwyt nad światem, nad jego urodą. Takich stanów uniesienia doświadcza każdy, choć nie w tym samym natężeniu i ilości. Ważne są też oczywiście miejsca, które nas zachwycają. Związane są one z tym, co Andrzej Saj nazywa „fotogenią”. Niektóre miejsca, zdarzenia i sytuacje są fotogeniczne, a inne nie, chociaż poglądy w tym względzie są różne. Na przykład Andrzej Jerzy Lech uważa, że „rzeczy najważniejsze dla twojej kamery znajdują zaledwie kilka, kilkanaście lub kilkadziesiąt metrów od ciebie”. Taka postawa niesie oczywiście za sobą określone konsekwencje praktyczne. Lech – i inni podobnie myślący fotografowie – nie musi wiele podróżować, aby stworzyć zachwycające pejzaże. Mimo to nazywa siebie „fotografem w podróży”, chcąc w ten sposób zaakcentować to, że jego „podróże” są bardziej podróżami w głąb siebie, własnej wrażliwości, w poszukiwaniu piękna także w zwyczajnej, pospolitej rzeczywistości. Dlatego jego fotografia – niezależnie od tego, gdzie w sensie geograficznym została wykonana – jest zawsze opowiadaniem bardziej o fotografii niż o rzeczywistości zewnętrznej. (...)

Waldemar Śliwczyński
(przewodniczący jury)

Wystawa pokonkursowa, swoją premierę miała w grudniu 2012 r. w MDK w Turku, a obecnie w ramach Objazdowej Galerii Wielkopolskiej Fotografii prezentowana jest w BGUE, która po przeniesieniu się w 1995 r. do nowego budynku, organizuje indywidualne i zbiorowe wystawy upowszechniające różne dziedziny twórczości artystycznej. Biblioteka eksponuje zarówno prace artystów profesjonalnych, jak i twórców z Poznania i regionu.

fot. Magdalena Chudzik „Kłębowisko mgły” – I nagr.

fot. Adam Falkowski „Cerkiew w Zubaczach” – III nagr.

fot. Andrzej Zembik „Opowieści o drzewach” – II nagr.

POZNAŃ

Wojewódzka Biblioteka Publiczna
i Centrum Animacji Kultury

ul. Prusa 3 (korytarz I ptr.)

60-819 Poznań

www.wbp.poznan.pl

ŚLADY SŁOŃCA

MAŁA GALERIA FOTOGRAFII pracowników WBPiCAK

wystawa czynna 24.09 - 30.11.2014

Celem Małej Galerii jest prezentowanie dorobku fotograficznego pracowników naszej instytucji. W galerii raz na kwartał 10 autorów wystawia po jednym zdjęciu na zadany z góry temat. Każda kolejna „odsłona” to wernisaż z udziałem autorów, pracowników, dyrekcji i zaproszonych gości, a wystawę oglądają również czytelnicy korzystający z wypożyczalni. W 47 odsłonie „małej galerii” zatytułowanej „Ślady słońca” biorą udział: Paweł Anders, Maria Beba, Małgorzata Derwich, Ryszard Dolata, Jarosław Kulczyński, Władysław Nielipiński, Anna Sabilło, Justyna Stoltmann-Prędką, Hanna Osipowicz, Aleksandra Warczyńska.

fol. Maria Beba

fol. Ryszard Dolata

fol. Justyna Stoltmann-Prędką

MAŁA GALERIA FOTOGRAFII pracowników WBPiCAK prezentuje nasze twórcze możliwości, wyjątkową uczuciowość, umiejętność postrzegania świata oraz godną podziwu wrażliwość na piękno natury, krajobrazu i ...człowieka.

Dzięki MAŁEJ GALERII wzbogacamy siebie i... nasz korytarz!!!

Violetta Strzelecka

CHALIN

Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego

www.zpkww.pl, zpkww_sekretariat@zpkww.pl

PTASIE MENU

w obiektywie Tomasza Skorupki

miejsce: Ośrodek Edukacji Przyrodniczej w Chalinie,
Chalin, 62-410 Sieraków, www.ekoedukacja.com.pl
wystawa czynna 13.10-13.11.2014 w godz. 8-15

Tomasz Skorupka, z zamiłowania fotograf przyrody, z zawodu – archeolog. Obserwowaniem przyrody, a szczególnie życiem ptaków zajmuje się od dzieciństwa. Swoich skrzydlatych przyjaciół fotografuje z wielką pasją i oddaniem od pięciu lat. Ostatnio również zafascynowany makrofotografią (owady, gady i płazy). Jest laureatem konkursów organizowanych m.in. przez Związek Polskich Fotografów Przyrody, Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra” i portal internetowy „foto-ptaki.pl”. W 2012 r. przyznano mu nagrodę Fotografa Roku Związku Polskich Fotografów Przyrody Okręgu Wielkopolskiego. W konkursie „Wizje Natury 2012” zorganizowanym w ramach VIII Międzynarodowego Festiwalu Fotografii Przyrodniczej zdobył wyróżnienie za diaporamę pt. „W krainie puszczyka uralskiego”, rok później wyróżnienie za prezentację pt. „Rybi król”. Jest autorem kilku wystaw autorskich („Na skrzydłach przeszłości”, 2008 – za tę wystawę Muzeum Archeologiczne w Poznaniu otrzymało Izabellę 2008, drugą nagrodę w konkursie na Wydarzenie Muzealne Roku w Wielkopolsce w kategorii Działalność Wystawiennicza; „Skrzydłaci akrobaci”, 2011; „Co w trawie piszczy”, 2012; „Ptaki. Od archeologii do fotografii cyfrowej”, 2013; „Te co skaczą i pełzają...”, 2013; „Smoki w stawie i na trawie”, 2014) prezentowanych m.in. w Poznaniu, Gdańsku, Krakowie, Częstochowie, Sandomierzu czy Wrocławiu. Publikuje fotografie i/lub artykuły poświęcone fotografowaniu i ptakom w czasopismach o tematyce przyrodniczej (m.in. „Ptaki Polski”, „FotoNatura”, „Ptaki”, „Trybuna Leśnika”, „Nadleśnictwo Barlinek”, „Ptaki Wielkopolski. Rocznik Polskiego Towarzystwa Ochrony Przyrody SALAMANDRA”). Jego fotografie znalazły się m.in. w takich publikacjach książkowych jak *Ilustrowana encyklopedia ptaków Polski* (Warszawa 2010, wyd. II, 2011) czy też *Obszary Natura 2000 i parki krajobrazowe w województwie wielkopolskim* (Poznań-Toruń 2012). Wydał trzy autorskie kalendarze ścienne na rok 2012, 2013 i 2014 poświęcone kolejno: ptakom, owadom i pajęczakom oraz gadom i płazom Wielkopolski. W latach 2011-2014 współorganizator czterech kolejnych edycji Poznańskich Dni Fotografii.

www.tomaszskorupka.pl

CZARNKÓW

Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych im. Józefa Nojego

ul. Chodzieska 29

64-700 Czarnków

www.zspczarnkow.edu.pl

DZIEŃ Z FOTOGRAFIĄ – 20.10.2014

godz. 10.00 – warsztaty z Maciejem Hermanem w ZSP w Czarnkowie

godz. 17.00, „Galeria Pięciu” MCK w Czarnkowie, ul. Kościuszki 60 – wernisaże wystaw:

- Macieja Hermana „Ojcowie. Lista obecności”,
- prace obecnych i byłych członków Koła,
- portret zbiorowy nauczycieli oraz uczniów ZSP w Czarnkowie.

Herman by W. Mazur

Głównym tematem fotografii **Macieja Hermana** jest miejski pejzaż i człowiek obecny w nim nie bezpośrednio, ale w śladach i zanikających miejscach. Fotograf jest wierny tradycyjnej fotografii czarno-białej. Końcowym efektem jego pracy jest papierowa odbitka wykonana w ciemni. Interesuje go tematyka społeczna oraz miejska i przemysłowa. W 2012 r. za cykl „Stocznia Gdynia” otrzymał I nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Fotografii Industrialnej i Przemysłowej Foto-Pein.

Projekt „Ojcowie. Lista Obecności” został wykonany we współpracy ze Stowarzyszeniem Rodzin Osób z Zespołem Downa „Bardziej Kochani”. Portrety zostały opublikowane w wydanej książce *Lista obecności*, zawierającej wywiady ze znanymi ojcami (politycy, dziennikarze, artyści, biznesmeni itp.) dzieci z zespołem Downa. Fotograf tak opisuje powstały cykl fotografii: „(...) Po kilku wstępnych rozmowach zdecydowałem się na koncepcję portretu ukazującego ojca wraz z dzieckiem oraz ich, jak się okazało, nadzwyczajną relację. Po zaledwie kilkudziesięciu godzinach spędzonych z tymi wspaniałymi osobami powoli oswajam się i trawię dane mi tak wyjątkowe doświadczenie. W większości domów „zwykłych” rodzin nigdy nie czułem tak wielkiej miłości, poświęcenia dla siebie nawzajem, które powoduje, że życie nie jest puste i nabiera sensu. To wszystko mimo wieloletniego zmęczenia, często zniecierpliwienia i niewiadomej przyszłości. Życzę każdemu by spędził choć trochę czasu z tymi świetnymi dzieciakami lub dorosłymi ludźmi. Żeby poznał ich, porozmawiał, poczuł ich obecność, przytulił, może nawet zaprzyjaźnił się. Gwarantuję, że obcując z tak nieprzeciętnymi osobami samemu można stać się lepszym człowiekiem”. (cytat pochodzi z książki *Lista obecności*)

Koło Fotograficzne w ZSP w Czarnkowie działa od sześciu lat. Prowadzi je Łukasz Łukasiak – nauczyciel religii i pasjonat fotografii. Uczniowie mogą korzystać ze studia fotograficznego znajdującego się w szkole. W ramach zajęć uczniowie spotykają się z lokalnymi fotografami, uczą się jak wygląda ich praca, biorą udział w warsztatach i konkursach.

GNIEZNO

Muzeum Początków Państwa Polskiego

ul. Kostrzewskiego 1

62-200 Gniezno

www.mppp.pl, www.edukacja.mppp.pl

POMNIK WSPOMNIENÍ

wernisaż 12.10.2014, godz. 16.00 (hol główny MPPPP)

wystawa czynna do 31.10.2014

Pomnik to potoczna nazwa zespołu budynków Pomnika Tysiąclecia Państwa Polskiego w Gnieźnie, w którym do dziś funkcjonują obok siebie dwie instytucje: Muzeum Początków Państwa Polskiego oraz I Liceum Ogólnokształcące w Gnieźnie. Zanim zdecydowano o wybudowaniu tego obiektu, teren przez niego zajęty był miejscem rekreacji mieszkańców miasta zwanym Parkiem Piastowskim. To tutaj spacerowali, odpoczywali, pływali łódkami po znajdującym się w pobliżu jeziorze Jelonek, spotykali się na koncertach w letnim amfiteatrze i raczyli się odświeżającymi napojami w małej kawiarence na wyspie. Wśród starszego pokolenia gnieźnian krąży jeszcze liczne wspomnienia, wiele z nich zapisanych jest na kliszach fotograficznych. Edukatorzy z Muzeum Początków Państwa Polskiego wspólnie z grupą młodzieży z sąsiedniego Liceum Ogólnokształcącego postanowili przyjrzeć się dawnym bywalcom Parku Piastowskiego i odszukać ich na starych, rodzinnych fotografiach. Podczas warsztatów dokonają wyboru najbardziej ujmujących kadrów, opowiadających o radości, zadumie i upływającym czasie. Ich wielkoformatowe reprodukcje zostaną zaaranżowane w głównym holu Pomnika, czyli wspólnej przestrzeni Muzeum i Liceum. Na wernisaż tej wystawy zaproszeni zostaną żyjący autorzy fotografii oraz uwiecznieni na nich mieszkańcy. Będzie to czas na wspomnienia i integrację tych, dla których Pomnik jest miejscem szczególnym i ważnym.

Magda Robaszkiewicz

kawiarnia nad jeziorem Jelonek wg fot. K. Kaczyńskiego

Park Piastowski, w głębi katedra, fot. K. Jabłoński

Park Piastowski nad jeziorem Jelonek w głębi gotycka katedra, fot. K. Jabłoński

GNIEZNO

**Miejski Ośrodek Kultury
im. Klemensa Waberskiego**

ul. Łubieńskiego 11

62-200 Gniezno

www.mok.gniezno.pl

OTO JA I CZERŃ... – Dorota Jeśmontowicz-Pawlicka

wernisaż 02.10.2014, godz. 18.00

finisaż 30.10.2014. godz. 18.00

Dorota Jeśmontowicz-Pawlicka,

absolwentka Akademii Sztuk Wizualnych w Poznaniu, właścicielka gnieźnieńskiej firmy FOTO-STUDIO, nie jest zawodową artystką, nie żyje z uprawiania sztuk wizualnych. Zarabia na życie w rodzinnym zakła-

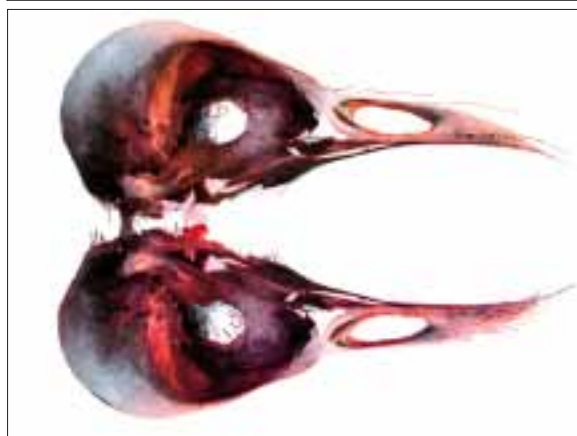
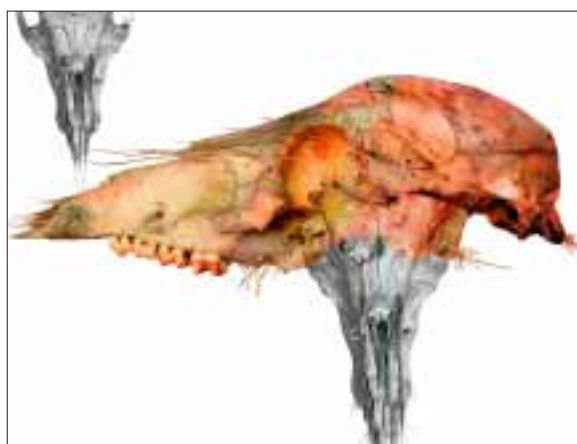
dzie fotograficznym odziedziczonym po dziadku Antonim i ojcu Ryszardzie. (...)

Pomysły i realizacje, opowieści i symbole, znaki i narracje zakodowane w tych pracach robią na wielu duże wrażenie. A jest to ważne, bo we współczesnym cyfrowym fotomontażu (gdzie bez trudu wszystko można połączyć ze wszystkim) bardzo łatwo przekroczyć cienką czerwoną linię dobrego smaku i jałowych zabiegów semantycznych, za którą zaczyna się zwyczajny banał, bezguście i kicz. I co gorsza, nie trzeba daleko szukać przykładów takich właśnie artystycznych upadków, gdy fotograf z ambicjami artystycznymi stacza się w swoich fotomontażach w absolutną bzdurę i pusty estetyzm. Wygląda na to, że Dorota Jeśmontowicz-Pawlicka wyszła z tej konfrontacji obronną ręką.

Krzysztof Szymoniak

(fragmenty wstępu do katalogu wystawy „Oto jestem...”

13.09.2013 r. Galeria MDK w Wągrowcu).

GNIEZNO

Biblioteka Publiczna Miasta Gniezna

ul. Staszica 12a

62-200 Gniezno

www.biblioteka.gniezno.pl

ZAPACH KOBIETY – Dawid i Waldemar Stube

wernisaż 15.10.2014, godz. 12.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Dawid Stube,

ur. 1986 r. z wykształcenia pedagog. Z bratem Waldkiem tworzy markę FOTOSTUBE. Swoją największą pasję połączył z pracą. Zajmuje się fotografią portretową, ślubną i reklamową. Współpracuje jako fotoreporter z „Głosem Wielkopolskim” i „Gnieźnieńskim Tygodniem”. W 2013 r. otrzymał nagrodę oraz wyróżnienie w konkursie „Wielkopolska Press Photo”. Uwielbia fotografować ludzi. Jest typem marzyciela. Każdego dnia próbuje spełniać swoje marzenia. Największe jeszcze ma do spełnienia. Jego motto: „Dopóki walczysz jesteś zwycięzcą!!!”

Waldemar Stube, ur. 1982 r. z wykształcenia pedagog. Razem z bratem 6 lat temu stworzyli studio fotograficzne FOTOSTUBE. Autor audycji Zoom w Radio Plus Gniezno. Od trzech lat prowadzi autorskie warsztaty fotograficzne dla początkujących. W 2013 r. otrzymał dwa

wyróżnienia w konkursie Wielkopolska Press Photo. Na co dzień zajmuje się fotografią portretową, ślubną, reklamową. Prywatnie szczęśliwy mąż, ojciec Juli i Tymoteusza. Fotografia daje mu dystans do rzeczywistości. Przed każdą sesją lubi wypić filiżankę kawy z modelem i porozmawiać o fotografii, filmie, chwili... Pasjonat kina. Niekwestionowany szczęściarz życiowy.

GOSTYŃ

Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy

ul. Wrocławska 257

63-800 Gostyń

www.biblioteka.gostyn.pl

GRUZJA – Halina Radoła

wystawa czynna 02.10.- 15.11.2014

Halina Radoła, bibliotekarz. Pracuje jako instruktor powiatowy w BPMiG w Gostyniu. Współpracuje między innymi z Objazdową Galerią Wielkopolskiej Fotografii, organizując wystawy w gostyńskiej

bibliotece. Jej pasją od 27 lat jest międzynarodowy język esperanto. Jako członek Światowego Związku Esperantystów uczestniczy w wielu międzynarodowych kongresach i imprezach, podczas których również zwiedza i fotografuje, spotyka się z ciekawymi ludźmi i poznaje miejscowe zwyczaje.

Wystawa jest prezentacją fotografii wykonanych w czasie wizyty w Gruzji w kwietniu 2014 roku. Ukazuje nie tylko jej piękne krajobrazy i oryginalną kulturę ale również biedę i problemy codziennego życia.

GRODZISK WIELKOPOLSKI

Centrum Kultury „Rondo”

ul. Kolejowa 12

62-065 Grodzisk Wielkopolski

www.ckrondo.pl

KŁECKO INACZEJ – powarsztatowa osób niepełnosprawnych

wernisaż 13.10.2014, godz. 12.00

wystawa czynna do 31.10.2014

W 2003 r. WBPiCAK zorganizowała nowatorskie w formie „Warsztaty fotograficzne dla osób niepełnosprawnych intelektualnie”. Głównym ich celem było umożliwienie osobom z niepełnosprawnością intelektualną zdobycie nowych umiejętności w sferze poznawczej, intelektualnej i społecznej, w tym praktycznych umiejętności komunikowania się przy pomocy aparatu fotograficznego. Dostarczyły instruktorom fotografii i animatorom kultury kompetencji niezbędnych do prowadzenia fotograficznych zajęć z tymi osobami. Przelamując stereotypy myślowe dotyczące osób niepełnosprawnych intelektualnie, wywołały zainteresowanie ich uzdolnieniami twórczymi, a rodziców i opiekunów przekonały do częstszego korzystania z fotografii jako jednej z form terapeutycznego oddziaływania.

W 2011 r. WBPiCAK w Poznaniu po raz pierwszy zorganizowała warsztaty międzynarodowe (grupy niepełnosprawnych intelektualnie z Polski, Czech, Słowacji i Węgier). Jedną z opiekunek grup czeskich, Lenka Sedlačková, napisała w katalogu, że istotą takich działań jest dzielenie się uczestnictwem i wynikami. Niepełnosprawni uzyskują na takich warsztatach wsparcie w tym dzieleniu się. Jak stwierdziła, nie chodzi o jakość uzyskanych obrazów, ale o podjęcie próby spojrzenia na świat trochę inaczej. Obserwowanie uczestników jest z kolei cenną lekcją dla ich opiekunów.

II Międzynarodowe Warsztaty Fotograficzne dla Osób Niepełnosprawnych Intelektualnie odbyły się w dniach 21-23.06.2013 r. w Kłecku. W Warsztatach udział wzięły 43 osoby z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim i umiarkowanym rekrutujący się z wielkopolskich środków terapeutycznych i węgierskiego Esztergom. Wystawa powarsztatowa zasilila zasoby Objazdowej Galerii Wielkopolskiej Fotografii.

fot. Agata Kurtiak (DOA)

fot. Jagoda Janiszewska (ISKRA)

fot. Tomasz Maj (WTZ Bielice)

GRABÓW NAD PROSNĄ

Twarze, Słowa, Czas – Galeria autorska Wojciecha J. Krenza

ul. Kaliska 31
63-520 Grabów nad Prosną

REJS STEFANEM BATORYM – Wojciech Józef Krenz

wernisaż 19.10.2014, w godz. 10.00-16.00
wystawa czynna do 31.10.2014

Wojciech Józef Krenz –
dziennikarz, filmowiec, fotoreporter urodzony w 1946 r. w Poznaniu. Fotografiją i filmem zajmuje się od 1966 r. Prowadził klub fotografii artystycznej przy klubie studenckim „OD NOWA” w Poznaniu. Był ak-

torem teatru studenckiego „Scena A” przy klubie ZSP „POD MASKAMI”. W latach 1968-1970 kierował studenckim klubem UAM „CICIBÓR” w Poznaniu. Od 1970 do 1973 realizował filmy naukowo-dydaktyczne dla Ministerstwa Górnictwa i Energetyki. W latach 1975-1978 był prezesem Kaliskiego Towarzystwa Fotograficznego i dyrektorem GOK w Zbiersku. Od 1990 r. prowadzi własną Agencję Reporterską – Wydawnictwo Autorskie TWARZE I SŁOWA.

Fotoreportaż Wojciecha Józefa Krenza z rejsu statkiem Stefan Batory z Gdyni do Leningradu został zrealizowany w grudniu 1977 r. Rejs został zorganizowany dla działaczy kultury, artystów, muzyków, tancerzy itd. z nowo powstałego województwa kaliskiego. Był okazją do zabawy, darmowego wypicia na statku i kupienia złota w Leningradzie. W tamtą stronę płynęły jeansy, prezerwatywy, bistor itd. Handel wymienny, towar za złoto, odbywał się skrycie, najczęściej w toaletach. Na wystawę składa się ok. 60 fotografii czarno-białych. Pierwszy pokaz zdjęć odbył się w styczniu 1978 r. Wszystkie prezentowane fotografie miały zgodę Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

GRABÓW NAD PROSNĄ

Twarze, Słowa, Czas –

Galeria autorska Wojciecha J. Krenza

ul. Kaliska 31

63-520 Grabów nad Prosną

TWARZE SŁOWA CZAS
wydawnictwo autorskie

TUTAJ – Wystawa wielkoformatowych fotografii Ryszarda Bienieckiego, Mariusza Hertmanna i Wojciecha J. Krenza.

wernisaż 19.10.2014, w godz. 10.00-16.00

wystawa czynna do 31.10.2014 (po wcześniejszym umówieniu tel. 505 154 477)

Ryszard Bieniecki

W dorobku: kilka książek jako autor i redaktor, kilka wystaw jako kurator i autor, także zbiorowych; także trochę inicjatyw. Uważa fotografię za dziedzinę sztuki wciąż w Polsce mało docenianą i niewidoczną, nad czym szczerze boleje. Ogólnie stara się.

Mariusz Hertmann

Ukończył fizykę doświadczalną na Uniwersytecie Wrocławskim. Działa jako fotograf niezależny. Współpracuje z wieloma wydawnictwami. Zajmuje się fotografią reportażową, reklamową i inscenizacyjną oraz przygotowaniem i produkcją wydawnictw.

Galeria Twarz-Słowa-Czas w Grabowie nad Prosną

To, co przede wszystkim odczuwamy w czasie przeglądania fotografii prawie zawsze jest zaskoczeniem. Zjawiskiem, które w naszej wyobraźni jawi się jako świadectwo minionego czasu, faktu, zdarzenia lub innych fragmentów rzeczywistości. Wszystkie te rejestracje miały miejsce i istotnie istniały w określonym czasie i miejscu. Każde z tych zdjęć, stanowi fragment dokumentacji historycznej określonego zjawiska, które już nigdy nie może się powtórzyć. Bezczelny obiektywizm fotografii, polega głównie na tym, że obojętnie od intencji autora, naciśnięcie wyzwalacza komunikuje fakt i pozostaje takim aż do ingerencji w obiektywną postać negatywu. Warto przy okazji sobie uświadomić, iż właściwy początek „magii” rejestrowania obrazów rzeczywistości, dokonał się w 1839 r. w pracowni angielskiego fizyka i astronoma, Sir John Herschela, który jednym treściwym zdaniem określił to odkrycie: „It is a miracle”, (To jest cud).

prof. Tadeusz Witold Wolański

JAROCIN

Stowarzyszenie JAROCIN XXI

Kino Echo

ul. Gołębia 1, 63-200 Jarocin

<http://jarocin21.jarocin.info>

stowarzyszenie
JAROCIN XXI

JAROCIN W NORWEGII

wernisaż 01.10.2014

wystawa czynna do 14.10.2014

norwegian
academy
of film
and photography
polish

Wystawa to efekt warsztatów fotograficznych, które odbyły się w Jarocinie w dniach 16-19 lipca bieżącego roku. Uczestnicy zajęć pochodzili z Polski i Norwegii (w sumie 16 osób, po 8 z obydwu krajów) – realizacja przedsięwzięcia odbyła się bowiem w ramach projektu Norwesko-Polska Akademii Filmu i Fotografii.

Warsztatowicze pod okiem Tomasza Tomaszewskiego, polskiego fotografa prasowego, który od 20 lat współpracuje z „National Geographic”, uwieczniali w kadrze miasto podczas słynnego jarocińskiego festiwalu muzyki rockowej. Obiektem zainteresowań młodych fotografów z założenia nie była festiwalowa scena, ale wszystko to, co działo się wokół niej. Efekty realizacji projektu będą prezentowane w kilkunastu miejscach w Norwegii i Polsce w formie wystaw. W Norwegii, w dniach od 1 października do 14 listopada, pokaz zdjęć będzie miał miejsce w dwóch lokalizacjach – w Kunstspasajen przy stacji metra Jernbanetorget oraz w Bibliotece w dzielnicy Majorstua. W Polsce – w Jarocinie w tym samym czasie pokazane zostaną zdjęcia jednego z uczestników Damiana Andrzejewskiego.

Warsztaty i wystawa będącą efektem pracy ich uczestników to tylko część polsko-norweskiej współpracy. Poza Jarocinem międzynarodowe grupy fotografowały również Górny Śląsk, przewidziane są podobne wydarzenia w Norwegii.

Do organizatorów wydarzenia należą: Stowarzyszenie Jarocin XXI, Filmforum, Deichmanske Bibliotek w Oslo, Polski Klub Fotograficzno-Turystyczny w Norwegii oraz Centrum Kultury Søndre Holmlia.

Projekt jest finansowany z funduszy EOG, pochodzących z Islandii, Liechtensteinu i Norwegii, oraz środków krajowych w ramach programu: „Promowanie różnorodności kulturowej i artystycznej w ramach europejskiego dziedzictwa „kulturowego”. Projekt został dofinansowany także przez gminę Jarocin i powiat jarociński, a wystawa przez Polski Instytut Sztuki Filmowej.

Warsztaty z T. Tomaszewskim, fot. Damian Andrzejewski

fot. Damian Andrzejewski

KALISZ

Centrum Kultury i Sztuki

ul. Łazienna 6

62-800 Kalisz

www.ckis.kalisz.pl

GNIEZNO ANTYWIDOKÓWKI, CZYLI 29 PRAC SZYMONA SŁUPNIKA – Krzysztof Szymoniak

wystawa czynna 13-31.10.2014

Krzysztof Szymoniak urodził się w 1953 r. w Kępnie. Od 1969 r. mieszka w Gnieźnie. Absolwent filologii polskiej UAM. Poeta, prozaik, fotografujący dziennikarz i krytyk literacki. Od 2000 r.

– wykładowca akademicki. W Instytucie Językoznawstwa UAM uczy dziennikarstwa, twórczego pisania, wiedzy o mediach i wiedzy o fotografii. Należy do Stowarzyszenia Pisarzy Polskich (SPP). W 2009 r. podjął współpracę z WBPiCAK w Poznaniu jako autor serii wydawniczej pn. „Fotografowie Wielkopolski”. Napisał dwa tomy esejów pt. *Fotografioły. Około-fotograficzne ćwiczenia umysłowe*.

„Fotografia często używana jest do zapisywania procesu przemijania i rozpadu substancji. Prawdopodobnie nic bardziej boleśnie nie uświadamia upływu czasu. Każde miasto ma swoje wstydlive podbrzusze. Autor „Antywidokówek” unika publicystycznej retoryki. Nie są to też zdjęcia interwencyjne. Dyskretnie i z poczuciem taktu tworzy osobistą topografię. Miasto przedstawione jest tu *in statu nescendi* w stanie terminalnym, u kresu dziejów, czekające na ponowne przyjście Zbawiciela. Nie ma jednak nadziei. Ekonomia odkupienia nie uwzględnia bytów nieosobowych. Pozostało wieczne trwanie. Tak to wygląda...”

Bogusław Biegowski

(ze wstępu do katalogu wystawy w Wągrowcu
– styczeń 2013 r.)

KALISZ

Ośrodek Kultury Plastycznej „Wieża Ciśnień”

ul. Górnośląska 66a

62-800 Kalisz

<http://wiedzacisnien.kalisz.pl>

DZIAŁKI NASZE WIECZYSTE

wernisaż 17.10.2014 godz. 18.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Projekt „Działki nasze wieczyste” pokazuje życie działek na przykładzie wybranego ogrodu o przedwojennej metryce przy ul. Warszawskiej w Kaliszu. Tematem fotografii stali się ludzie i zagospodarowana przez nich zielen. Równoległe do zapisu zdjęciowego powstawał reportaż, pogłębiony o kwerendą archiwalną, dokumentujący działkową obyczajowość.

Autorzy projektu:

pomysł: Anna Tabaka i Przemysław Dunaj

fotografowie: Jolanta Chowańska,

Mariusz Hertmann, Nika Świtalska,

Władysław Wałaszyński.

fot. Nika Świtalska

fot. Władysław Wałaszyński

KĘPNO

Powiatowa Biblioteka Publiczna

ul. Sienkiewicza 26a

63-600 Kępno

www.bibliotekakepno.pl

DWA ŚWIATY – zbiorowa

wernisaż 18.10.2014, godz. 17.00

wystawa czynna do 31.10.2014

W nawiązaniu do przemian kulturowych, społecznych i architektonicznych, jakie miały miejsce po 1989 r. postanowiliśmy pokazać zmiany, które nastąpiły w naszym mieście. Na zaprezentowanych fotografiach spotykają się ze sobą dwa światy – rzeczywistość minionego PRL-u i teraźniejszość, która bywa czasem zaskakująca. Czy to, co zmieniło się w naszym otoczeniu jest w jakimś stopniu wynikiem zmian w mentalności ludzi po 1989 r., czy to wymuszenia nowego politycznego systemu? Jak zmienia się świat wokół nas?

Autorami zdjęć są członkowie Stowarzyszenia Kulturalnego EURO-ART, natomiast fotografie archiwalne pochodzą sprzed kilkudziesięciu lat, a ich autor jest nieznany.

KOŁO

Kolski Klub Fotograficzny „Fakt” im dr. T. Cypriana

Miejski Dom Kultury w Kole

ul. Słowackiego 5

62-600 Koło

<http://fakt.art.pl>

**KOLSKI
KLUB „fakt”
FOTOGRAFICZNY**
im. prof. dr Tadeusza Cypriana

FOTOGRAFIE – Ryszard Warszawski

wernisaż 14.10.2014, godz. 17.00

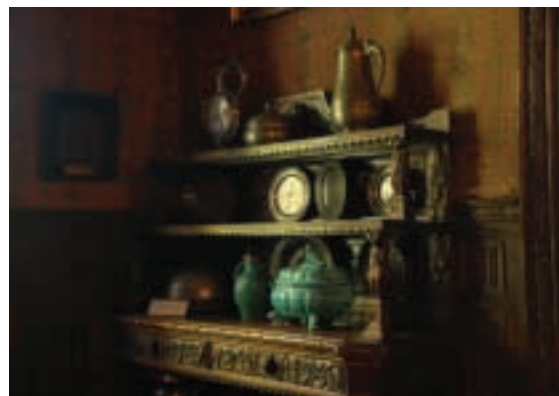
wystawa czynna do 31.10.2014

Ryszard Warszawski

rocznik 1940, lekarz-stomatolog, emeryt. „Moje spotkanie z fotografią nastąpiło podczas nauki w LO. Pomocnym faktem była obecność aparatu fotograficznego w domu rodzinnym (przedwojenny model mieszkowy). W krótkim czasie fotografowanie stało się moją pasją, dającą ogromną radość i satysfakcję artystyczną. Praca zawodowa jednak nie pozwalała oddać się jej całkowicie. Stało się to możliwe dopiero z chwilą przejścia na emeryturę”.

Jest wiceprezesem Kolskiego Klubu Fotograficznego „FAKT”. Najbardziej lubi fotografować naturę, pejzaż i architekturę, ale nie stroni od podejmowania również innych tematów. Brał udział w kilkunastu wystawach zbiorowych. Obecna prezentacja, jest wystawą przekrojową, przedstawiającego dorobek twórczy z ostatnich kilkudziesięciu lat.

KOMORNIKI

Gminny Ośrodek Kultury

ul. Stawna 7/11

62-052 Komorniki

<http://gokkomorniki.pl>

KOMORNICKIE OPOWIEŚCI – zbiorowa

Klub Miłośników Fotografii „Migawka”

wernisaż 23.10.2014, godz. 17.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Klub Miłośników Fotografii działa przy Gminnym Ośrodku Kultury w Komornikach. Powstał w 2011 r. z inicjatywy Antoniego Pawlika dyrektora GOK. Celem klubu jest integrowanie grupy osób z terenu gminy Komorniki, które lubią fotografować, dla których fotografia stanowi pasję i jest czymś więcej niż „pstyknięciem” spustu migawki. Położenie gminy Komorniki w bliskości Wielkopolskiego Parku Narodowego sprawia że mieszkańcy żyją w samym centrum przyrody, mogą ją podglądać i utrwalać, a najciekawsze zdjęcia prezentować na wystawach takich jak np.: „Bezkrwawe łowy”, „Cudowna natura”, „Cztery Pory Roku” czy „Wakacyjna przygoda pod słońcem”. Wystawa „Komornickie opowieści” jest plonem konkursu fotograficznego, jaki dla dzieci, młodzieży i dorosłych zorganizował Gminny Ośrodek Kultury w Komornikach.

autorzy:

Wojciech Baran,
Krzysztof Chojnacki,
Filip Kaczmarek,
Bogdan Koliński
Jarosław Łukasiewicz,
Antoni Pawlik,
Maciej Pawlik,
Maria Stangierska,
Adam Śliwiński
Teresa Włoszyńska.

fot. Antoni Pawlik

fot. Antoni Pawlik

fot. Maciej Pawlik

KONIN

Centrum Kultury i Sztuki w Koninie

Galeria Za Progiem

ul. Okólna 47 A, 62-510 Konin

www.ckis.konin.pl

MOJE MIASTO PO ZMROKU

wernisaż 07.10.2014

wystawa czynna do 31.10.2014

Wystawa zbiorowa nieformalnego klubu fotograficznego wspieranego przez CKiS w Koninie. Klub tworzą pełni zapału entuzjaści fotografowania; wystawa jest pierwszą wspólną realizacją. Wszystkie prace zostały wykonane w Koninie. Ich tworzenie stało się okazją do odkrywania miasta, jakiego zazwyczaj nie widzimy: skąpanego w świetle latarni i księżyca, zaskakująco puste i cichego, gdzie o ludzkiej obecności świadczą niemal jedynie rozjarzone w ciemności okna.

Autorzy: Joanna Chrzanowska, Dominik Domański, Piotr Frątczak, Marcin Grudziński, Paweł Hejman, Arkadiusz Józwiak, Beata Mazurek, Magdalena Modelska, Aneta Smorawińska, Anna Szwankowska, Stanisław Żywica.

fot. Arkadiusz Józwiak

fot. Aneta Smorawińska

fot. Anna Szwankowska

fot. Stanisław Żywica

KONIN

Galeria CKiS „WIEŻA CIŚNIEŃ”

ul. Kolejowa 1a

62-510 Konin

www.ckis.konin.pl

FOTOGRAFOWIE WIELKOPOLSKI – wybór: „Wieża Ciśnień”

panel dyskusyjny 10.10.2014, godz. 16.00, wernisaż, godz. 18.00

wystawa czynna do 31.10.2014

W ciągu ostatnich kilku lat seria „Fotografowie Wielkopolski” wydawana przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu, stała się znaczącym dokonaniem popularyzującym nie tylko twórców, ale i silnie wpływającym na świadomość odbiorców fotografii i popularność fotograficznego medium w naszym regionie. Autorzy zaproszeni do udziału w cyklu są ważnymi twórcami wpisującymi się w szeroką panoramę fotograficznych dokonań naszego województwa.

Seria ta stała się pretekstem, by spojrzeć na prace, postawy autorów i pogłębione rozmowy Krzysztofa Szymoniaka o ich fotograficznej drodze, „z lotu ptaka”. Do udziału w wystawie zaproszono część autorów – bohaterów kolejnych zeszytów (wybór podyktowany jest możliwościami przestrzennymi galerii). Wernisaż poprzedzony zostanie panelem dyskusyjnym, który w zamyśle jest próbą znalezienia odpowiedzi na pytania, czy można mówić o pewnej wspólnocie fotograficznej wynikającej z geografii miejsca, czy autorów z wielkopolski łączy coś więcej niż tylko miejsce zamieszkania/miejsce fotografowania? Czy mamy do czynienia tylko z fotografią regionalną, czy istnieje coś takiego jak fotografia wielkopolska? Czy wreszcie wśród tej grupy twórców, daje się znaleźć więcej wspólnych punktów odniesienia?

Robert Brzęcki

Autorzy: Wojciech Beszterda, Bogusław Biegowski, Piotr Chojnacki, Maciej Fiszer, Mariusz Forecki, Mariusz Hertmann, Anna Kędziora, Paweł Kosicki, Henryk Król, Franciszek Kupczyk, Bartosz Nowicki, Lech Szymanowski, Waldemar Śliwczyński.

Anna Kędziora „Summer Beach”

Lech Szymanowski, „Anna”, „Irena”

Maciej Fiszer, „Metamorphosis”

Bartosz Nowicki

KOSZUTY

Muzeum Ziemi Średzkiej Dwór w Koszutach

Koszuty 27

63-000 Środa Wlkp.

www.koszuty.pl

PRZESTRZEŃ POZA PRZESTRZENIĄ – Antoni Rut

wernisaż 24.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 31.10.2014

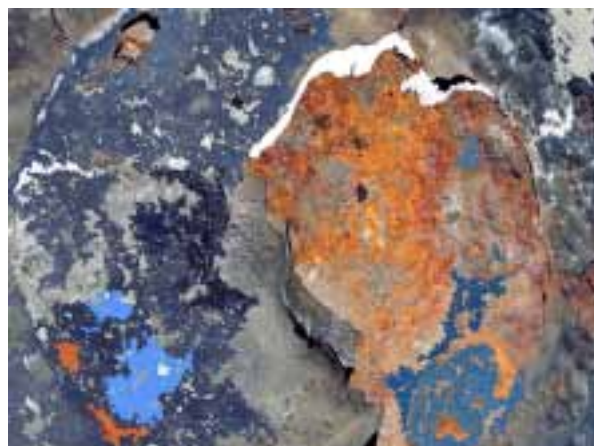

fol. Władysław Nielipiński

Antoni Rut jest zawodowym fotografem, członkiem ST Fotoklub RP, ZAP, ZPAF, EkoArtu. Swoje prace prezentował 674 razy m.in. w 60 wystawach indywidualnych eksponowanych w muzeach i galeriach w Polsce oraz Francji, Belgii, Holandii, Hiszpanii, Danii, Słowenii, Szwajcarii, Niemczech, Austrii, Chinach na Ukrainie i Węgrzech a przede wszystkim we własnej Galerii fotografii „Fotoplastykon” w Poznaniu, której uroku dodawał stojący w niej ponad 50 lat fotoplastykon. Wziął udział w 188 wystawach zbiorowych. Zorganizował i był kuratorem 269 wystaw w Polsce i zagranicą. W latach 1996-1999 został wiceprezesem Okręgu Wlkp. ZPFP. W latach 1999-2002 sekretarzem, a w latach 2002-2005 wiceprezesem Okręgu WLKP ZPAF. W latach 2003-2005 wiceprezesem, a od 2009 r. prezesem Oddzia-

łu Poznańskiego oraz członkiem Zarządu Krajowego ZAP. Jest pomysłodawcą i organizatorem czternastu edycji Ogólnopolskiego Konkursu Fotografii „Przestrzeń wyobraźni” oraz dziesięciu edycji Ogólnopolskiego Salonu Fotografii „My Koziorożce”. Jest organizatorem sześciu poznańskich edycji Ogólnopolskiego Festiwalu Diaporam Cyfrowych. Jest autorem albumu fotografii *Wierzby wielkopolskie*. W 2003 r. otrzymał Srebrny Medal Fotoklubu RP „Zasłużony dla Fotografii Polskiej”. W 2010 r. odznaczony został przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Medalem „Gloria Artis”. W 2012 r., w roku jubileuszu 45-lecia pracy artystycznej Zarząd Województwa przyznał mu Nagrodę Marszałka Województwa Wielkopolskiego w dziedzinie kultury. W 2013 r. odznaczony został przez Prezydenta RP Złotym Krzyżem Zasługi.

Leszek Lesiczka

KOŚCIAN

Kościański Ośrodek Kultury

ul. Mickiewicza 11

64-000 Kościan

SZKOŁA – Sławomir Skrobała

wernisaż 13.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 19.10.2014

Gazeta TYGODNIK REGIONALNY
kościańska

Sławomir Skrobała – fotograf prasowy zajmujący się w chwilach wolnych fotografią społeczną. Fotografuje od lat osiemdziesiątych dwudziestego wieku, kiedy to zajął się minimalizmem w fotografii. Od 1994 r. związany z tygodnikiem „Panorama Leszczyńska”. Uczestniczy w społecznych projektach fotograficznych – prestiżowe Warsztaty Gierałtowskie, czy Projekt PKS.

„W filozofii szkoła jest rodziną zbliżonych do siebie poglądów, paradygmatem pojęć tworzących podstawy nauki. Miejscem w pełni spełniającym filozoficzne założenia są bez wątpienia małe szkoły, od lat zintegrowane z lokalnym środowiskiem, będące kuźnią kadr, o czym świadczą moje wcześniejsze doświadczenia, nabyte podczas fotografowania tego typu szkół. Lokalnym omnibusem, wiozącym dzieci w przyszłość była szkoła we wsi Żegrówko, koło Śmigła. Fotografowałem ją w 2009 r., w piątej odsłonie Projektu PKS autorstwa Pawła Sałackiego, podczas którego przez osiem lat dokumentowano codzienność ziemi kościańskiej. Do żegrowskiej szkoły uczęszczało wówczas kilkudziesięciu uczniów klas nauczania początkowego i przedszkolaków. W tym roku opuścili ją ostatni absolwenci. Działającą 187 lat szkołę zamknięto. Skończyła się pewna epoka w życiu kilku wsi. Pozostały zdjęcia”.

Sławomir Skrobała

KROTOSZYN

Krotoszyńska Biblioteka Publiczna im. Arkadego Fiedlera

ul. Benicka 9

63-700 Krotoszyn

www.biblioteka.krotoszyn.pl

PROSTO W SŁOŃCE – Grażyna Banaszekiewicz

wernisaż 13.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Grażyna Banaszekiewicz (1953) – reżyser telewizyjnych filmów dokumentalnych i programów poetyckich, poetka, dziennikarka, fotograf. Publikowała autorskie rozmowy z ludźmi kultury, sztuki i nauki w magazynie ilustrowanym „Tydzień”. Współtworzyła tygodnik „Wprost”. W latach 1979-2011 związana z TVP S.A..

Śledzi artystyczne wydarzenia w kraju i za granicą (wieloletni korespondent z Biennale Sztuki i Biennale Architektury w Wenecji). Współpracuje z portalami: www.europartner.com.pl, www.naturalnie.com.pl oraz www.artimperium.pl i www.sztonyartystyczne.pl. Prowadzi działalność społeczną (m.in. Fundacja „Światelko w tunelu”).

Jest autorką tomików poetyckich: *Poszukiwanie*, *Mężczyźni od których umieramy*, *Własne-cudze życie*, *Wyznania* i *Świat bez pomysłu*; autorką cykli fotograficznych „Prosto w słońce” i „IZRAEL Foto-Ticket”, a także realizatorem kilkudziesięciu obrazów dokumentalnych o wybitnych twórcach polskiej kultury i nauki, by wspomnieć tylko filmy: o Kazimierze Iłakowiczównie, Stanisławie Grochowiaku, Halinie Poświatowskiej, ks. Janie Twardowskim, Krzysztofie Zanussim, Krzysztofie Kieślowskim, Edwardzie Dwurniku, Ryszardzie Krynickim, prof. Władysławie Orliczu i prof. Januszu Ziółkowskim, nadto filmów *The Meeting: FLUXUS* oraz *Szaleńcy na wolności* – monografii międzynarodowej, interdyscyplinarnej grupy artystycznej FLUXUS, która zrewolucjonizowała światową sztukę.

„Ponoć to najpowszechniejszy temat wśród amatorów fotografowania – pisano (sygnatura „aż”), po pierwszej prezentacji w 2010 r. zdjęć „Zachodów słońca” Grażyny Banaszekiewicz, która od ponad 20. lat „pstryka” je z wysoko bardzo usytuowanej loggii, żartując, iż za życia mieszka w niebie... Widać wyraźnie, że z dużą wrażliwością i wysmakowaniem czuje owo niebo. Stworzyła kolekcję intrygujących etapów, faz, odcieni, ekspresji Słońca w różnych porach roku. Wytrwała obserwatorka słonecznych zjawisk zamknęła je w ciekawe, iście malarskie, filmowe kadry”.

KROTOSZYN

Klub Fotograficzny BLENDA

Krotoszyński Ośrodek Kultury

Galeria Refektarz

ul. Mały Rynek 1

63-700 Krotoszyn

www.kok.krotoszyn.pl, www.facebook.com/BlendaKlub

KODY MIASTA – zbiorowa, kurator Marcin Pawlik

wernisaż 17.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Klub fotograficzny BLENDA powstał w 2005 r. Działa przy Krotoszyńskim Ośrodku Kultury. Skupia kilkanaście osób pasjonujących się fotografią i zaraża innych poprzez liczne działania i wystawy. Ma na koncie kilkadziesiąt wystaw fotograficznych w kraju i za granicą, m.in zorganizowanie dwóch „Galerii Bezdomnych”.

Zdjęcia prezentowane przez klub przedstawiają detale architektury miejskiej. Pokazują miasto jako wycinek zanikającej przestrzeni. Fotografie prezentowane są w nietypowej stylizacji. Bliskie kadry zanikającej architektury zestawione są z kodami QR. Kod jest rodzajem szyfru, pozwala nam odczytać miejsce, w którym był sfotografowany dany detal. Po sczytaniu kodu ukazuje się nam cały budynek z nazwą ulicy. „KODY MIASTA” to zderzenie przeszłości z nowoczesnością, ukazanie dwóch wymiarów obrazu: pierwszy to odbitka fotograficzna, a drugi ekran telefonu, czy tabletu. Oczywiście wybór odbioru wybiera widz, może odczytać cały kod (fragment + cała bryła), bądź skupić się na oglądaniu fragmentu kodu.

autorzy:

Malwina Faja, Zuzanna Nadzieja, Krzysztof Skory, Maciej Karolewski, Tomasz Serafiniak, Leszek Zdrach, Mirosław Kazowski, Dawid Dworniczak, Marcin Pawlik.

KSIĄŻ WIELKOPOLSKI

Biblioteka Publiczna

ul. Wichury 11 a

63-130 Książ Wlkp. www.ck-ksiazwlkp.pl

KSIĄŻ – PRZESTRZENIE NIEUŚPIONE

wernisaż 19.10.2014, godz. 17.00, Książ Wlkp., ul. Zakrzewska 15
wystawa czynna do 24.10.2014

Pokłosie pleneru fotograficznego zorganizowanego w Książu Wlkp. 26-27 kwietnia 2014 r.

Wystawa to próba przedstawienia lokalnej „małej ojczyzny” przez pryzmat indywidualnej wrażliwości grupy pasjonatów fotografii. Plenerowicze zmierzali się z zaprezentowaniem za pomocą fotografii przestrzeni miejskiej Książa Wlkp. Celem było poszukiwanie przestrzeni niedokończonych, rozwijających się, dynamicznych, naturalnych, mających szczególne znaczenie lub też tematów nieodkrytych. Na wystawie można zobaczyć place, ulice, boiska, podwórka, przedstawione w sposób, w jaki nie widzą ich mieszkańcy, choć patrzą na nie codziennie. Prezentowane fotografie w swojej różnorodności pokazują, że nie liczy się miejsce, a ważna jest własna spostrzegawczość i kreatywność. Fotografie dają okazję spojrzenia na miasto Książ „obcym” okiem, świeżym, zewnętrznym, obiektywnym. Z pewnością zostało ono odkryte na nowo. Można wysnuć wniosek, że „PRZESTRZEŃ NIGDY NIE ZASYPIA”.

Marlena Grewling

Autorzy:

Jerzy Faustmann, Marlena Grewling, Przemysław Loba, Piotr Mirosław Nowak, Arkadiusz Rychlewski, Michał Skweres, Karol Szymkowiak, Paulina Śliwa, Marek Żarnowski.

fot. Paulina Śliwa

fot. Przemysław Loba

fot. Marek Żarnowski

KSIĄŻ WIELKOPOLSKI

Biblioteka Publiczna

ul. Wichury 11 a

63-130 Książ Wlkp. www.ck-ksiazwlkp.pl

WARTA TOPOGRAFIA LOKALNOŚCI

wernisaż 19.10.2014, godz. 17.30, Książ Wlkp., ul. Zakrzewska 15
wystawa czynna do 24.10.2014

Wielkoformatowe fotografie Kolektywu Fotograficznego Świetlica.

Wielkość ma znaczenie.

Nadwarciańskie panoramy wielkopolskich miast zostały wykonane w najprostszy sposób.

Wielką skrzynią z małym otworkiem.

Camera obscura.

Fotografia to manichejska opozycja.

Negatyw i pozytyw.

Archaiczne misterium soli srebra.

Prymitywna technologia.

Szamański rytuał.

Zatrzymanie czasu.

Fotografie: Kopie stykowe na papierze barytowym o wymiarach 100 × 250 cm.

W akcji uczestniczyli: Radosław Anger, Bogusław Biegowski, Wojciech Haremza, Witold Jagiełłowicz, Przemysław Loba, Marcin Męczyński.

18.10.2014 r., godz. 11.00 – Warsztaty fotografii otworkowej

18.10.2014 r., godz. 14.00 – Warsztaty Szablonu

Warsztaty z tworzenia szablonów przeznaczone są dla młodzieży i dorosłych zainteresowanych sztuką ulicy, a także dla wszystkich tych, którzy chcieliby nauczyć się przerabiać zdjęcia na szablony, projektować je i wycinać. Uczestnicy mogą przynieść czysty T-shirt i nanieść na niego dowolne zdjęcie przy pomocy stworzonego przez siebie szablonu i farb w spray'u, lub odbić swoją pracę na kartonie. Podczas warsztatów swoje prace zaprezentuje grupa P.U.G.S. działająca przy Centrum Kultury Książ Wlkp. Warsztaty z wycinania szablonów poprowadzi Damian Kwiatkowski i Małgorzata Porażewska – absolwenci Wydziału Pedagogiczno-Artystycznego w Kaliszu, należącego do UAM w Poznaniu.

KSIĄŻ WIELKOPOLSKI

Biblioteka Publiczna

ul. Wichury 11 a

63-130 Książ Wlkp. www.ck-ksiazwlkp.pl

Rozstrzelani 20 października 1939 roku Obywatele Ziemi Książkiej i Dolskiej „szczególnie niebezpieczni dla III Rzeszy”

wernisaż 19.10.2014, godz. 19.00, wystawa czynna do 24.10.2014

Książ był jednym z wielu miast Wielkopolski, w którym w ramach operacji Tannenberg hitlerowcy dokonali publicznej egzekucji obywateli z Książa i z Dolska „szczególnie niebezpiecznych dla Trzeciej Rzeszy” w 1939 r. Tragedia została upamiętniona pomnikiem w miejscu zdarzenia już 1946 r. i od tego momentu w każdą rocznicę wydarzenia – 20 października – mieszkańcy zbiegają się przy nim na apel poległych. Przygotowana w 2013 r. wystawa fotografii miała na celu odświeżenie pamięci. Portrety wszystkich rozstrzelanych osób umieszczono równoległe do linii egzekucji. Były też cztery plansze, które opowiadały obrazem czas niemieckiej okupacji w Książu i w Dolsku – od fotografii sprawców zbrodni, przez okupacyjne dekrety i wizerunki żołnierzy, po życie codzienne mieszkańców i ich tułaczę losy. Pojawiły się nawet portrety żołnierzy radzieckich, którzy w 1945 r. wkroczyli do miasteczka. Wystawa będzie powracała w każdą rocznicę wydarzenia, systematycznie wzbogacana o kolejne „zdobycze” – wyławiane systematycznie z rodzinnych archiwów fotografie z czasów wojny.

Katarzyna Gwincińska

**Rozstrzelani 20 października 1939 roku
Obywatele Ziemi Książkiej i Dolskiej
"szczególnie niebezpieczni dla III Rzeszy"**

PAMIĘTAMY

**Wystawa fotografii archiwalnych
w 74. rocznicę wydarzenia
Książ Wielkopolski - Dolsk - jesień 2013**

Wystawa przygotowana przez Kurkowe Bractwo Strzeleckie
im. Bohaterów Wisłany Ludów w Książu Wielkopolskim,
współfinansowana przez Gminę Książ

LESZNO

Miejska Biblioteka Publiczna im. Stanisława Grochowiaka

ul. Bolesława Chrobrego 3

64-100 Leszno

Galeria za Regalami

www.mbpleszno.pl

Miejska Biblioteka Publiczna
im. Stanisława Grochowiaka
w Lesznie

OBLICZA – Sławomir Skrobała

wernisaż 14.10.2014, godz. 17.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Sławomir Skrobała

fotograf prasowy zajmujący się w chwilach wolnych fotografią społeczną. Jego fotografie publikowane są w kraju i za granicą. Od 1994 r. współpracuje z tygodnikiem „Panorama Leszczyńska” oraz PAF Forum w Warszawie.

Wielokrotnie nagradzany w konkursach krajowych i zagranicznych. Uczestniczy w społecznych projektach fotograficznych – prestiżowe Warsztaty Gierałtowskie czy Projekt PKS. W 2013 r. jedno z jego zdjęć znalazło się w albumie, prezentującym 333 najważniejsze fotografie prasowe ostatniego 25-lecia Polski.

Krystyna Szulc

„Tytuł wystawy odnosi się do serii portretów reporterskich, jakie wykonywałem w latach 1989-2014. Wśród portretowanych znalazły się gwiazdy światowego formatu, obok tzw. «zwykłych» ludzi. Integralną częścią wystawy jest kilkanaście zdjęć zrobionych w kilku wsiach regionu leszczyńskiego 1 maja 2004 r., czyli w dniu wstąpienia Polski do UE, a obok te, które wykonałem w tym roku, dokładnie w dziesiątą rocznicę tego faktu. 1 maja pojechałem do tych samych ludzi, robiąc fotografie tym samym osobom i miejscom, w które trafiłem przed laty”.

Sławomir Skrobała

Patti Smith

LESZNO

Miejskie Biuro Wystaw Artystycznych

ul. Jana Matejki 8,

64-100 Leszno

www.mbwa.pl

ORGANIZM – Krzysztof Ślachciak

wernisaż 21.08.2014, godz. 12.00 Galeria MBWA, Leszno, ul. Leszczyńskich 5
wystawa czynna do 17.09.2014

Krzysztof Ślachciak urodził się w 1983 r. Jest absolwentem wydziału Neofilologii UAM w Poznaniu. Od 2008 r. zajmuje się fotografią cyfrową (wcześniej fotografią analogową, głównie na materiałach diapozytywowych). Od października 2011 r. na zaproszenie profesora Włodzimierza Włoszkiewicza prowadzi zajęcia praktyczne dla studentów Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej, a od 2013 r. również sekcję fotograficzną koła naukowego EduArt oraz wykłady teoretyczne z podstaw kompozycji fotograficznej.

Wystawy indywidualne: „Opowieści i Architektura”, Jelonek k. Poznania, 2012; „Poz-mój” P-ń, 2012; „Kobiety Peruna” Biskupice Wlkp, 2013; „Organizm: Gdy Metodą Walki Była Praca”, P-ń, 2014.

Wystawy zbiorowe: Z okazji Polskiej Prezydencji w Radzie UE, Aula UAM P-ń, 2011; Pokonkursowa wystawa „Moja Wielkopolska 2010” WBPiCAK w Poznaniu.

„Tematyka moich prac to przede wszystkim architektura i portret. Najczęściej wykonuję moje prace w cyklach, których częścią spajającą jest z reguły historia, mitologia lub spostrzeżone zjawisko społeczne. Nawet gdy fotografuję architekturę, lubię o niej myśleć jak o opowieści o ludziach.”

Krzysztof Ślachciak

NOWY TOMYŚL

Nowotomyski Ośrodek Kultury

ul. Tysiąclecia 3

64-300 Nowy Tomyśl www.nok.home.pl

**Photo Art - 101
Adam Polański**

PORTRET PRAWDZIWY – wystawa pokonkursowa

Międzynarodowy konkurs fotografii portretowej – II edycja

wernisaż 24.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 24.11.2014

Adam Polański – na co dzień nauczyciel wychowania fizycznego w Szkole Podstawowej nr 2 w Nowym Tomyślu, radny, instruktor nurkowania KDP/CMAS M2. Fotografiją zajmuje się od ponad dwudziestu lat. Jego projekty fotograficzne dotyczyły architektury np.: „Otwórzmy się na Nowy Tomyśl” oraz sportu, jednak dominującym tematem twórczości Polańskiego jest fotografia portretowa.

Fotografuje aparatem cyfrowym i średnioformatowym aparatem analogowym. W latach 2004–2014, 247 jego prac znalazło się na pierwszych stronach międzynarodowych internetowych galerii fotograficznych. Jego prace prezentowane były na autorskich wystawach m.in. w Warszawie, Łodzi, Częstochowie, Zabrzu, Kołobrzegu, Nowym Tomyślu, Sulęcinie, Pniewach, Zbąszyniu i Lwówku, a także Biesenthal (Niemcy). Za swoje osiągnięcia został wybrany człowiekiem roku

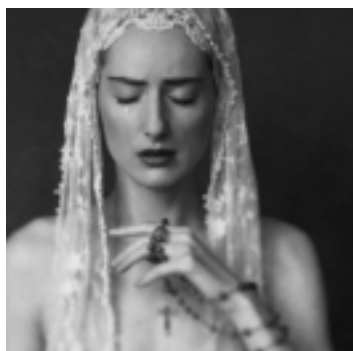
2012 powiatu Nowy Tomyśl-Grodzisk.

Adam Polański jest pomysłodawcą i głównym organizatorem międzynarodowego konkursu fotograficznego „Portret Prawdziwy”. W pierwszej edycji tego konkursu (ogólnopolskiej) udział wzięło 178 fotografów, zgłaszając w sumie ponad 720 prac. Aktualna, II edycja ma charakter międzynarodowy. Blisko 300 fotografów z 11 krajów nadesłało ponad 1000 fotografii. Ideą konkursu jest przede wszystkim promowanie fotografii portretowej, jako sposobu na przekazanie prawdy o człowieku, jego historii, emocji, sytuacji bądź zdarzenia odciskającego się na jego twarzy. Prace oceniane są przez jury, w którego skład wchodzi fotografowie i organizatorzy. Dzięki pasji Adama Polańskiego do współtworzenia konkursu udało się zaangażować artystów z zagranicy, utytułowanych polskich twórców oraz osoby ze świata mediów. Ważnym elementem jest również pokazanie szerokiej scenie fotograficznej, nie tylko polskiej, ale i międzynarodowej, Nowego Tomyśla, jako niewielkiego miasta, któremu z powodzeniem udaje się promować sztukę nie tylko lokalną. Po zakończeniu serii wystaw pokonkursowych prace zostaną zlicytowane, a zgromadzone fundusze przekazane na jedną z organizacji charytatywnych.

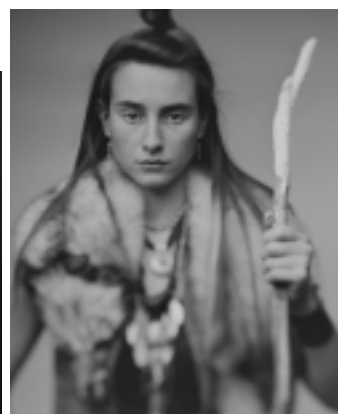
Nagrodzone zdjęcia w I edycji konkursu w 2013 r.

I miejsce – Patryk Morzonek

III miejsce – Natalia Loch

II miejsce – Aleksander Hońca

OBORNIKI

Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy im. Antoniego Małeckiego

ul. Kopernika 10

64-600 Oborniki

www.biblioteka.oborniki.pl

POŻEGNANIE Z CIEMNIĄ – Andrzej Fraś

wernisaż 17.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Andrzej Fraś ur. w 1962 r., z wykształcenia lekarz – fotografuje amatorsko od 40 lat. Tematyką nie wybiega poza klasyczne i zawsze popularne tematy. Od wczesnej młodości do dziś zajmuje się pejzażem. W wieku dojrzałym zaczął fotografować architekturę. Zainspirowany pracami swoich klientów (przez kilka lat prowadził laboratorium wykonujące powiększenia dla profesjonalistów), zajął się makrofotografią przyrodniczą i cyfrowym przetwarzaniem obrazu (to ostatnie traktuje z „przymrużeniem oka”). Upodobanie do fotografii połączył z zamiłowaniem do

wędrówek – nie wyrusza w podróż bez kilku walizek sprzętu. Do dziś fotografuje na tradycyjnej błonie i używa wielko- i średnioformatowego sprzętu. Wystawiane fotografie zostały wykonane na negatywie i powiększone na papierze fotograficznym – własnoręcznie przez autora. Jak dotąd miał trzy indywidualne wystawy, w tym dwie duże, o charakterze retrospektywnym – w galerii firmy PBG w Poznaniu i w Domu Kultury w Środzie Wlkp.

Drugą pasją autora jest malarstwo, ewidentnie inspirowane fotografią – dziś zdecydowanie dominujące, jeżeli chodzi o ilość poświęcanego czasu. Zdając sobie sprawę z nieuchronności pewnych zjawisk, zakupił niedawno aparat cyfrowy. Na razie nie traktuje tego medium jako podstawowego, ale wie, że taki moment z pewnością nadejdzie.

OPALENICA

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury

Taklamakan

oś. Centrum 11

64-330 Opalenica

<http://www.taklamakan.pl>

FOTOGRAF W DRODZE – Janusz Nowacki

wernisaż 19.10.2014, godz. 16.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Janusz Nowacki

rocznik 1939. W fotografii artystycznej debiutował w 1964 r. W latach 1973-1992 r. był instruktorem fotografii w Pałacu Kultury w Poznaniu. Animował życie fotograficzne w Wielkopolsce, poprzez program Warsztatów Fot

graficznych. Od połowy lat 80. jeden z wyróżniających się przedstawicieli polskiej fotografii pejzażowej, szczególnie w tematyce tatrzańskiej. Założyciel i kurator autorskiej Galerii Fotografii „pf” w Centrum Kultury Zamek w Poznaniu, którą kierował w latach 1993–2004. Należał do najważniejszych inicjatorów i twórców lobby fotograficznego w nowych warunkach Polski lat 90. Miał wiele wystaw indywidualnych i uczestniczył w wielu zbiorowych. Członek Honorowy Związku Polskich Artystów Fotografików i ST Fotoklubu RP.

„Jego fotografia jest otwarta – ale nie naskórkowo czy tymczasowo. Ma w sobie nieczęstą jakość, jaką jest szukanie nowego wyrazu poprzez schodzenie w głąb siebie i świata. Jakość osiąganą przez wsłuchanie, a nie krzyczenie. A przecież nie przekracza konwencji czasu, stylu, epoki. Nie musi. Nie potrzebuje się martwić o to, co nowego wymyślić i stworzyć nikt, kto osiąga w swojej sztuce wewnętrzną wolność.”

A. Niziołek

*Janusz Nowacki – fotograf tatrzański
Zakopane, 2004*

OSTRÓW WIELKOPOLSKI

Stowarzyszenie „Ocalić od zapomnienia”

Ostrów Wielkopolski

<http://zielonazyrafa.com/fotomaron>

OSTROWSKI MARATON FOTOGRAFICZNY

18.10.2014, godz. 10.00

Galeria „33”, Ostrów Wielkopolski, ul. Wiosny Ludów 17

Już po raz piąty na wspólnym fotografowaniu w Ostrowie spotkają się miłośnicy fotografii z Wielkopolski: ci, którzy nie rozstają się z aparatami na co dzień i ci, którzy fotografują od święta. To piąta edycja Ostrowskiego Maratonu Fotograficznego.

Tak jak co roku organizatorzy – stowarzyszenie „Ocalić od zapomnienia” i Ostrowska Galeria „33” – zapraszają wszystkich na rozpoczęcie zabawy do siedziby galerii przy ul. Wiosny Ludów 17. To tu w sobotę, 18 października, o godz. 10.00 uczestnicy tego nietypowego konkursu poznają swoje pierwsze zadanie. Tradycyjnie bowiem czekać będą na nich trzy fotograficzne tematy, które – póki co – nie są ujawniane. Uczestnicy zabawy poznawać je będą w trakcie trwania maratonu. Na wykonanie każdej pracy będą mieli dokładnie jedną godzinę. Właśnie to wyróżnia ostrowskie spotkanie od wielu innych podobnych imprez.

„W dotychczasowych edycjach fotomaronu udział brali zarówno uczniowie, jak i emeryci, osoby fotografujące aparatami popularnymi i ci, którzy dysponują sprzętem półprofesjonalnym – mówi Anna Kłopocka ze Stowarzyszenia «Ocalić od zapomnienia». – To nie ma większego znaczenia. Formuła spotkania, która uniemożliwia komputerową obróbkę zdjęć przed ich przedstawieniem jurorom, wyrównuje szanse. Ważniejszy jest pomysł, spojrzenie przez obiektyw niż aspekty techniczne”.

1. ostrowski maraton fotograficzny – uczestnicy

2. ostrowski maraton fotograficzny
Dawid Michalski „Stąd nasz ród”

3. ostrowski maraton fotograficzny
Dawid Michalski „Z lekką nutką czerwieni”

OSTRÓW WIELKOPOLSKI

Stowarzyszenie „Ocalić od zapomnienia”

Ostrów Wielkopolski

www.album.w-ostrowie.pl

RODZINNY ALBUM OSTROWIAN

wernisaż 18.10.2014, godz. 13.30

Galeria „33”, Ostrów Wielkopolski, ul. Wiosny Ludów 17

Historia Ostrowa Wielkopolskiego zatrzymana na zdjęciach prezentowanych na pocztówkach została doskonale udokumentowana w wielu wydawnictwach. Prawdopodobnie w rodzinnych zbiorach pozostaje jednak ciągle wiele wspaniałych prywatnych fotografii, które ukazują Ostrów, jakiego już nie ma. Właśnie dlatego Stowarzyszenie „Ocalić od zapomnienia” zaprosiło ostrowian do przejrzenia starych albumów, wyszukania najstarszego zdjęcia i dołączenia go do „Rodzinnego Albumu Ostrowian”.

Z albumu Elżbiety Gołębeckiej

Wystawa

Zbiórka zdjęć trwała od marca 2014 r. Wówczas uruchomiona została strona internetowa <http://album.w-ostrowie.pl> prezentująca postęp akcji. Jej efekt obejrzyć będzie można w sobotę, 18 października, w Galerii „33” w Ostrowie przy ul. Wiosny Ludów.

Z Uniwersytetem III Wieku

Do współorganizacji przedsięwzięcia – obok Stowarzyszenia „Ocalić od zapomnienia” – aktywnie włączył się Ostrowski Uniwersytet Trzeciego Wieku. Przeprowadzone w maju fotograficzne spotkania warsztatowe połączone z przeglądem albumów rodziny zaowocowały odkryciem wielu ciekawych, często unikatowych zdjęć, które zaprezentowane zostały już podczas „połowinkowej” wystawy zorganizowanej w ostrowskim Klubie Nauczyciela, a następnie w pałacu w Gutowie w czerwcu bieżącego roku. Także te zdjęcia zobaczyć będzie można w październiku podczas wystawy zorganizowanej w ramach Wielkopolskiego Festiwalu Fotografii.

Z albumu Macieja Ziąbki

Pocztówki – album

Wiele wskazuje na to, że podsumowanie projektu organizowanego w ramach Festiwalu będzie tak naprawdę początkiem drugiego etapu. Zainteresowanie tematem zaowocuje wydrukowaniem najciekawszych zdjęć w formie pocztówek, a organizatorzy akcji zapowiadają przymierzenie się do wydania pozyskanych fotografii w formie albumu.

OSTRZESZÓW

Stowarzyszenie Regionalny Ośrodek Dokumentacji Wieża 1916

www.wieza1916.pl; e-mail: rod@wieza1916.pl

SUBIEKTYWNIE WIDZIANE – Sławomir Brdęk

wernisaż 19.10.2014, godz. 15.00
Muzeum Regionalne w Ostrzeszowie Rynek 19
wystawa czynna do 14.11.2014

fot. Bartłomiej Busz

Sławomir Brdęk,
rocznik 1974. Foto-
reporter Agencji Fo-
tografów FORUM,
na co dzień pracuje
jako pedagog. Wy-
różniany w konkur-
sach fotograficznych.

Współpracuje z Ostrzeszowską Kroni-
ką Regionalną, członek Stowarzysze-
nia Regionalny Ośrodek Dokumenta-
cji WIEŻA 1916 w Ostrzeszowie.

„W fotografii interesuje mnie aktual-
ność, sytuacje tu i teraz, które moż-
na zatrzymać i utrwalić bez ingerencji
w ich treść. Skłaniam się zatem ku repor-
tażowi wydarzeniowemu, ale również
dokumentowi społecznemu utrwalające-
mu relacje i funkcjonowanie człowieka
w jego środowisku”.

Sławomir Brdęk

OSTRZESZÓW
Stowarzyszenie Regionalny
Ośrodek Dokumentacji Wieża 1916

www.wieza1916.pl; e-mail: rod@wieza1916.pl

ZESTAWY AUTORSKIE – Bartłomiej Busz

wernisaż 19.10.2014, godz. 15.00
Muzeum Regionalne w Ostrzeszowie, Rynek 19
wystawa czynna do 14.11.2014

Bartłomiej Busz
rocznik 1987. Foto-
reporter Agencji Fo-
tografów FORUM,
członek kolektywu
fotografów AFTER-
-IMAGE. W 2009 r.
brał udział w warsz-
tatach agencji NAPO
Images.
Laureat Grand Press
Photo, BZWBK Press

Foto oraz wielu innych konkursów krajowych.
W fotografii interesuje się człowiekiem bory-
kającym się z surową codziennością, dyscy-
plinami sportowymi zmuszającymi człowieka
do przekraczania granic ludzkiej wytrzyma-
łości oraz aspektami religijnymi będącymi
wyznacznikiem w życiu młodych ludzi.

OSTRZESZÓW

Stowarzyszenie Regionalny Ośrodek Dokumentacji Wieża 1916

www.wieza1916.pl; e-mail: rod@wieza1916.pl

DRZEWO – Kamil Cichoń

wernisaż 26.10.2014, godz. 15.00
Kino PIAST Ostrzeszów ul. Gorgolewskiego 2
wystawa czynna do 26.11.2014

Kamil Cichoń

ukończył wyższe studium fotografii AFA we Wrocławiu. Fotografia dokumentalna to główny przekaz jego myśli w formie obrazu.

Wystawy:

2011 wystawa dyplomowa „AFA”,
Wrocław, Arsenał;
2012 „Lato w rozruszniku”,
Wrocław, Rozrusznik, (zbiorowa);
2012 I Regionalna Wystawa Fotografów,
Ostrzeszów, Ratusz, (zbiorowa);
2013 „Fotografie Kamila Cichonia”,
Wrocław, Rozrusznik.

Publikacje:

2011 *Ostrzeszów*;
2013 *Fotografie Kamila Cichonia*

„Głównym tematem prezentowanej wystawy jest drzewo, drewno i to jak ja je postrzegam, i czym dla mnie jest. Materiał fotograficzny był podświadomie zbierany od kilku lat lecz główną motywacją do jego podjęcia był album Antoniego Rząsy *Prace*.
Kamil Cichoń

PIŁA

Galeria Muzeum Stanisława Staszica

ul. Browarna 18

64-920 Piła

www.galeriams.pl

FOTOGRAFIA: MEDIUM NIE W PEŁNI ELASTYCZNE

spotkanie autorskie z dr. Henrykiem Kusiem

18.10.2014, godz. 11.00

O Galerii Muzeum S. Staszica w Pile

Wystawy sztuki współczesnej organizowane były w Muzeum Stanisława Staszica w Pile od zawsze. Wcześniej były to pokazy przygotowywane sporadycznie, na marginesie podstawowej działalności muzeum skupionej na postaci Stanisława Staszica. Od 2003 r. wystawy prac artystów współczesnych mają charakter stałej, planowej działalności, której nadano kształt Galerii Muzeum S. Staszica. Pomysłodawcą galerii i zarazem wytrwałym realizatorem wystaw jest Wojciech Beszterda.

W minionych latach pod szyldem galerii prezentowano około stu wystaw indywidualnych i zbiorowych artystów uprawiających różne dyscypliny sztuk plastycznych: fotografię, grafikę, malarstwo, rzeźbę, rysunek, tkaniny, ceramikę i inne – także poza siedzibą własną. Wokół Galerii Muzeum S. Staszica zebrało się spore grono artystów, którzy się z nią identyfikują i którą wspierają. Działalność galerii ujawniła zarazem liczną grupę odbiorców sztuki współczesnej.

Z perspektywy minionego czasu widać, że te dwie na pozór tak różne sfery – muzeum biograficzne Staszica i wystawy sztuki współczesnej – nie tylko mogą współistnieć pod jednym dachem, ale też wzajemnie się uzupełniają. Galeria stanowi niewątpliwe poszerzenie oferty muzealnej, otwiera Muzeum Staszica na inną grupę odbiorców. Stanowi dobry, optymalny sposób zagospodarowania niedużej przestrzeni wystawowej w budynku muzeum.

Nie ma wątpliwości co do tego, że ostatnie lata są najlepsze w dotychczasowych dziejach Muzeum Staszica. W odniesieniu do sfery muzeum biograficznego zaznacza się to wyraźnie w gromadzonych zbiorach, efektach działalności naukowej, popularizatorskiej, publikacjach. Widać to również w ilości wystaw i innych imprez organizowanych pod szyldem Galerii Muzeum S. Staszica. To niewątpliwie zasługa zespołu ludzi chcących i umiejących pracować. W przypadku Galerii Muzeum S. Staszica zapał, z jakim realizowane są poszczególne przedsięwzięcia, rokuje tej galerii jak najlepiej.

Józef Olejniczak

Henryk Kuś, dr nauk humanistycznych (Wydział Filozofii KUL JP II) na podstawie pracy *Wizja człowieka i kultury*

fol. J. Chudyba

w teorii sztuki *Josepha Kosutha*, członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Od 1980 r. zajmuje się krytyką i teorią sztuki. Stypendysta Ministra Kultury i Sztuki (2002), w 2008 r. otrzymał grant Prowincji Gelderland (Holandia) na realizację wystawy „Młode Pokolenie” (wystawa w Lublinie i Arnhem), stypendysta Marszałka Województwa Lubelskiego 2013 (wystawa *Simple Passed* – w pracowni fotografii Teatru NN w Lublinie). Uczestniczył w wystawie „Photo-obiekt” w galerii Propaganda w Warszawie 2013, w CSW Elektrownia Radom 2013/2014, galerii Imaginarium w Łodzi 2014, w galerii BWA Kielce 2014.

PIŁA

Stowarzyszenie Inicjatyw Społecznych EFFATA

ul. W. Witosa 26/5

64-920 Piła

www.effata.of.pl

NIEWINNE OKO NIE ISTNIEJE – Wojciech Wilczyk

wernisaż 25.10.2014, godz. 18.00

Zamiejscowy Ośrodek Dydaktyczny w Pile

Uniwersytetu im. A. Mickiewicza, ul. Kołobrzaska 15

wystawa czynna do 15.11.2014

Stowarzyszenie Inicjatyw Społecznych EFFATA powstało w Pile w 1995 r, jako grupa nieformalna, która zrzesza ludzi o podobnych ideach, chęci samorealizacji, rozwijania swoich pasji, nieobojętnych na otaczającą rzeczywistość, którym bliskie są problemy człowieka, kultury i ekologii. Stowarzyszenie inspirowane do aktywności artystycznej, głównie fotograficznej, w powiązaniu z lokalnymi problemami oraz do przełamywania bierności osób w stosunku do spraw własnego otoczenia. Tworzy projekty polegające na współtworzeniu kultury przez osoby w nich uczestniczące, dokumentujące otaczającą rzeczywistość i poświęcone pamięci historycznej. Od 1997 r. realizuje program nieformalnej edukacji z zakresu fotografii – „GALERIA OTWARTA. Foto Grupa Twórcza”. Wystawy organizowane są w różnych miejscach i przestrzeniach, galeriach, instytucjach, na ulicy. Fotografów zawodowców, jak i fotoamatorów. Imprezom towarzyszą spotkania autorskie, warsztaty i lekcje fotograficzne, plenery, pokazy filmów, konkursy. W ramach programu zorganizowano ponad 75 wystaw.

„Niewinne oko nie istnieje” Wojciecha Wilczyka to fotografie zachowanych we współczesnej Polsce budynków synagog i domów modlitwy, którym towarzyszą opisy ich historii, oraz zapisy rozmów, jakie fotograf miał okazję przeprowadzić z przypadkowo napotykanymi mieszkańcami odwiedzanych miejsc.

ATLAS SZTUKI

PLESZEW

Starostwo Powiatowe w Pleszewie

ul. Poznańska 79

63-300 Pleszew

www.pleszew.starostwo.gov.pl

PEJZAŻ NIECODZIENNY – Tomasz Juskiewicz

wystawa czynna 1-31.10.2014 w godz. pracy urzędu

Wystawa jest prezentacją prac głównego laureata XIII edycji Ogólnopolskiego Konkursu Fotograficznego „PRZESTRZEŃ WYOBRAŹNI” organizowanego przez galerię Fotoplastykon i WBPiCAK w Poznaniu.

5.09.2013 r. moment dekoracji złotym medalem ST Fotoklubu RP „Za fotograficzną twórczość. Dekoruje Antoni Rut.

Tomasz Juskiewicz rocznik 1968. Przypadek, a może przeznaczenie pozwoliło mu odkryć pasję fotografowania. Traktuje fotografię, jako narzędzie do wyrażania swoich myśli, uczuć i stara się to w najprostszy sposób przekazać widzowi. Zmusza nie tylko do

patrzenia, ale również do myślenia, interpretowania, czy dopowiedzenia tego, co jest poza obrazem. Wyznaje zasadę, że najważniejszy jest widz, bo to w jego głowie rodzą się uczucia związane z odbiorem fotografii. Wciąż poszukuje możliwości wyrazu, odnajdując się w zdjęciach krajobrazowych, architektury, fotografii ulicznej, czy fotografii kreatywnej. Nie stroni też od innych sposobów fotograficznego wyrazu. Swoją wrażliwością i autentycznością zaciekawia, intryguje, kształtując przy tym wyobraźnię widza.

Ważniejsze nagrody

2011 – Ogólnopolski konkurs Przyroda w mieście – Łódź – II miejsce;

2012 – Ogólnopolski konkurs Przechylenie Wyobraźni – Poznań – II miejsce i SREBRNY medal Fotoklubu RP za fotograficzną twórczość;

2012 – Ogólnopolski konkurs – Klejnoty Kołobrzegu – Kołobrzeg – II miejsce w kategorii: Woda;

2012 – Ogólnopolski konkurs Morze – Gdańsk – III miejsce i statuetka autorska;

2013 – 7th Croatian International Photo Salon Osijek 2013 – Osijek Chorwacja – FIAP ribbon;

2013 – Ogólnopolski konkurs Przechylenie Wyobraźni – Poznań – I miejsce i ZŁOTY medal Fotoklubu RP za fotograficzną twórczość;

2013 – Ogólnopolski konkurs fotograficzny Życie jest piękne – 2013 - Kielce – wyróżnienie.

POWIDZ

Biblioteka Publiczna Gminy Powidz

Park Powstańców Wielkopolskich 25

62-430 Powidz

www.powidz.naszabiblioteka.com

POWIDZ W CZORAJ I DZIŚ

Wystawa ma charakter stały, dostępna w godzinach pracy biblioteki.

Wystawa ukazuje powidzkie ulice w 1964 r. oraz 2010 r. Zdjęcia dokumentują zmiany na przestrzeni prawie 50-ciu lat, ożywiają wspomnienia, nastrojają sentymentalnie. Fotografie Powidza z 1964 r. pochodzą ze zbiorów Regionalnego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Poznaniu, natomiast te z 2010 r. wykonała Anna Wiatr – pracownik Biblioteki Publicznej w Powidzu.

PUSZCZYKOWO

Biblioteka Miejska im. M. Musierowicz

Centrum Animacji Kultury

ul. Wysoka 1

62-040 Puszczykowo

INSPIRACJE – 41 odśłon Puszczykowa

Autorzy: Róża Bąkowska, Jarosław Bilewicz, Izabella Cierzyńska, Lidia Drzewiecka, Błażej Krakowski, Jolenta Strabel, Jacek Wosicki.

wernisaż 17.10.2014, godz. 18.00, wystawa czynna do 15.11.2014

Wystawa jest efektem pracy i poszukiwań twórczych kilkunastoosobowej grupy miłośników fotografii uczestniczących w warsztatach, wykładach i konsultacjach prowadzonych przez artystę-fotografa Włodzimierza Kowalińskiego w ramach spotkań „Fotopuszczykowo”.

„Jesteśmy miłośnikami fotografii, mamy ambicje, aby nasze zdjęcia nie były zwykłymi <fotkami>, kochamy nasze miasto i pokazując je na fotografii, chcemy uniknąć szablonowych, «pocztówkowych» ujęć. Chcemy oddać w niebanalny, artystyczny sposób piękno naszego miasta, nastrój, pory roku, architekturę i przyrodę niewielkiej miejscowości, która jest naszym domem”.

Włodzimierz Kowaliński

SIERAKÓW

Muzeum-Zamek Opalińskich

ul. Stadnina 3a, 64-410 Sieraków

<http://muzeum-sierakow.pl>

POKOLENIE TAK TRZYMAĆ – Elżbieta Linde

wernisaż 17.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Elżbieta Linde

lata pracy w branży medycznej łączyła z pasją fotograficzną. W dorobku artystycznym ma wystawy fotograficzne, jest też autorką udokumentowanej

zdjęciami publikacji o nieistniejącym już sierakowskim Szpitalu Położniczo-Ginekologicznym oraz wydawcą albumu *Krajobrazy Życia* zawierającego prace jej męża, śp. Ireneusza Lindego – członka Związku Polskich Artystów Fotografików, i nauczyciela fotografii. Obecną wystawą portretuje mieszkańców Domu Pomocy Społecznej pochodzących z różnych środowisk, dla których najbardziej dojmującym problemem jest samotność, a cechą charakterystyczną – wierność życiowym ideałom. Dla osób tych zawołanie „Bóg, Honor i Ojczyzna” to wciąż pełne treści życiowe motto.

„...do dziś w to wierzę, że świat jest piękny z natury, że widzę to i potrafię w pewien sposób pokazać innym, podzielić się moją wizją bez całej tej sztuczności, teatralności, bez prób intelektualnej racjonalizacji...”

Elżbieta Linde

STĘSZEW

Muzeum Regionalne

ul. Rynek 8

62-060 Stęszew

Z GWINEI (AUTOBIOGRAFIA) – Bartosz Nowicki

wernisaż 17.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 14.11.2014

Jadąc do Gwinei we wrześniu 2010 r. Bartosz Nowicki zabrał ze sobą aparat fotograficzny, mimo iż celem jego podróży nie było fotografowanie. Wraz z narzeczoną Bintą mieli zawrzeć związek małżeński w Conacry – stolicy tego zachodnioafrykańskiego kraju.

Czas ich podróży był także okresem przygotowań do pierwszych od odzyskania niepodległości w 1958 roku demokratycznych wyborów prezydenckich. Polityki nie widać na wystawie przygotowanej specjalnie dla Muzeum Regionalnego w Stęszewie. Cały 4-tygodniowy pobyt w Afryce Nowicki spędził otoczony rodziną. Dlatego też na prezentowanych zdjęciach pojawiają się zazwyczaj członkowie rodziny, bądź ich znajomi. Obraz Afryki jaki wyłania się z fotografii Nowickiego jest zatem obrazem osobistym, innym od tego, z jakim spotykamy się na co dzień w mediach. Ta wystawa w sposób swobodny nawiązuje do głównej Festiwalowej wystawy Bartosza Nowickiego „Autobiografia” w Fundacji Spot w Poznaniu. Fotografie z Afryki są niczym innym jak zapisem kolejnego etapu życia autora.

STĘSZEW

Dom Kultury

ul. Poznańska 11

62-060 Stęszew

www.domkulturysteszew.pl

Z INNEJ PERSPEKTYWY – Szymon Domagała

wernisaż 05.09.2014

wystawa czynna do 31.12.2014

Szymon Domagała

pochodzi z niewielkiej miejscowości Ptaszkowo k. Grodziska Wlkp. Fotografiją interesuje się od dziecka, a jej podstaw uczył się w Wielkopolskiej Szkole Fotografii w Poznaniu. Gdy w 2011 r. zaczął latać na paralotni, postanowił połączyć

ze sobą te dwie pasje i zaczął pokazywać otaczający nas świat z zupełnie innej perspektywy – z lotu ptaka. W 2012 r. w konkursie „Moja Wielkopolska” otrzymał nagrodę, a w kwietniu 2014 r. swoje zdjęcia prezentował w Grodzisku Wlkp. (CK Rondo).

SZAMOTUŁY

Szamotulski Ośrodek Kultury

Kino Halszka, ul. Dworcowa 7

64-500 Szamotuły

www.szok.info.pl

DZIURKUJEMY SZAMOTUŁY www.sekcja-fotograficzna.com

akcja fotograficzna na ulicach miasta 12.10.2014

Członkowie Sekcji i Klubu fotograficznego SzOK, na co dzień posługujący się głównie aparatami cyfrowymi, przeprowadzą w Szamotułach na Rynku warsztaty z fotografii otworkowej. Warsztaty są skierowane do wszystkich mieszkańców gminy Szamotuły i mają za zadanie w naoczny i praktyczny sposób przybliżyć podstawowe zagadnienia fotograficzne przede wszystkim związane z powstawaniem obrazu oraz wpływaniem na ekspozycję i kompozycję zdjęcia. Warsztaty odbędą się w niedzielne porzedpołudnie, w pierwszych tygodniach października (data uzależniona od warunków pogodowych). Dokładne informacje zostaną podane na plakatach i stronie internetowej Ośrodka Kultury. Podsumowaniem warsztatów będzie wystawa w przestrzeni miejskiej Szamotuł.

Prowadzenie zajęć: **Tomasz Koryl** – pełen pasji samouk, animator lokalnego życia fotograficznego, założyciel Grupy Fotograficznej KGP – Kaźmierska Grupa Plenerowa, współtwórca i redaktor naczelny Polskiej Agencji Fotograficznej TERYTORIUM.

ŚMIGIEL

Centrum Kultury

ul. Tadeusza Kościuszki 20

64-030 Śmigiel

www.ck-smigiel.pl

GINĄCE ZAWODY – Tomasz Smoczyk

wernisaż 18.10.2014. godz. 16.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Tomasz Smoczyk, urodzony w 1974 r., na stałe mieszka i pracuje w Lesznie. Fotografia to jedna z jego pasji. Zajmuje się nią od 15 lat. Przez ten czas zrealizował kilka własnych projektów, np. „Cztery pory roku” i „Drukarnia” poświęcony starej drukarni w Śmiglu. Fotografuje głównie przyrodę, w szczególności ptaki, a także architekturę. Dziewięć lat temu rozpoczął projekt zatytułowany „Ginące zawody”, fotografując podczas pracy ludzi, których zawody są obecnie rzadko spotykane.

www.tomaszsmoczyk.pl

ŚRODA WIELKOPOLSKA

Średzkie Towarzystwo Fotograficzne

os. Jagiellońskie 16/33

63-000 Środa Wlkp.

www.stf-sroda.pl

OBRAZY CZASU

wernisaż 24.10.2014, godz. 18.00

Miejska Biblioteka Publiczna im. R.W. Berwińskiego, Plac Zamkowy 7

wystawa czynna do 31.10.2014

Jedną z najbardziej znanych cech fotografii jest jej zdolność do uświadamiania człowiekowi, że świat przed jego oczami ulega ciągłym zmianom.

Przeglądając zbiory PAF-u trudno byłoby się z tym spierać. Znany układ ulic, budynków, znajoma brama..., ale brak tego starego płotu po lewej sprawia, że czujemy jakbyśmy zajrzeli do innego świata, czyjś świat.

Średzkie Towarzystwo Fotograficzne; wykorzystując zbiory swojego archiwum; postanowiło nadać niektórym fotografiom jeszcze mocniejszego wydźwięku i zestawić je z fotografiami własnego autorstwa, które będą przedstawiać te same kadry uchwycone w dzisiejszych czasach.

Zapraszają więc do siebie na sentymentalny spacer pomiędzy dwoma światami.

fot. Józef Odalanowski

TRZCIANKA

Trzcianecki Dom Kultury

ul. Broniewskiego 7

64-980 Trzcianka

www.tdk.trzcianka.com.pl

MOJA HISTORIA FOTOGRAFII – Paweł Semenowicz

wernisaż 16.10.2014, godz. 17.00

wystawa czynna do 24.10.2014

Paweł Semenowicz urodził się w 1946 r. w Międzychodzie. Od 1947 r. mieszka w Trzciance. Absolwent PST w Krotoszynie. Jego dwie pasje to fotografia i restauracja samochodów zabytkowych. Zainteresowanie fotografią przejął od rodziców, którzy w latach pięćdziesiątych prowadzili zakład fotograficzny. Posiada znaczącą kolekcję sprzętu fotograficznego od starych aparatów altanowych po dzisiejszy sprzęt cyfrowy. Cały czas aktywnie fotografuje. Zgromadził imponującą kolekcję zdjęć Trzcianki od 1960 r.

do chwili obecnej. Autor wystawy indywidualnej „Świat starych samochodów”, fotoreporter prasy lokalnej, miłośnik klasycznej fotografii czarno-białej. Wystawa „Moja historia fotografii” prezentuje kolekcję sprzętu fotograficznego i laboratoryjnego oraz najciekawsze zdjęcia autora. Wystawę tę dedykuje rodzicom.

TRZEMESZNO

Dom Kultury

ul. św. Jana 11

62-240 Trzemeszno

www.dktrzemeszno.net

POZA CZASEM – zbiorowa

Autorzy: Maciej Walda, Bartosz Szablewski, Marcei Konieczny.

wernisaż 08.10.2014, godz. 17.00, wystawa czynna do 31.10.2014

„Poza czasem” to cykl kilkudziesięciu miniatur fotograficznych. Temat często podejmowany przez fotografujących – ginące miejsca, stare bramy, furtki, zaułki, wszystko to, co powoli znika z naszej świadomości i przestrzeni małego miasta. Zdjęcia zostały wykonane aparatami miechowymi – zarówno starymi kilkudziesięcioletnimi kamerami, jak i zbudowanymi własnoręcznie „wielkoformatowcami”.

TUREK

Miejska Biblioteka Publiczna im. Wł. Pietrzaka

ul. Dworcowa 5

62-700 Turek

<http://biblioteka.turek.net.pl>

Miejska Biblioteka Publiczna
im. Włodzimierza Pietrzaka w Turku

IX Międzynarodowe Biennale Fotografii Artystycznej „DZIECKO”

Objazdowa Galeria Wielkopolskiej Fotografii
wystawa czynna 10-31.10.2014

Na zorganizowany przez WBPiCAK konkurs 546 autorów z 54 krajów świata nadesłało 1622 zdjęcia z czego międzynarodowe jury zaakceptowało do wystawy pokonkursowej 81 zdjęć 61 autorów oraz przyznało nagrody i wyróżnienia, w tym Medale FIAP oraz Fotoklubu RP.

Arez Ghaderi – „Gypsy Girl” – IRAN, Złoty medal Fotoklubu RP

Anna Grazhdankina – „Six sisters” – RUSSIA, wyróżnienie

Agnieszka Malińska – „Celebrity” – POLAND, Srebrny Medal FIAP

Daniela Coluccia – „La Maestra” – ITALY, Złoty medal FIAP

Juemian Fan – „Eyes” – CHINA, Brązowy medal FIAP

TUREK

Galeria fotograficzna „Ptaki w obiektywie”

Nadleśnictwo Turek

ul.Chopina 70

62-700 Turek

PTAKI

wernisaż 3.10.2014. godz. 12.00

wystawa czynna do 31.10.2014, godz. 7.00-15.00

Karol Fornalczyk, urodzony w 1979 r. w Turku.

Ukończył informatykę w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, fotograf amator, miłośnik fotografii przyrodniczej, w szczególności ptaków zamieszkujących i wędrujących przez Polskę.

Zarażony pasją fotografowania przez starszego brata oraz intrygującymi opowieściami ojca związanymi z lasem oraz zwierzętami w nim zamieszkującymi, dziś fotografuje dziko żyjące gatunki zwierząt oraz ptaków w naszym kraju. Laureat konkursów o tematyce przyrodniczej, zdobywca wyróżnień m. in. w: „Ptaki Polski” – Ptaki latem w obiektywie Olympus,

Ptaki przy karmniku, publikacja rudzika – Instytut Ochrony Przyrody PAN – „Chrońmy Przyrodę Ojczyzną”, konkursy fotograficzne: „Wieś piękniejsza od miasta”, „Uroki wsi” organizowanym przez Stowarzyszenie Sportowo – Kulturalne Czachulec.

Wystawa przedstawia kilkanaście gatunków ptaków, a w szczególności gatunki rzadkie i mało spotykane: żoła, dudek, krętogłów, dzięcioł czarny.

Szpak (*Sturnus vulgaris*)

Krętogłów (*Jynx torquilla*)

Dudek (*Upupa epops*)

Żoła pszczołojad (*Merops apiaster*)

WĄGROWIEC
Miejski Dom Kultury
ul. Kościuszki 55
62-100 Wągrowiec
www.mdkwagrowiec.pl

23 (okrągła) rocznica PIEPRZONEGO JUBILATA – Paweł Be

wernisaż 17.10.2014, godz. 18.00, wystawa czynna do 31.10.2014.

Historia „PIEPRZONEGO JUBILATA” zaczęła się 10 października 1991 r. Nakład: 200 egzemplarzy. Pismo zostało gdzieś ocenzurowane, zakazane, a nawet uznane, za dowód choroby umysłowej autora. Kolejne numery przynosiły miłe inicjatywy: korespondencyjny chór „HUR”, szachy przestrzenne, nowe zwierzę KNULIK, umieszczone wewnątrz futra z ogonem, wzór profesora Dankowskiego na seks, pozdrowienie policyjne ZU-ZU, spis tego, czego nie ma, kawę PAPUCCINO, kurs chodzenia po linii dla jamników i wiele innych cennych inicjatyw. Stało się! Im bardziej Czytelnicy pragnęli kolejnego numeru, tym bardziej go nie było. (...) Nie obyło się bez potknięć. – W siódmym numerze „PIEPRZONEGO JUBILATA” złośliwy chochlik zniekształcił informację o posiadaczu samochodu, pisząc, że ma małego FIUTA, zamiast FIATA, przepis na zupę rybną z konia okazał się niewypałem, a instrukcja gryzienia herbaty niepotrzebnie skomplikowała prosty sposób jej picia.

Do niewątpliwych sukcesów należy zaliczyć to, że Unimil zmienił specjalnie dla nas treść instrukcji użytkowania prezerwatywy, na wolną od błędów językowych, L’Oreal Garnier Czysta Skóra, zwężający pory, potwierdził na piśmie, że środek ten nie nadaje się do skracania noga-
wek, Urząd Miasta Sopotu napisał, że nie będzie posypywał plaży piaskiem w zimie.

Ostatni, dwudziesty numer PIEPRZONEGO JUBILATA ukazał się już jako czwarty, podziemny, z datą 10 października 1995 r. Nakład 500 egzemplarzy.

Doktor Zbigniew Sobolewski przypomina:

**KTO SĄDZI, ŻE NIC NIE WIE, TEN WIE DUŻO WIĘCEJ
OD TEGO, KTÓRY SĄDZI, ŻE WIE WSZYSTKO!**

WĄGROWIEC

Miejska Biblioteka Publiczna

ul. Średnia 18

62-100 Wągrowiec

www.mbp.wagrowiec.eu

WAKACJE W OBIEKTYWIE – pokonkursowa

wernisaż 17.10.2014, godz. 16.30

wystawa czynna do 31.10.2014

fot. Patrycja Barełkowska, Grand Prix

Podczas wakacji nie rozstajemy się z aparatem fotograficznym, a już na pewno z komórką, za pomocą której też fotografujemy. Aby wziąć udział w konkursie, wystarczyło przesłać do redakcji „Głosu Wągrowieckiego” co najmniej jedno zdjęcie wykonane podczas tegorocznego lata. W konkursie wzięło udział 30 mieszkańców Wielkopolski, nadsyłając 127 zdjęć.

Jury pod przewodnictwem Władysława Nielipińskiego z WBPiCAK w Poznaniu uznało, że najciekawszą fotografię wykonała Patrycja Berełkowska, natomiast na wystawie zdjęcia prezentować będą również: Mirosław Bonikowski, Alicja Brychczyńska, Jan Brychczyński, Paulina Ciszak, Miłosz Graczyk, Leszek Kędziora, Sonia Klimaszewska, Jolanta Kopała, Piotr Mańczal, Mariusz Marciniak, Maciej Marciniak, Zuzanna Połec, Daria Stręk, Magdalena Witt, Edyta Zadroga.

fot. Piotr Mańczak „W okolicach Karwii”, wyróżnienie

fot. Miłosz Graczyk „W Karpaczu”, wyróżnienie

WIELICHOWO

Centrum Kultury „Pod Wieżą”

ul. Pocztowa 16

64-050 Wielichowo

www.wielichowo.pl/content/view/45/56/

PIECZARKOWY OGRÓD – fotoreportaż z XX Święta Pieczarki

wystawa czynna 15.10 – 15.12.2014

Idea święta narodziła się w Centrum Kultury w Wielichowie, a autorem pomysłu jest dyrektor placówki Jan Grześ. Święto kierowane jest do wszystkich związanych z branżą pieczarkarską, są to swego rodzaju pieczarkowe dożynki promujące spożycie polskiej pieczarki.

Wystawa fotograficzna „Pieczarkowy ogród” pokazuje poszczególne punkty programu zatrzymane w kadrze, nie zawsze dostrzegalne przez zwykłego widza. Oczywiście zdjęcia przedstawiają zaledwie kilka momentów z bogatego programu imprezy, te, które zdaniem autorów są najbardziej charakterystyczne.

Autorzy zdjęć:

Paweł Smukała, Jakub Terelak, Marcin Matysiak, Jan Grześ, Paweł Michalski.

WOLSZTYN

Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy

im. Stanisława Platera

ul. Gajewskich 48

64-200 Wolsztyn

www.bibliotekawolsztyn.pl

A W LASACH KOŁO WOLSZTYNA... – Rafał Mencil

wernisaż 23.10.2014, godz. 17.00

wystawa czynna do 31.12.2014

Rafał Mencil

rocznik 1970. Od lat członek Lubuskiego Klubu Przyrodników. Laureat kilku nagród w konkursach fotografii przyrodniczej m.in. dwie główne wygrane w powiatowym

konkursie „Widzieć więcej” oraz trzykrotnie wygrany konkurs pt. „Mam pociąg do ekologii”, gdzie głównymi nagrodami były wycieczki na trzydniowe wycieczki do różnych zakątków naszego kraju takich, jak Puszcza Białowieska, Dolina Rostocza oraz Kotlina Kłodzka. Pan Rafał o sobie: „Fotografią zajmuję się amatorsko i traktuję ją jako hobby. Pasjonują mnie najbardziej intymne chwile z życia zwierząt, które lubię uwiecznić na zdjęciach. W tej pasji liczy się przede wszystkim obcowanie z dziką naturą, dlatego fotografuję wyłącznie dzikie zwierzęta w ich naturalnym środowisku. Dobre zdjęcie to swoisty rodzaj polowania – muszę być w odpowiednim miejscu i czasie, aby uzyskać wymarzony efekt. Potrzebne są różne umiejętności: dobra kondycja fizyczna i wiedza przyrodnicza. Muszę, wiedzieć gdzie szukać moich bohaterów. Ulubione miejsca, często odwiedzane, za każdym razem zaskakują mnie innym wyglądem i atmosferą chwili. Tematów i wrażeń wystarczy mi na pewno do końca życia”

WRONKI

Wroniecki Ośrodek Kultury

ul. Poznańska 59

64-510 Wronki

www.wokwronki.pl

W OBIEKTYWIE FOKUSA

wystawa plenerowa przed budynkiem kina we Wronkach, ul. Poznańska 44.

wystawa czynna 13-31.10.2014

Klub Fotograficzny WOK „FOKUS” powstał w 2005 r. z inicjatywy Jana Kwaśnego zajmującego się amatorsko fotografią i Czesława Piaseckiego zajmującego się zawodowo tą profesją. Do założenia klubu skłoniło ich zainteresowanie wielu osób, zajmujących się amatorsko robieniem zdjęć na różne tematy, a nie mających możliwości pokazania swoich prac szerszemu gronu. Klub działa w strukturach Wronieckiego Ośrodka Kultury. Aktualnie liczy 10 członków. Większość zajmuje się szeroko pojętą fotografią przyrodniczą, ale są także otwarci na inne tematy. Organizują wystawy swoich prac oraz jeżdżą na plenery fotograficzne. Wystawy klubowe były prezentowane w kraju i za granicą. Jedna w Holandii (Breverwijk), inne były prezentowane w Krzyżu Wlkp., Wieleniu, Szamotułach, Żninie. Kilkakrotnie przekazywali swoje fotografie na cele charytatywne – m.in. licytacje Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

fot. Leszek Prasnowski

fot. Waldemar Graś

Autorzy:

Ryszard Bugaj, ur. 1957, uprawia głównie fotografię krajobrazową i przyrodniczą

Waldemar Graś, ur. 1973, głównie zajmuje się szeroko pojętą fotografią przyrodniczą. Organizator wystaw, lider klubu, zwycięzca krajowych i międzynarodowych konkursów fotograficznych.

Jerzy Kościjanczuk, ur. 1965, fotografuje głównie przyrodę. Należy do Związku Polskich Fotografów Przyrody okręg Wielkopolski.

Kamil Kubiec, ur. 1985, zajmuje się fotografią przyrodniczą. Należy do Związku Polskich Fotografów Przyrody okręg Wielkopolski.

Leszek Prasnowski, ur. 1979, fotografuje wyłącznie przyrodę, a w szczególności krajobrazy. Należy do Związku Polskich Fotografów Przyrody okręg Wielkopolski.

Richard Szymański, ur. 1977, uprawia fotografię miejską i portretową.

WRZEŚNIA

grupa FOTODIALOG

Muzeum Regionalne im. Dzieci Wrzesińskich

ul. Dzieci Wrzesińskich 13

62-300 Wrzeźnia

www.muzeum.wrzesnia.pl, www.fotodialog.info

FotoDIALOG Z PRZESZŁOŚCIĄ

autorzy: Franciszek Włosik (fotografie archiwalne),

Piotr Górniak, Marek Holewiński, Piotr Nowak, Michał Sobczak, Karol Szymkowiak

wernisaż 25.10.2014, godz.18.00

wystawa czynna do 12.12.2014

Wrzeńska grupa FOTODIALOG istnieje od 2010 r. Tworzą ją: Piotr Górniak, Marek Holewiński, Andrzej Jerzy Lech, Piotr Nowak, Michał Sobczak i Karol Szymkowiak. Od czterech lat, co roku w październiku, grupa organizuje imprezę fotograficzną pod nazwą FOTODIALOG. Trzy pierwsze wydarzenia miały charakter festiwalu fotografii. W 2013 r. odbyła się wystawa będąca przeglądem fotograficznej twórczości członków grupy.

W re-fotograficznym projekcie „FotoDIALOG z PRZESZŁOŚCIĄ” wykorzystano archiwalne fotografie autorstwa Franciszka Włosika. Fotograf, mieszkańca Wrześni, który dokumentował swoje miasto w latach 1933-1953. Idea projektu polega na ponownym sfotografowaniu miejsc, które swoją kamerą uchwycił Franciszek Włosik.

Projekt ma na celu zaprezentowanie, za pomocą medium fotografii, zmian, jakie zaszły we Wrześni na przestrzeni około 80 lat, a także zwiększenie wśród mieszkańców miasta zainteresowania jego historią oraz uświadomienie im potrzeby fotografowania – dokumentowania swojej małej ojczyzny.

na zdj. obok – kamienica przy ulicy Kościuszki 23 we Wrześni, fot. Franciszek Włosik (górze) i Piotr Nowak (dół)

Franciszek Włosik (1898-1953)

Urodził się w Kotlinie, zawodu fotografa wyuczył się w Gnieźnie. W 1933 r. zamieszkał na stałe we Wrześni, gdzie przy ulicy Zamkowej (dzisiejsza Harcerska) otworzył zakład fotograficzny. W okresie międzywojennym uczestniczył w licznych wystawach fotograficznych. Samodzielnie projektował i budował aparaty oraz inne urządzenia fotograficzne. Zajmował się też malarstwem. Sporo czasu poświęcał na fotografowanie przyrody, która była jego wielką pasją. Zmarł na atak serca 6 maja 1953 r. podczas jednej z wycieczek do lasu.

ZDUNY

Biblioteka Publiczna Gminy i Miasta

ul. Sienkiewicza 9

63-760 Zduny

www.biblioteka.zduny.pl

MOJA MAŁA OJCZYZNA – Wiktor Nowacki

miejsce: BPGiM ZDUNY – Filia w Konarzewie, Konarzew, ul. Baszkowska 83

wernisaż 23.10.2014, godz. 18.00

wystawa czynna do 31.11.2014

Wiktor Nowacki, absolwent Politechniki Poznańskiej, na co dzień zajmujący się webdesignem w dużej firmie e-commerce w Poznaniu. Jego zainteresowanie grafiką i digital artem bezpośrednio wpłynęło na wejście w świat fotografii. Na zdjęciach stara się uchwycić otaczające nas barwy natury, co przekłada się na spore portfolio krajobrazów. Silny wpływ na fotograficzną twórczość ma także pasja do motoryzacji i lotnictwa.

ZŁOTÓW

Miejska Biblioteka Publiczna im. C. Norwida

ul. Grochowskiego 17

77-400 Złotów

www.biblioteka-zlotow.pl

PAMIĘTNIK – Katarzyna Jędrzejczyk

wernisaż 10.10.2014, godz. 17.00

wystawa czynna do 31.10.2014

Katarzyna Jędrzejczyk, młoda, utalentowana studentka Communication Designe w School Of Form w Poznaniu. Zajmuje się fotografią od 2008 r. Jej specjalności to fotografia portretowa oraz modowa. Finalistka licznych konkursów fotograficznych i artystycznych. Jej zdjęcie znalazło się na okładce czasopisma „Fotografia & Aparaty Cyfrowe”. Prace Kasi publikowane są zarówno w polskich magazynach internetowych, jak i zagranicznych. Współpracuje z młodymi projektantami mody, wizażystami oraz organizatorami masowych i okolicznościowych imprez.

„Każdy z nas ma swój idealny kadr, trzeba tylko go umieć znaleźć. Wizję, inspiracje i pomysły są ze mną nieustannie. U mnie nie ma przypadku. Każde ujęcie mam wcześniej w głowie. Do każdej sesji zdjęciowej podchodzę indywidualnie z mnóstwem uczuć i emocji. Kocham aparat i ludzi, dlatego wyśmienicie czuję się w fotografii portretowej. Jest to moje spełnienie zarówno zawodowe, jak i artystyczne”.

Katarzyna Jędrzejczyk

Fotografia: medium nie w pełni elastyczne

Dialektyczne zawieszenie między pewnością a niepewnością przedstawień, jak w tytule swojej książki określiła fotografię otworkową Marianna Michałowska¹, dość dobrze specyfikuje stan, w jakim znalazła się fotografia na przełomie XX i XXI w. Fotografia, która przez wiek cały osądzana była przez wielu o jedynie prostą rejestrację wyglądu widzialnego świata (gwoli ścisłości dopowiedzmy, że poprzez różnego rodzaju zabiegi formalne, jak to było u piktoralistów, wertycystów czy twórców rosyjskiej awangardy, starała się tej ocenie zaprzeczyć), uczyniła wolę poprzez możliwości stworzone przez cyfrowe techniki zapisu bądź właśnie to, co charakteryzuje fotografię otworkową – salwuje się ucieczką w stronę nieprzewidywalności. To, co było jej głównym atutem i ważną cechą definiującą specyfikę medium, a więc jej weryzm nagle zostało w całej rozciągłości zanegowane. Dalsza produkcja nawet najciekawiej przemyślanych wizerunków świata została wstrzymana przez banalną łatwość ich otrzymywania. Rzadko kto jednak zauważył, że w ten sposób medium „fotografia” zostało zanegowane w swoim podstawowym rozumieniu. Wstrząśnięto zarówno jego podstawami ontologicznymi, jak i historycznym oraz powszechnym jego rozumieniem. Zamach na fotografię dokonywał się powoli i wynikał, jak się wydaje, z defetystycznej roli, jaką musiała ona przyjąć w historii zmagania artystycznych XX w. Akceptowana jako pełnoprawny ich uczestnik przez awangardę, ledwo tolerowana, niczym „podkasana muza”, przez konserwatywnie opatrzone kręgi odbiorców, w końcu dokonała radykalnego zaprzeczenia swej własnej istocie po to, aby dowodzić, że w samej warstwie zapisu za jej pomocą obrazu, tak naprawdę istnieją potencjały wolnej kreacji. I chociaż już J. Kosuth postulował, aby fotografią posługiwać się jak malarz farbą, (ale w celu podkreślenia dystansu do fotografii jej wykonanie zlecał osobie trzeciej), to dopiero lata 80. i 90. XX w. dowodzą prawie pełnej utraty przez fotografię ambicji do odtwarzania realnego oglądu świata. Staje się ona medium w pełni autonomicznym i dążącym do całkowitego pozbawienia się relacji do tego, co poza nim. Już nie eksperyment, ingerencja, zapis emocji, wpływ czasu ma nas informować o jej włączeniu w obszar sztuki, ale ona sama, pozbawiona pretensji do uobecniania tych odniesień, staje się wartością naczelną. Odrzucając zatem teoriopoznawczy prezentacjonizm, umieszcza się w pełnym zaufaniu w tych nurtach epistemologicznych, które przeczą możliwości dotarcia do rzeczywistości. Jest jedynie czystą reprezentacją. A tworzony przez nią świat wartości można traktować jedynie w kategoriach analogii w pełni metaforycznej. Nie sposób bowiem rozsądzić przez przedstawienia dane nam obecnie do oglądu, ile jest w nich relacji do rzeczywistości, a ile kreacji. Jest zgodnie z etymologicznym rozumieniem tego pojęcia („meta” – czyli poza, „pherein” – czyli przenosić) przeniesieniem wspólnoty kultury czasu obecnego na tworzone przez nią jego wizerunki. To „niepodobne podobieństwo” staje

1 Marianna Michałowska, *Niepewność przedstawienia*, Kraków 2004.

się jej cechą główną. Podobne, bo uzyskane pierwotnie na drodze rejestracji fotograficznej, a niepodobne ze względu na jej wynik. Nieprzewidywalny bądź manipulowalny.

W dokonaniach wielu współczesnych twórców fotografii ucieka prawie wszystko; kształt przedstawięń, ostrość, kompozycja. Jest to jakby przypadkowa całkowicie bezcelowość, a jej wynik – obraz sytuuje się gdzieś pomiędzy intencją jego uzyskania, a satysfakcją z potwierdzenia własnego istnienia poprzez fakt jego pozyskania. Czy jest zatem jedynie zachowaniem ludycznym? Z całą pewnością nie. Jest tak jak w każdej innej epoce eksterioryzacją ludzkiej wrażliwości. Narzędziem do jej ujawnienia, jej możliwości, a i dobór środków wypowiedzi wskazuje na stan emocjonalności obecnego pokolenia twórców. Jest to po prostu prawda tego pokolenia uwidoczniiona w dziele. Pytanie, czy jest to cała prawda, czy tylko jej część, jest już pytaniem o całkiem innej treści. Brak i nieuznawanie jakichkolwiek kryteriów, które mogłyby stanowić podstawę do oceny tego, co jest sztuką, a co już nią nie jest, powoduje również sytuację, którą możemy nazwać „spontanizmem wyznaniem artystycznej wiary”. Wyznaniem, które należy uznać, nad którym należy się pochylić, ale, w które nie do końca trzeba wierzyć. Często w naszym środowisku słyszy się, że te czy inne prace są nie na poziomie – zawsze wtedy jawi mi się w głowie wątpliwość, a niby co go ma wyznaczać? Oczywiście jedynie arbitralne preferencje ustanawiającego, oparte najczęściej o absolutyzm władzy sądzenia. Orzekanie, co jest dobre, a co złe, co właściwe, a co niewłaściwe, co jest, a co nie jest na poziomie, musi mieć zawsze jakieś kryterium rozsądzące, a żywa tkanka kultury nie jest zamkniętym systemem dedukcyjnym, aby można je łatwo dostarczyć. Na marginesie mogę wspomnieć zabawną historię, jaka kiedyś mi się przydarzyła po sesji na temat „Prawda w literaturze”. Rozmawiałem z jednym z moich przyjaciół, profesorem filozofii, któremu zdradziłem, że interesuje mnie problem prawdy w obrazie, ale nie wiem, jak się to tego zabrać. Na co on szybko mi odpowiedział – należy zamienić obraz na sądy. Nic mu nie tłumaczyłem, ale tylko się uśmiechnąłem – jakby to było takie proste. Czy nie lepiej stosować kryterium przekraczania zastanych (aby nie powiedzieć „zastygłych”) form widzenia? Choć i tu istnieje ogromne niebezpieczeństwo zrodzone z jednej strony z braku wiedzy o tym, co już powiedziano do tej pory obrazem na fotografii, a więc grzechem braku świadomości, z drugiej istnieje realne niebezpieczeństwo zagubienia gdzieś po drodze tego, co być może w twórczości jest najbardziej ważne – danie świadectwa o stanie własnej świadomości, zarówno poprzez emocje, jak i odniesienia intelektualne, a co można by określić zaświadczeniem poprzez własną kulturę o kondycji ludzkiej. Zaiste trudno jest się poruszać w tym prawdziwym gąszczu wypowiedzi i rozsądnie oddzielać ziarno od plew. I chociaż rozsądek, jak na początku *Rozprawy o metodzie* mówi Kartezjusz, to rzecz między ludźmi najlepiej rozdzielona, bo każdy uważa, że ma go w wystarczającej ilości, to stosując go do współczesnej aktywności twórczej, można by dojść do wniosku, iż niektórym jest go brak. Faktem jest jednak, że wobec niemożności uzgodnienia kryterium bądź zespołu takich kryteriów, które uznawałyby, iż to jest, a to nie jest dziełem sztuki, należy pozostać, jak się wydaje na najbardziej wygodnym i komfortowym stanowisku, i uznać, że są to zasadniczo rzeczy nierozstrzygalne.

W przypadku fotografii elastyczność medium utożsamiła się z elastycznością wyznawanych przez twórców wartości. Nastąpił zatem proces zepchnięcia odpowiedzialności za zrelatywowane, nieostre, mgliste koncepcje aksjologiczne na medium, które jakby samo w swej nowej antywerystycznej odsłonie umożliwia ich realizację w warstwie wizualnej. Tożsamość twórcy jest tu prawie w pełni tożsama z tym, co jest możliwe do uzyskania na drodze fotograficznego zapisu obrazu. Problem ten stawia pytanie o tożsamość samej fotografii. Nie jest to już problem

pretensji fotografii jako medium odnoszącego się do zapisu realnego świata, ten bowiem został rozstrzygnięty na gruncie studiów semiotycznych nad obrazem. Fotografia nieodmiennie jako wytwór wskazuje na siebie samą, a zatem jedynie reprezentuje to, co jest na niej przedstawione. Pytanie tyczy esencjonalności fotografii; można by je sformułować, ile jest jeszcze fotografii we współczesnej fotografii? Czyli rzecz dotyczy granic tego, co w tytule nazwałem elastycznością medium. Problem ten nie był obcy również Stefanowi Wojneckiemu, który, jak się wydaje, w artykule *Mój punkt widzenia w sporze o realność fotografii?*² rozwiązał go na poziomie adekwatnym do aktualnej sytuacji medium, pisząc, że do kamery dociera wiązka promieni, która niesie informację o kierunkach promieni, ich lokalnych częstotliwościach, natężeniach polaryzacji i stopniach spójności. Te oto trzy warunki określają precyzyjnie parametry fizyczne promieni, tj. kierunek, częstotliwość oraz ich natężenie, które w trakcie fotograficznej rejestracji ulegają zakodowaniu. Ta właśnie metryka trzech decyduje, jak możemy wywnioskować, o tym, że obraz uzyskany na drodze jego rejestracji jest jeszcze fotografią. Ona właśnie, jak mi się wydaje, ostatecznie wyznacza granice elastyczności fotografii. W każdym innym przypadku, a mogą takie wystąpić, możemy mieć do czynienia z przetworzeniami tego obrazu na drodze różnych zabiegów formalnych, ale uzyskanego w ten czy inny sposób przetworzenia nie będzie można już nazwać fotografią. Te trzy parametry, zauważmy, że dotyczące światła, a nie sposobu jego zapisu, decydują według Wojneckiego o realności medium. Wnoszę, że z tym poglądem trudno się nie zgodzić, inaczej wszyscy ogarnięci szlachetną pasją fotografowania mogą być skazani na oddalenie się od pierwotnych definicji płynących z etymologicznego rozumienia tego, czym w swej istocie jest fotografia – zapisem światłem.

Henryk Kuś

(wykład wygłoszony w Galerii Muzeum S. Staszica w Pile 18.10.2014 r.)

2 Stefan Wojnecki, *Mój punkt widzenia w sporze o realność fotografii*, w: tenże, *Fotografia - podwójna gwiazda kultury*, Poznań 2007.